سِنڌي ڇهون ڪتاب

(ڇهين ڪلاس لاءِ)

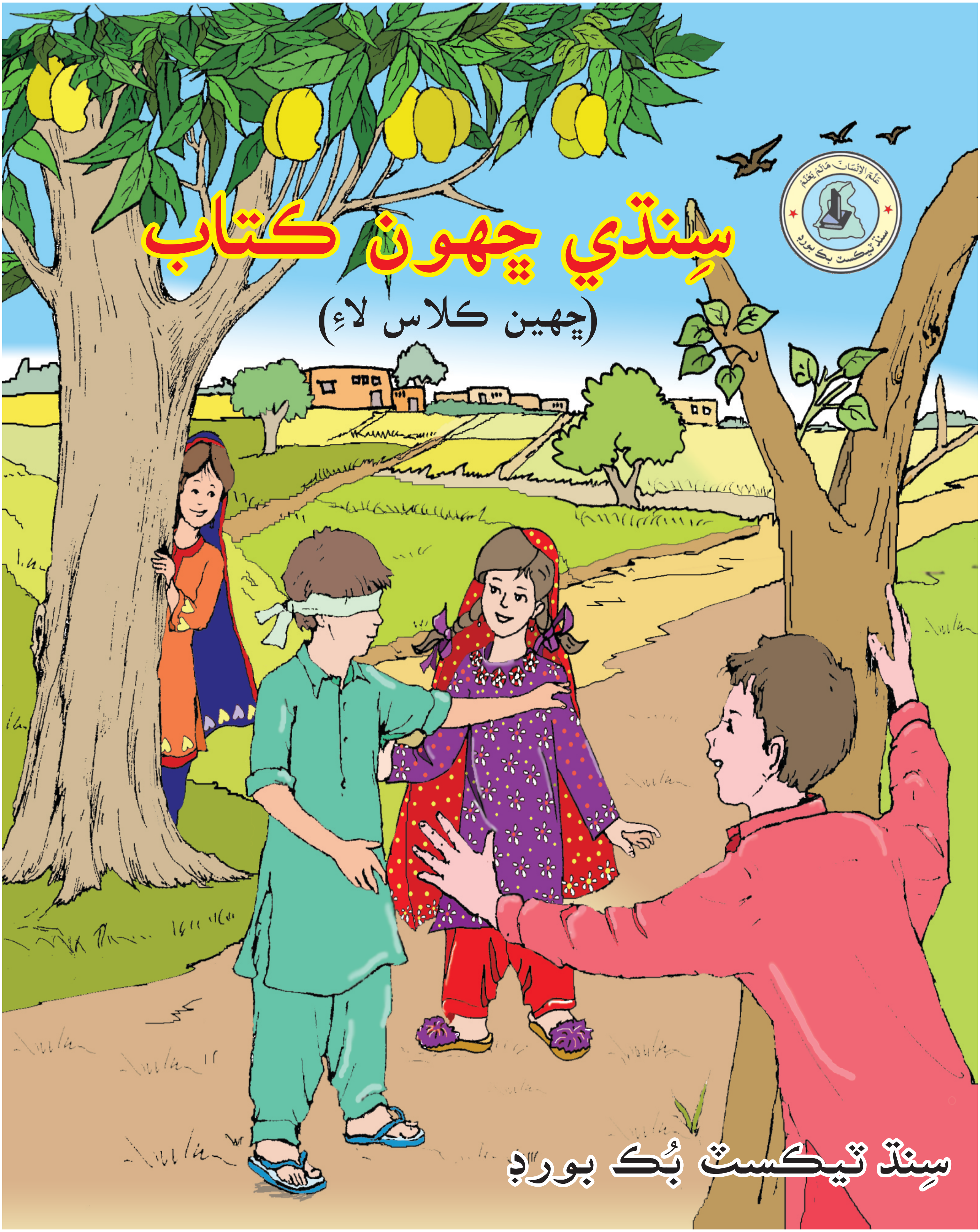

سِنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگيءَ واري کاتي جي مراسلي نمبر ايس او (جِي-1) اِي ائنڊ ايل/ڪريڪيولم 2014 تاريخ 07-04-2015 موجب سنڌ صوبي جي سيني سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽيءَ جو چڪاسيل

قومي ترانو

پاڪ سرزمين شاد باد ڪِشورِ حَسِين شاد باد
تو نشانِ عزمِ عالي شان اَرضِ پاڪستان
مرڪزِ يقين شاد باد

پاڪ سر زمين ڪا نظام قوّتِ اُخُوّتِ عوام
قوم، مُلڪ، سلطنت پائنده تابِنده باد
شاد باد منزلِ مُراد

پرچمِ ستاره و هلال رهبرِ ترقّي و ڪمال
ترجمانِ ماضي، شانِ حال جانِ اِستقبال
سايہءِ خدائي ذوالجلال

سلسليوار نمبر			
ڇپجڻ جو مهينو ۽ سال	ڇاپو	تعداد	قيمت
			مفت

سنڌي ڇهون ڪتاب

شهيد بينظير ڀٽو
SHAHEED BENAZIR BHUTTO
FREE TEXTBOOK SERIES
مفت نصابي ڪتابن جي ورهاست جو سلسلو

(ڇهين ڪلاس لاءِ)

سِنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ ڄام شورو، سنڌ.

ڇپيندڙ: افيئر پبلشنگ هائوس، ڪراچي.

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ، ڄامشورو وٽ محفوظ آهن.
سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگيءَ واري کاتي جي مراسلي نمبر ايس او (جِي-1) اِي ائنڊ ايل/ڪريڪيولم 2014 تاريخ 07-04-2015 موجب سنڌ صوبي جي سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽيءَ جو چڪاسيل

نگران اعليٰ: پرويز احمد بلوچ
چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ

نگران: جمشيد احمد جوڻيجو

ليکڪ: سيد قادر بخش شاهہ، الله بخش ٽالپر، سُڪيو خان چنا، رشيد احمد ميمڻ، عبدالرحمان شاهہ، ولي رام ولڀ
سيد شير شاهہ، فهميده چنا، محمد پريل ’بيدار‘ مگريو.

ايڊيٽر: سيد شير شاهہ بُخاري، ڊاڪٽر نور افروز خواجہ
پروفيسر سراج چنا، اويس ڀٽو، محمد ادريس جتوئي

صوبائي جائزه ڪاميٽي: ڊاڪٽر غلام علي الانا، شفيع محمد چانڊيو، محمد ادريس جتوئي، تحسين ڪوثر انصاري، دلشاد احمد ڏيٿو.

چترڪار: ساجده يوسف

لي آئوٽ: نورمحمد سميجو

ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ: واحد بخش سولنگي

هيءُ ڪتاب پيرامائونٽ پرنٽنگ پريس، ڪراچيءَ ۾ ڇپيو.

فهرست

سبق	عنوان	صفحو
1	حمد .... (نظم)	1
2	پورهئي جي عظمت	3
3	نعت .... (نظم)	6
4	قومي ڏينهن	7
5	سورهيه بادشاهه	11
6	ملاڪڙو	15
7	وطن .... (نظم)	19
8	صحت ۽ صفائي	21
9	پنيور	24
10	سر شاهنواز ڀٽو	28
11	سارنگ .... (نظم)	31
12	صنعت ۽ زراعت	33
13	اسلامي سربراهه ڪانفرنس	38
14	آسمان .... (نظم)	42
15	ايچ ايم خوجا	44

سبق	عنوان	صفحو
16	ماحول دوست، وڻ	48
17	گدري ڦار چنڊ .... (لوڪ گيت)	51
18	مومل راڻي جي ڪهاڻي	52
19	بيگم صغرا هدايت الله	56
20	سکر جو سير .... (نظم)	59
21	رياضيءَ جي اهميت	61
22	شيخ سعديؒ جا قول	64
23	صبح نہ آهي دُور ساٿي ..... (نظم)	67
24	منهنجو نالو ڳُوگل آهي	69
25	ڪارونجهر جا ڪرشما	73
26	ٽيليفون .... (نظم)	77
27	ٽڏا ۽ ٽونريون ٺاهڻ	79
28	وتائي فقير جا گُفتا	83
29	اسين وطن جا مزور هاري ...... (نظم)	86
30	نوان لفظ	89

ٻه اکر

سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ هڪ اهڙو تعليمي ادارو آهي، جنهن جو ڪم درسي ڪتابن جي تياري ۽ اشاعت ڪرڻ آهي. اُن جو اهم مقصد اهڙن درسي ڪتابن جي تياري ۽ فراهمي آهي، جيڪي نئين نسل کي علم ۽ شعور ڏيڻ سان گڏوگڏ منجهن اهڙي صلاحيت پيدا ڪن، جن جي ذريعي اهي اسلام جي آفاقي نظرين، پائيپيءَ، بزرگن جي ڪارنامن، پنهنجي ثقافتي ورثي ۽ روايت جي حفاظت ڪندي، نئين دور جي سائنسي، ٽيڪنيڪي ۽ سماجي تقاضائن کي پورو ڪري ڪامياب زندگي گذاري سگهن.

هن اعليٰ مقصد کي پورو ڪرڻ خاطر اهل علم، ماهرن، استاد صاحبن ۽ مخلص دوستن جي هڪ ٽيم ڪنڊ ڪڙڇ ڪان حاصل ٿيندڙ معلومات جي روشنيءَ ۾ ڪتابن جي درستيءَ جي معيار، جائزي ۽ انهن جي سُڌاري جي عمل ۾ اسان سان گڏ لڳاتار مصروف آهي.

اسان جا ماهر ۽ اشاعتي عملو اُن صورت ۾ ئي گهربل مقصدن ۾ ڪامياب ٿيندو، جڏهن انهن ڪتابن مان استاد صاحب، شاگرد ۽ شاگردياڻيون پورو پورو لاڀ پرائين. ان لاءِ سندن تجويزون ۽ رايا انهن ڪتابن کي بهتر بنائڻ ۾ ڪارآمد ٿيندا.

چيئرمين

سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ

مفت ورهاست لاءِ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

سبق پهريون

سکيا جي حاصلات

- الله تعاليٰ جي هيڪڙائي بيان ڪرڻ.
- ڏٺي سڳوري جون صفتون ڄاڻڻ.
- بيتن جي سُر ۽ لئه مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نوان لفظ سکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- هم آواز لفظ ڳولي لکڻ.
- اصطلاحن جي معنيٰ ڄاڻڻ.

حَمدُ

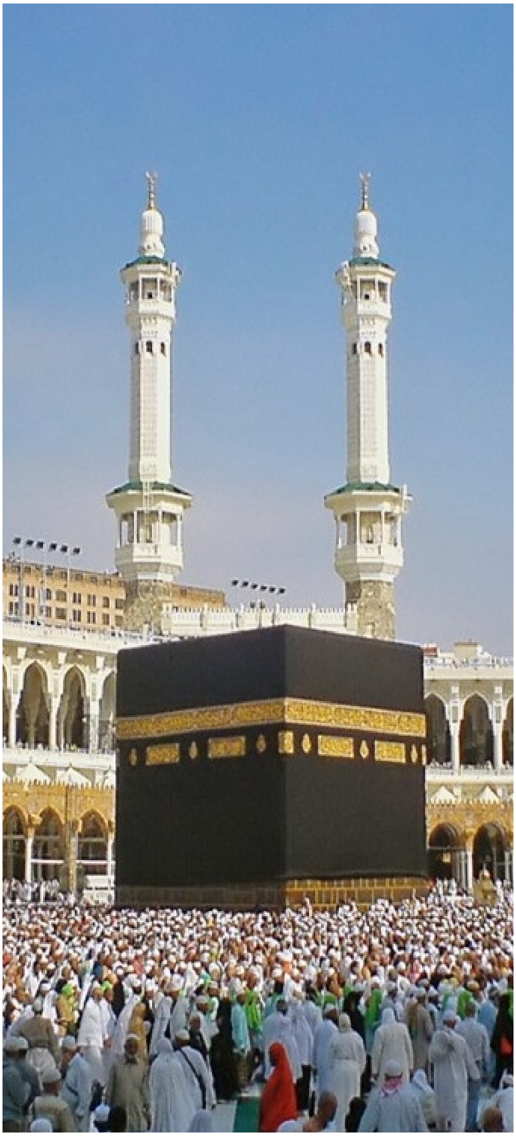

اَولِ اَللهُ عَلِيمُ، اعليٰ، عالَمَ جو ڏَڻِي،
قادِرُ پنهنجيءَ قُدرتَ سين، قائمُ آهه قَدِيمُ،
والي، واحدُ، وحَدَهٗ، رازقُ رَبُ رَحيمُ،
سو ساراهه سچو ڌڻي، چَئي حَمدُ حَڪِيمُ،
ڪَري پاڻَ ڪرِيمُ، جوڙُون جوڙَ جَهانَ جِي.

****

وحَدَهٗ لاشريڪَ لهٗ، جڏهن چَيو جَنِ،
تَنِ مَڃيو مُحَمد ڪارَڻي، هيجان ساڻُ هِينئَينِ،
تڏهن منجهان تَنِ، اَوتَڙِ ڪونه اولِيو.

****

وحَدَهٗ لاشريڪَ لهٗ، اِيءُ وِهائِج وِيءُ،
ڪَٿين جي هارائين، هنڌ تنهنجو هيءُ،
پاڻان چوندءِ پيءُ، پَري جامُ جَنَتَ جو.

****

تون چئو الله هيڪڙو، وائِي بي مَ سِکُ،
سوئِي، لِکيو لِکُ، سَچو اکر مَن ۾.

حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائي ؒ

استاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي شاهه عبداللطيف ڀٽائي ؒ جي بيتن جي سمجهاڻي ڏئي.

مفت ورهاست لاءِ

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هنن بيتن ۾ شاهه سائينءَ الله تعاليٰ جي ڪهڙي ساراهه ڪئي آهي؟

(ب) ” وحَدَہٗ لاشريڪَ لہٗ “ جو مطلب ڇا آهي؟

(ج) هنن بيتن ۾ شاهه سائينءَ ڪهڙو پيغام ڏنو آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

رازق - حمد - والي - اعليٰ - اول - حڪيم - جوڙ

3- ڏنل بيتن مان هم آواز لفظ چونڊيو، جيئن: حڪيم - رحيم

پيءُ .... جن .... سِڪُ ....

4- هيٺين لفظن جا ضد لکو:

لفظ	ضد	لفظ	ضد
ڪٿين		جوڙ	
اول		قديم	
اعليٰ		جنت	

5- هيٺين اصطلاحن جي معنيٰ ٻڌايو:

جوڙون جوڙڻ - وائي سڪڻ

6- هيٺ ڏنل بيت مڪمل ڪريو:

* اولِ الله عَلِيمُ اعليٰ عالَمَ جو ڌڻي،
.... قائمُ آهه قَدِيمُ،
والي، واحدُ وحَدَہٗ ....،
.... ڄَئي حَمدُ حَڪِيمُ،
ڪَري پاڻ ڪَرِيمُ، جوڙُون جوڙَ جَهانَ جِي.

ياد رکو ته: الله تعاليٰ جي ساراهه ۾ چيل شعر کي ’حمد‘ چئبو آهي.

سبق پهريون

پورهئي جي عظمت

سکيا جي حاصلات
- پورهئي جي عظمت ڄاڻڻ.
- نوان لفظ سکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- اسم بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

پورهئي ۾ انسان جي عظمت لڪيل آهي. پوريءَ دنيا ۾ هٿ جي پورهئي کي وڏي قدر جي نگاهه سان ڏٺو وڃي ٿو. پورهئي جو مطلب آهي پنهنجن هٿن سان ڪم ڪرڻ. جيڪو انسان پورهئي کان ڪنائي ۽ سُستي ڪري ٿو، اهو ٻين جو محتاج رهي ٿو. اهڙو ماڻهو پنهنجي اوڙي پاڙي ۽ قوم تي بار هوندو آهي.

اسان جي نبي سڳوري صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهٖ وَسَلَّم پگهر جي پورهئي کي رزقِ حلال چيو آهي.نبي ڪريم صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهٖ وَسَلَّم پورهيت لاءِ فرمايو آهي ته ”پورهيت الله جو دوست آهي.“

حضرت محمّد رسول الله خَاتَم النَّبِيِّين صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهٖ وَسَلَّم (ترجمو: حضرت محمد، الله تعاليٰ جو رسول آهي ۽ الله تعاليٰ جو آخري نبي ۽ رسول آهي، سندن(صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّم) ۽ سندن آل ۽ اصحاب سڳورن رضي الله عنهم اجمعين جي مٿان الله تعاليٰ جي رحمت ۽ سلامتي هجي) جن وٽ پورهيتن جو ايترو ته مانُ آهي، جو پاڻ صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهٖ وَسَلَّم فرمائين ٿا، ”سڀ کان پاڪ لُقمو اُهو آهي جو پنهنجي هٿن سان ڪمائي ڪائجي.“

پاڻ ڪريم صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهٖ وَسَلَّم جن سموريءَ امت جا اڳواڻ هئا پر پنهنجو ڪم پاڻ ڪندا هئا. جڏهن هجرت ڪري مديني منوره آيا ۽ مسجد نبويءَ جي اڏاوت ٿي رهي هئي ته، پاڻ صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهٖ وَسَلَّم اصحابن سان گڏ پورهيو ڪيائون. ڪين هٿ جي پورهئي لاءِ ايتري ته عزت هوندي هئي، جو گهر ۾ ٻارڻ لاءِ ڪانيون به پاڻ ڪري ايندا هئا. خندق جي جنگ ۾ جڏهن مديني منوره جي ٻاهران کاهي کوٽي پئي وئي ته پاڻ به اُن کوٽائيءَ ۾ حصو ورتائون.

الله تعاليٰ جا نبي سڳورا، اصحاب ۽ بزرگ توڙي وقت جا حاڪم پڻ پنهنجي هٿن سان پورهيو ڪندا هئا. حضرت دائود عليه السلام زرهون ناهي پيٽ گذر ڪندو هو. حضرت علي ڪرم الله وجههٗ يهودين جي باغن ۾ مزوري ڪندو هو ۽ پنهنجي ڪمايل رقم مان يتيمن، مسڪينن ۽ قيدين تي بہ خرچ ڪندو هو. پر سڀ کان وڏو مثال نبي سڳوري صَلّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهِ وَسَلَّمَ جن جي نياڻي خاتون جنت جو ونون ٿا، جيڪا چڪي پيهي ٻچن کي ڪارائيندي هئي ۽ گھر جو سمورو ڪم ڪار پنهنجي هٿن سان ڪندي هئي. حضرت سلمان فارسي رضہ هڪ پورهيت انسان هو، هن ڪجين جي باغن ۾ پورهيو ڪري آزادي حاصل ڪئي.

تاريخ ۾ اهڙا ٻيا ڪيترائي مثال ملندا جو وقت جا وڏا وڏا بادشاهہ پڻ پنهنجي گذران خاطر هٿ جو پورهيو ڪندا هئا. ناصرالدين هندستان جو بادشاهہ هئڻ باوجود ٽوپيون ناهي، قرآن پاڪ لکي اُن مان حاصل ڪيل رقم تي پيٽ گذر ڪندو هو. ان ڪانسواءِ ڪيترن ئي مثالي ماڻهن پورهئي کان عار نہ ڪيو ۽ ڪيترائي وڏا بزرگ ڪي پيڃارا تہ ڪي لوهار تہ ڪي ڪورِي يعني ڪپڙي اُڻڻ وارا رهيا آهن. سنڌ جو شهيد مخدوم بلاول بہ ڪورِڪو ڪم ڪندو هو.

مٿي ڏنل مثالن مان ثابت ٿئي ٿو تہ پنهنجي هٿ سان پورهيو ڪرڻ ڪيڏو نہ مانائتو آهي. اسان کي بہ گهرجي تہ پورهيت کي مانائتو سمجهون ۽ پورهئي کي عظيم سمجهي ان کان عار نہ ڪريون.

مشق

1- هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) پورهيت لاءِ نبيءَ سڳوري صَلّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهِ وَسَلَّم جا فرمايو آهي؟

(ب) مسجد نبويءَ جي اڏاوت ۾ پاڻ سڳورن صَلّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهِ وَسَلَّم ڪهڙو حصو ورتو؟

(ج) هن سبق ۾ ڇا جي عظمت بيان ڪيل آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکي پنھنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ جو استعمال	معنيٰ	لفظ
		نگاھ
		قدر
		رزق
		اڏاوت
		لُقمو

3- هيٺ ڏنل خال ڀريو:

(الف) اسان جي نبي سڳوري صَلَّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهِ وَاَصحَابِهِ وَسَلَّم پگھر جي پورهئي کي .... چيو آهي.

(ب) حضرت علي ڪرم الله وجههٗ يھودين جي باغن ۾ .... ڪري گذر ڪندو هو.

(ج) حضرت دائود عليه السلام .... ناهي پيٽ گذر ڪندو هو.

(د) سنڌ جو محبِ وطن عالم مخدوم بلاول بہ .... ڪم ڪندو هو.

4- ڪنھن بہ ماڻھوءَ، ساهواري، شيءِ، جاءِ ۽ ڪم جي عام نالي کي ’اسم عام‘ چئبو آهي.

مثال: ڪتاب، ماڻھو، اسڪول، چوڪر وغيره.

5- اوهان هن سبق ۾ ڏنل اسم عام چونڊي لکو.

سبق ٿيون

نعت

سکيا جي حاصلات

- نبي پاڪ صَلّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهٖ وَاَصحابِهٖ وَسَلَّم جي واکاڻ ڪرڻ.
- نعت کي سُر سان پڙهڻ.
- نون لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- هم آواز لفظ ڳولي لکڻ.

اَچي وِيرَ، ڏي سُڏِيرَ، مِنا مِيرَ موچارا،
سُڻي آهَه، ڪجان ڪاهه، مِنا مِير موچارا!

قَبر قِيام، اندر چام، مِنا! ماڙ ڪجان ڪا،
اُتي گهوٽ، ڪجان موٽ، مِنا مِير موچارا،

مِصري شاهُه، چئي سِياهُه، ڪامل قلب اُجاريو،
ڪيان تعريف، تو شريف، مِنا مِيرَ موچارا!

مصري شاهه

مشق

1- **هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:**

(الف) شاعر، 'مِنا مِيرَ موچارا' ڪنهن لاءِ چيو آهي؟

(ب) هن نعت جو ڪهڙو شعر توهان کي وڻيڪ وڻي ٿو؟ ٻڌايو.

(ج) اُهو شعر توهان کي وڌيڪ ڇو ٿو وڻي؟

2- **هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:**

وير - ماڙ - سياهه - ڪامل - قلب - موچارا

3- **وير - سُڏير ۽ مير هم آواز لفظ آهن. هن نعت ۾ ڪم آيل ٻيا هم آواز لفظ ڳولي لکو.**

ياد رکو ته: حضور اڪرم صَلّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ آلِهٖ وَاَصحابِهٖ وَسَلَّم جن جي شان ۾ چيل شعر کي 'نعت' چئبو آهي.

استاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي نعت سُر سان پڙهائي.

سبق چوٿون

سکيا جي حاصلات

- قومي ڏڻن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکڻ.
- خال پرڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- اسم خاص بابت ڄاڻڻ.

قومي ڏينهن

استاد چيو ته سڀاڻي موڪل آهي. پر اوهين اسڪول اچجو! اسڪول ۾ مٺائي به ورهائي ويندي ۽ اسڪول تي جهنڊو به جهولايو ويندو.

(ٻئي ڏينهن وقار، استاد کي ٻڌايو ته، سائين اسين سڀ اچي ويا آهيون).

استاد سڀني کي پليڪار چئي، پڇيائين، ”ٻارؤ! اڄ ڀاڻ ڇو گڏ ٿيا آهيون.“

وقار : سائين ڪالهه توهان چيو هو ته، سڀاڻي 23 مارچ آهي، اڄوڪو ڏينهن اسان لاءِ هڪ اهم ڏينهن آهي. اسين اهو ڏينهن هر سال ڏاڍي ڌام ڌوم سان ملهائيندا ٿا اچون.

استاد : ها، هاڻي تون مون سان گڏ جهنڊو جهلي بيهه ۽ ٻيا شاگرد قطار ناهي ترانو ڳائين (پوءِ ان کي سلامي ڏيئي ڇت تي جهولايو ويو. جهنڊو جهولائي سڀئي شاگرد وڏي هال ۾ اچي ويٺا).

وقار : سائين، اڄوڪي ڏينهن کي ايڏي اهميت ڇو آهي؟

استاد : ها، اڄوڪي ڏينهن 23 مارچ تي، لاهور شهر ۾ اسان جي پياري ملڪ پاڪستان جو نهراءُ منظور ٿيو هو. ان نهراءُ ۾ نندي کنڊ جي مسلمانن لاءِ

ڏار ملڪ پاڪستان ناهڻ جي گُهر ڪئي وئي هئي. جنهن هنڌ اهو ٺهراءُ منظور ٿيو هو، اُتي هاڻي اُن جي يادگار طور مينار پاڪستان ٺاهيو ويو آهي. انڪري اڄوڪي ڏينهن تي اسلام آباد ۾ 31 توبن جي سلامي ڏني ويندي آهي ۽ صوبائي گادين واري هنڌ 21 توبن جي سلامي پڻ ڏني ويندي آهي.

عادل : سائين چئبو تہ اهو ڏينهن ڏاڍو اهم آهي!

استاد : ها، مسلمان ۽ هندو هن ننڍي کنڊ ۾ ٻہ وڏيون قومون رهنديون هيون. مسلمانن جا اصول، تهذيب ۽ روايتون هندن کان الڳ آهن، انڪري اُنهن کي اسلامي اصولن مطابق زندگي گذارڻ مشڪل ٿي پئي ها، جنهن ڪري انهن قائد اعظم محمد علي جناح رحہ جي اڳواڻيءَ ۾ پاڪستان جي گُهر ڪئي، نيٺ سندس ڪوشش سان 14 آگسٽ 1947ع تي پاڪستان بڻيو، جتي اڄ پاڻ سڀ آزاديءَ سان اسلامي اصولن مطابق زندگي گذاري رهيا آهيون.

وقار : سائين، اسان جي ملڪ ۾ ٻين مذهبن جا ماڻهو بہ تہ رهن ٿا.

استاد : ها، اسان جي ملڪ ۾ هندو، عيسائي ۽ ٻين مذهبن جا ماڻهو پڻ رهن ٿا. انهن کي پنهنجي مذهب مطابق زندگي گذارڻ جي آزادي آهي. ان کان سواءِ اسان جي ملڪ ۾ ڪيترين ئي ٻولين ڳالهايون وينديون آهن. جيئن سنڌ ۾ سنڌي، پنجاب ۾ پنجابي، خيبر پختونخوا ۾ پشتو ۽ بلوچستان ۾ بلوچي ڳالهائي وڃي ٿي. اسان جي قومي ٻولي اردو آهي. اردو سڄي پاڪستان ۾ ڳالهائي ويندي آهي. ان کانسواءِ داردي، بروهڪي، هندڪو، سرائڪي ۽ گجراتي ٻوليون پڻ ڳالهايون وينديون آهن. اهڙيءَ طرح اسان جو لباس بہ الڳ الڳ آهي ۽ رانديون رونديون بہ الڳ آهن.

وسيم : سائين، ائين وري ڪيئن!

استاد : اسين سنڌي سلوار قميص ۽ سنڌي ٽوپي پائيندا آهيون. ڪُلهن ۾ اجرڪ بہ ويڙهيون. اهڙي طرح پنجاب جا ماڻهو قميص پائين، پٽڪو ۽ گوڏ ٻڌن. خيبر پختونخوا جا ماڻهو وڏي سلوار، ويڪري قميص يا پهراڻ ۽ ان جي

مٿان صدري پائين. پيرن ۾ ٽلهو چمپل پائين. بلوچستان جا ماڻهو وري وڏيون سلوارون وڏي ٻانهن سان ويڪرا پهراڻ پائين. مٿي تي سنڌي ٽوپي يا پٽڪو ٻَڌن. پيرن ۾ چمڙي، ربڙ يا پيش مان نهيل ڪرڪڻ پائين. شهر ۾ رهندڙ سلوار يا پتلون پائين، پيرن ۾ سليپر يا بوٽ پائين. اهڙيءَ طرح عورتن جو لباس بہ الڳ ٿئي ٿو.

پاڪستان جا ماڻهو خوش مزاج، بهادر، رحمدل ۽ سخي آهن. اسان کي پنهنجي وطن سان پيار آهي، اسان جي ملڪ جا ٻار وڏن ۽ استادن جو ادب رکندا آهن. هو پڙهڻ سان گڏ پنهنجي مائٽن جي ڪم ۾ بہ مدد ڪندا آهن. هنن سياڻپ جي ڪري اسان جو وطن ڏينهون ڏينهن ترقي ڪندو رهندو آمين.

وقار : سائين، توهان جي مهرباني!

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) ننڍي کنڊ جي مسلمانن پنهنجي لاءِ ڌار ملڪ جي گُهر ڇو ڪئي؟
(ب) پاڪستان جي ماڻهن جي پوشاڪ ڪهڙي قسم جي آهي؟
(ج) اسان جي قومي ٻولي ڪهڙي آهي؟
(د) نظريي پاڪستان جو نعراءُ ڪٿي پاس ٿيو؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

اصول - نعراءُ - تهذيب - روايتون - منظور - رحمدل

3- جملا درست ڪريو:

* ٿيو پاس نعراءُ.
* خط لکيو مون.
* مهرباني جي توهان.

4- لاهور هڪ شهر جو نالو آهي. توهين پاڪستان جي ٻين شهرن جا نالا ٻڌايو.

5- اهڙا اسم يا نالا جن سان فقط اُن هڪ شيءِ، جاءِ، ماڻهوءَ ۽ پکي يا جانور کي سڏي سگهجي، اُن کي ’اسم خاص‘ چئبو آهي.
جيئن: محمد بخش، بادشاهي مسجد، هماليه جبل، حيدرآباد، تاج محل وغيره.

اوهان هن سبق ۾ ڏنل اسم خاص چونڊي لکو.

سکيا جي حاصلات

- وطن جي مشاهيرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- وطن جي آزاديءَ لاءِ قربان ٿيندڙ سورمن بابت ڄاڻڻ
- وطن لاءِ محبت ۽ قرباني جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- نوان لفظ ڳولي انهن جي معنيٰ لکڻ.
- جملا درست ترتيب ڏئي لکڻ.
- ساڳي معنيٰ وارن لفظن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جا ضد سکڻ.
- اسم ذات بابت ڄاڻڻ

سبق پنجون

سُورهيه بادشاهه

سنڌ ڌرتيءَ ڪيترائي بهادر انسان پيدا ڪيا آهن، جن پنهنجيءَ مٽيءَ جو مانُ مٿانهون ڪيو آهي. پير سائين پاڳارو، جنهن کي 'سورهيه بادشاهه' سڏجي ٿو، انهن مانجهي مردن مان هڪ هو.

'سورهيه بادشاهه' 13 صفر، 1327هه مطابق 4 مارچ 1909ع تي خيرپور ميرس جي پرسان پير ڳوٺ ۾ جنم ورتو. سندس اصل نالو سيد محمد صبغت الله شاهه آهي. هن گاديءَ جو سلسلو سندن ڏاڏي، سيد محمد راشدؒ سان ملي ٿو جنهن کي 'روضي ڌڻي' به سڏيندا آهن. سيد محمد راشدؒ جو اولاد، راشدي خاندان سان سڃيءَ سنڌ ۾ سڃاتو وڃي ٿو. اِهي بزرگ حضرت امام موسيٰ ڪاظم جو اولاد آهن. سندن وڏي، سيد علي مڪيؒ اسلام جي تبليغ خاطر سنڌ ۾ اچي سيوهڻ لڳ ڳوٺ 'لڪي' اڳوڻي ضلعي دادوءَ ۽ هاڻوڪي ضلعي ڄام شوري ۾ رهائش اختيار ڪئي، ان ڪري اِهي 'لڪياري سادات' سڏبا آهن.

پير سائين سيد محمد راشد روضي ڌڻيؒ وقت جو وڏو اهل الله ٿي گذريو آهي. سندن علم ۽ فيض کي ڏسي، لکين ماڻهو سندن مريد ٿيا. اهڙيءَ طرح سندن پڳدار کي 'پاڳارو' ۽ سندن جماعت کي 'حُر' سڏجي ٿو.

پير سائين پاڳارو ۽ حر جماعت، هميشه اسلام جي سر بلنديءَ خاطر ڪوشان رهيا آهن. مير ڪرم علي خان ٽالپر جي دَور ۾ سيد صبغت الله شاهه اول، سکن خلاف جهاد جو اعلان ڪيو.

انگريزن جڏهن سنڌ تي قبضو ڪيو ته پير سائين پاڳاري ۽ سندن حُر جماعت هنن خلاف ويڙهه شروع ڪئي، جنهن ڪري پير سائين پاڳاري ۽ سندس جماعت تي ڏاڍا ڏکيا ڏينهن آيا، پر تڏهن به آڻ نه مڃيائون.

سورهيه بادشاهه اڃا 13 سالن جو هو ته سندس والد شاهه مردان شاهه اول وفات ڪري ويو، انڪري پاڻ ننڍي وهيءَ ۾ درگاهه روضي ڌڻيءَ جا سجاده نشين ٿيا. انگريز سرڪار هن ننڍڙي عمر واري پير سائين پاڳاري کي پاڻ ڏانهن راغب ڪرڻ لاءِ 'خطاب ۽ تلوار' ڏيڻ جي آڇ ڪئي، پر پاڻ اهو چئي انڪار ڪيائون ته: "اسان لاءِ 'پير پاڳاري' جو خطاب ئي ڪافي آهي."

انگريزن کي سندن اها ڳالهه ڪانه وڻي، سو هٿيارن رکڻ جو بهانو بڻائي 26 مارچ 1930ع، تي کين گرفتار ڪيائون. سورهيه بادشاهه 1931ع ۾، جيل اندر هڪ ڪتاب لکيو، جنهن ۾آزاديءَ جي شعور بابت وضاحت ڪيائون ۽ اهو ڄاڻايائون ته: "انسان غلام ٿيڻ لاءِ پيدا نه ٿيو آهي. آزاديءَ جو تعلق انسان سان ايئن آهي، جيئن دل جو دماغ سان، رت جو رڳن سان ۽ ڦڦڙن جو ساهه سان. بهتر موت، ملڪ تان قربان ٿيڻ ۾ آهي." بهرحال مٿن ڪيس هلايو ويو ۽ 1936ع ۾ اهو ڪيس ڪوڙو ثابت ٿيو. پاڻ ان مان آزاد ٿي 1937ع ۾ پلي پار حج لاءِ روانا ٿيا.

پلي پار ڪان واپس اچي، پنهنجن مريدن کي نيڪيءَ جو درس ڏنائون. پنهنجي سانگهڙ واري بنگلي کي مرڪز بڻائي، ڌارين خلاف تحريڪ شروع ڪيائون. انهيءَ عرصي ۾ حڪومت جي عملدارن، سورهيه بادشاهه جي خلاف حڪومت کي غلط رپورٽون ڏيڻ شروع ڪيون. آخرڪار ويچا وڌندا ويا ۽ 1941ع ۾ کيس ٻيهر گرفتار ڪيو ويو.

سورهيه بادشاهه تي بغاوت جو ڪيس هلائي 20 مارچ 1943ع تي، کيس سوريءَ چاڙهي شهيد ڪيو ويو. حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائيؒ اهڙن ئي سورهيه سرويچن لاءِ فرمايو آهي ته:

سوريءَ سڏ ٿيو، ڪا هلندي جيڏيون،
وڃڻ تن پيو، نالو نينهن ڳنهن جي.

هڪ پاسي پير صاحب جي فرزندن کي تعليم بهاني انگلئنڊ موڪليو ويو تہ ٻئي پاسي غازين، انگريزن جي حڪومت خلاف وڏي پيماني تي ڪارروايون شروع ڪري ڏنيون. 1 جون، 1943ع ڌاري، حُرن جي علائقن ۾ 'مارشل لا' لاڳو ڪيو ويو. انگريز ملٽري حُرن جو قتل عام شروع ڪيو، ڳوٺن کي باهيون ڏيئي ساڙيو ويو، انهن جون ملڪيتون ضبط ڪيون ويون، ڳڙنگ بنگلي ۽ پير جو ڳوٺ واريءَ سندن رهائشگاهہ کي ڊائنامائيٽ ذريعي ڊانو ويو. ڪيترائي حُر گرفتار ڪري ٻين صوبن جي جيلن ۾ موڪليا ويا. ڪيترن ئي حُرن کي ڪئمپن يعني لوڙهن ۾ بند ڪيو ويو. ڪيترائي حُر گرفتار ڪري ڪاري پاڻي يعني 'اُندمان ٻيٽ' موڪليا ويا.

آخرڪار انهن قربانين رنگ لاتو. اسان جو ملڪ سُتت ئي ڌارين جي چنبي مان آزاد ٿي ويو، 1947ع کان پوءِ حڪومت پاڪستان، پير صاحب جي فرزندن کي واپس گُهرايو. سندس فرزند، سيد شاهہ مردان شاهہ ثاني، 4 فيبروري 1952ع تي پير سائين پاڳارو 'ستون' گاديءَ تي وينو ۽ 1 اپريل 1952ع تي حڪومت لوڙهن کي ختم ڪري سيني حُرن کي آزاد ڪيو.

سورهيہ بادشاهہ، پنهنجي وطن تان قربان ٿي، اسان لاءِ هڪ سهڻو ۽ يادگار مثال ڇڏي ويو.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) سورهيہ بادشاهہ جو اصل نالو ڇا آهي؟
(ب) سورهيہ بادشاهہ جو جنم ڪٿي ٿيو؟
(ج) ڪين سورهيہ بادشاهہ چو ٿو سڏيو وڃي؟
(د) سِکن خلاف ڪهڙي پير سائين پاڳاري جهاد جو اعلان ڪيو؟
(ھ) سورهيہ بادشاهہ ڌارين خلاف ڪهڙي هلچل هلائي؟
(و) سورهيہ بادشاهہ جي قربانيءَ ۾ اسان لاءِ ڪهڙو سبق سمايل آهي؟

-2 هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

شعور - آڙِ - ڊائنا مائيٽ - سجاده نشين - پلي پار - ڪوشان

3- هيٺين لفظن جا ساڳي معنيٰ وارا لفظ لکو:

بهادر ....

ثاني ....

جماعت ....

سوري ....

4- هيٺ ڏنل جملن جي ترتيب درست ڪريو:

(i) پنهنجي درس ڏنائون ڪي مريدن.

(ii) سورهيه بادشاهه ٿيو قربان تان پنهنجي وطن.

(iii) قربانين لاتو آخرڪار رنگ.

5- هيٺ ڏنل اُبتڙ لفظ تير سان ملايو:

لفظ	ضد
آزادي	پير
نيڪي	صحيح
بهادر	بَدي
غلط	ڪانئر
مريد	غلامي

6- اهڙا اسم جيڪي ڪنهن خاصيت، حالت ۽ ڪم جا نالا هجن اُن ڪي 'اسم ذات' چئبو آهي.

جيئن: وفاداري، ساوڪ، گرمي، روشني، اميري، غريبي، ڊوڙ وغيره.

نوٽ: الله تعاليٰ جو نالو اسم ذات آهي.

سرگرمي: تحريڪ آزاديءَ جي ٻين سورمن جون تصويرون گڏ ڪري چارٽ ناهيو.

سبق ڇهون

ملاکڙو

سکيا جي حاصلات

- مقامي راندين بابت ڄاڻ.
- راندين جي ضرورت ۽ فائدن بابت ڄاڻ.
- معنيٰ وار لفظ سکڻ.
- خال پرڻ.
- اسم جي قسمن بابت ڄاڻ.

اسان جي ملڪ ۾ بهادريءَ ۽ پهلوانيءَ کي هميشه عزت جي نگاهه سان ڏٺو ويندو آهي. پوءِ چو نه اها پهلواني گهوڙي سواريءَ جي ڪيڏ هجي يا بار کڻڻ جي زور آزمائي هجي، يا وري ڪُشتي ۽ ملهه جي راندين جو مقابلو هجي. جسماني طاقت جي انهن سپني ڪرتبن کي ساراهيو ويندو آهي.

هن راند جي پهلوانن پنهنجي هنر ۽ انگبازيءَ سان هن راند کي اوج تي پهچايو آهي. هيءَ راند هتي آڳاٽي زماني کان وٺي کيڏي ويجي ٿي. ميرن جي صاحبيءَ ۾ ملهه ترقي ڪري، اهڙي اوج تي پهتي جو هاڻي سنڌ جي قومي راند ليکي وڃي ٿي.

اڳ امير، سردار ۽ وڏيرا ملهن جي وڏي عزت ڪندا هئا. ٻين وڏن مقابلن ۾ پنهنجي تيار ڪيل ملهن جو مقابلو ٻين ملهن سان ڪرائيندا هئا. شروعات ۾

چونڊ ملھن جو مقابلو ٿيندو ھو، پر پوءِ جيئن راند کي اهميت ملڻ لڳي، تيئن ملھ ۾ وڏڻ لڳا ۽ عام ماڻھن ۾ پهلوانيءَ جي ڏسڻ جو شوق وڌيو، انڪري ملھن جا مقابلا اميرن ۽ وڏن ماڻھن جي درٻاري ميدانن ۾ ڪوٺن مان نڪري، کليل ميدانن ۾ ٿيڻ لڳا. ملھ جي اهڙي مقابلي کي ”ملاکڙو“ سڏبو آهي.

ملاکڙي ۾ گھڻو ڪري ملھن جون ٻه ٽوليون هونديون آهن: خاص طرح سان هڪڙي هوندي آهي اُترادي ملھن جي ٽولي ۽ ٻي هوندي آهي لاڙي ملھن جي ٽولي. ملھ پُنا اگھاڙا ڪري وڏين سٽڻن جا ور ڳُنجي ويھندا آهن، پوءِ هرهڪ ٽوليءَ مان هڪ جٽو پنھنجي جوڙ سان سندرو ڪندو آهي. جڏھن سندرا ٻڌي، جوڙيون تيار ٿي ويندون آهن، تہ پوءِ هرهڪ پاسي مان هڪ جھونو ملھ اُٿي ايندو آهي ۽ ملھن جا سندرا چڪائي ڪين هٿ وجھائي پري ٿي ويھندو آهي. ملاکڙي جي هڪ ٻانھينءَ ۾ مگَٽھار دھلن ۽ شرنائين تي ملاکڙي جون ڌُنون پيا وڄائيندا آهن ۽ ملھ هڪٻئي کي وارا، جاننا، اڙيون، ٻهريان ۽ اندريان پيا هڻندا آهن. هڪ جوڙي ۾ ملھون وڙهندي آهي، جنھن پوئين ملھ دسي، اُن سرسي ڪئي. پوءِ جنھن پاسي جو ملھ دسجي پوندو، وري اتان هڪ ملھ سرسي ڪندڙ کان ان جي پلاند ونڻ لاءِ اچي سندرو ڏيندو. اهڙيءَ طرح هڪ ملاکڙي ۾ هڪ ئي جوان ٽن ملھن سان وڙهي سگھندو. ملاکڙي جي ميدان جي چوڌاري بيشمار ماڻھو اچي گڏ ٿيندا آهن ۽ ملھن جا انگ ڏسي پيا خوش ٿيندا آهن.

ملھ ۽ ملاکڙو سنڌ جي مقبول عوامي راند آهي، جنھن سان ماڻھن کي وندر بہ حاصل ٿئي ٿي تہ ملھن کي سندن طاقت ۽ هنر جي مڃتا بہ ملي ٿي. هيءَ راند نہ رڳو سنڌ ۾ آهي، پر ان سان ملندڙ جلندڙ رانديون ٻين ملڪن جھڙوڪ: روس، جپان ۽ افغانستان ۾ بہ کيڏيون وڃن ٿيون. ملھ ۾ زور ۽ انگ، ٻئي ڳالھيون گھرجن. انھن مان ڪابہ هڪ ڳالھ، يعني طاقت يا رڳو انگ هوندو، تہ اهڙو ملھ ڪامياب نہ ٿيندو. چوندا آهن تہ ”زور ٻٽيھ رانديون ڪٽي ۽ انگ ڇٽيھ ڪٽي“ مطلب تہ طاقت ۽ هنر، ٻئي گڏجي هڪ ملھ کي سنو نامور ملھ ٺاهي سگھن ٿا. ملاکڙي ۾ سرسي

ڪرڻ واري ملهه کي ڏسندڙ قدر ڪري، انعام ڏيندا آهن. سٺن ملهن ڏيکارڻ تي ڪافي انعام ملي ويندو آهي.

شروع ۾ اهي ملاڪڙا عيدن برادن تي لڳندا هئا، پر پوءِ ماڻهن جي ذوق شوق ۽ دلچسپيءَ ڪري ملاڪڙن ڏاڍو زور ورتو. اوليائن، پيرن ۽ فقيرن جي ميلن ۽ درگاهن تي پڻ ملاڪڙي جو رواج پيو. وڏن ميلن تي وڏا ناميارا ملهه ايندا آهن ۽ ننڍن ميلن تي وري ننڍا ملهه پنهنجو فن ڏيکاريندا آهن. ملاڪڙو ميلي جي سونهن سمجهيو ويندو آهي. ملاڪڙن جسماني قوت ۽ تندرستي سڌارڻ جي جذبي کي ڪافي هٿي ڏني آهي. انڪري موجوده دور ۾ ملاڪڙن کي ويتر وڏي اهميت ملي رهي آهي. هن وقت ملهه کي باقاعدي تربيتي راندين مان هڪ راند بنائڻ جي ڪوشش ورتي پئي وڃي. حڪومت به ملهه کي قومي راند جو درجو ڏئي رهي آهي. وڏن قومي ڏينهن تي، جتي ٻين جسماني ڪرتبن جا مقابلا ڪرايا وڃن ٿا، اتي ملهه جو مقابلو به ضرور شامل هوندو آهي.

اهو ڏينهن پري نه آهي جڏهن ڪُشتي ۽ باڪسنگ جي راندين وانگر، هيءَ راند به فني اعتبار کان دنيا ۾ مشهور ٿي ويندي ۽ هن راند جا عالمي مقابلا ٿيندا.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) اسان جي ملڪ ۾ ڪهڙيون رانديون ڪيڏيون وڃن ٿيون؟

(ب) ملهه راند کي ڪهڙي دَور ۾ ترقي ملي؟

(ج) ملاڪڙو ڇا کي چئبو آهي؟

(د) ملهه ۽ ملاڪڙي کي سنڌ ۾ ڪهڙي اهميت حاصل آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

پهلوان - ڪيڏ - انگبازي - سَندرو - ٻانهين - سَرسي - ميجتا - اعتبار

3- هيٺيان خال پريو:

(الف) اڳ امير، سردار ۽ وڏيرا .... جي وڏي عزت ڪندا هئا.

(ب) ملهه جي ڪليل مقابلي کي .... سڏبو آهي.

(ج) جنهن پوئين ملهه دسي، اُن .... ڪئي.

(د) چوندا آهن تہ زور ڀٽيهه راندين ڪٽي ۽ انگ .... راندين ڪٽي.

4- هيٺ ڏنل مثالن مان اسم جي قسمن کي ڌار ڌار خاني ۾ لکو:

- عبدالله اڄ بازار مان ڪتاب ۽ ڪاپيون خريد ڪري آيو آهي.
- روشني ۾ ڪتاب پڙهڻ گهرجن.
- حضرت يوسف جي سونهن جي ڪهڙي ساراهہ ڪجي.
- غربت سبب ماڻهو مجبور ٿي لڏڻ لڳا.

اسم عام	اسم خاص	اسم ذات

وطن

سکيا جي حاصلات

- وطن سان محبت جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- نظم سُر ۽ لئه سان ڳائڻ ۽ اُن مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نون لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- اسم ۽ ضمير جا مذڪر ۽ مؤنث چوندي لکڻ.

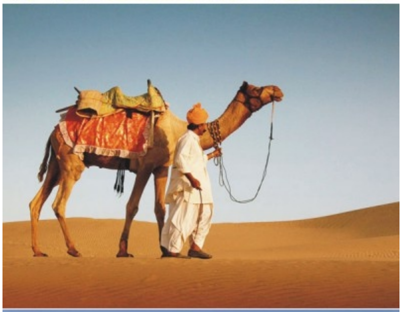

پنهنجن سان پيچ پايون، پنهنجو وطن وَسايون،
پنهنجو وطن وسايون، دل ديس سان لَڳايون.

ساوڪ ’سِري‘ جي سهڻي، بئريج جون بهاريون،
ٻاجهر ۽ ڪٽڪ، ساريون، پوڪون مڙئي پياريون،
سائينءَ ڪيون سَجايون، ڪڙمين سنديون ڪمايون.

دل جي ورونهن آهي، وهه وا وَسيل ’وِچولو‘،
سانگين سٻاجهڙن کي، ڪونهي ڪو پٽُ ۽ پولو،
ڳالهيون چڱي اجايون، اڳتي قدم وڌايون.

لک وار ’لاڙ‘ توتان، سر ساهه پنهنجو گهوريون،
ڳاڙها جي تنهنجا چانور، لعلن ۾ تن کي توريون،
هن ديس جي تون دولت، تنهنجون لکين پلايون.

ٿڌڙي ’ٿرن‘ جي واري، پيارو پلرُ جو پاٽي،
برپٽ کي باغ ناهيون، وسڪارَ جي وراٽي،
مارُن مِنن سان گڏجي، خوش ٿي خوشيون ملهايون.

’پبُ‘، ’کير ٿر‘، جبل جا، وهه وا عجب نظارا،
ڦُرٻَن پَريون ڪچهريون، سُگهڙن جا ٻول پِيارا،
مهمان نواز ماڻهو، جيءَ ۾ اُنهن جون جايون.

’پاڪُ آستان‘، اُسان جو، آزاد ملڪ آهي،
عِلمُ ۽ اَدب جو مرڪز، آباد ملڪ آهي،
پنهنجي ’فدا‘ وطن ۾، نغما خوشيءَ جا ڳايون.

محمد اسماعيل عرساڻي ”فدا“

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هن نظم ۾ سنڌ صوبي جا ڪهڙا قدرتي ڀاڱا ٻڌايا ويا آهن؟

(ب) شاعر ڪوهستان جي ماڻهن جا ڪهڙا گڻ ڳايا آهن؟

(ج) شاعر ’سري‘ جون ڪهڙيون پوکون بيان ڪيون آهن؟

(د) شاعر ’وچولي‘ جون ڪهڙيون ڳالهيون ڪيون آهن؟

(هه) شاعر ’لاڙ‘ جي ڪهڙي فصل جو ذڪر ڪيو آهي؟

(و) شاعر ’ٿر‘ جي باري ۾ ڇا چيو آهي؟

(ز) ’پٻ‘ ۽ ’کيرٿر‘ جبل سنڌ جي ڪهڙي حصي ۾ اچي وڃن ٿا؟

2- هن نظم مان پنهنجي پسند جو بند لکو ۽ ٻُڌايو ته اهو بند توهان کي وڌيڪ ڇو پسند آهي؟

3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

پلر - وسڪارو - ورونهن - آباد - آستان - سڀاجهڙا

4- اسم ۽ ضمير جون ٻه جنسون آهن:

1. جنس مذڪر 2. جنس مؤنث

هيٺ ڏنل اسمن مان مذڪر ۽ مؤنث ڌار ڪري خانن ۾ لکو:

مڙس - زال - مرد - عورت - ڇوڪر - ڇوڪري

مؤنث	مذڪر

ياد رکو ته: ضمير خالص متڪلم ۽ حاضر جا مذڪر مؤنث ساڳيا ٿيندا آهن.

جيئن: آءٌ/مان، اسين/اسان، تون/توهان، اوهين/اوهان

استاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي نظم سُر سان پڙهائي.

سبق ائون

> **سکيا جي حاصلات**
> - صحت جي اهميت ڄاڻڻ.
> - نون لفظن جي معنيٰ سکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
> - ضمير بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

صحت ۽ صفائي

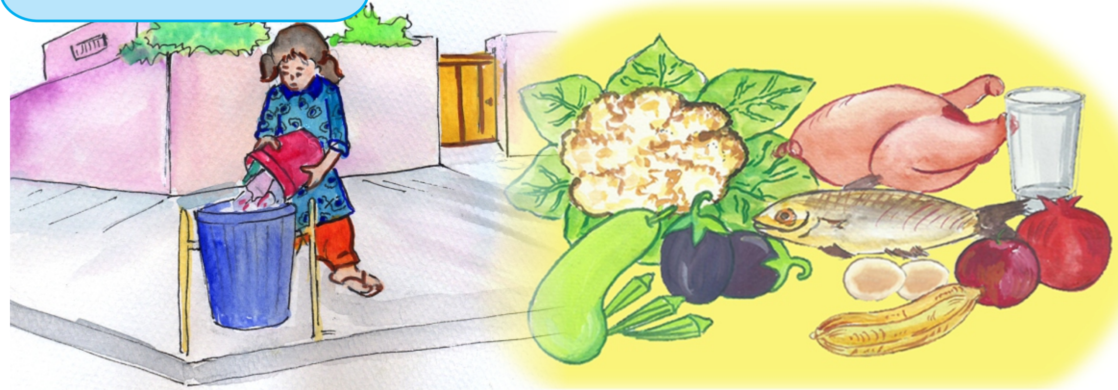

صحت جي سنڀال رکڻ تمام ضروري آهي. چوندا آهن ته: 'جيءُ خوش ته جهان خوش'، 'تندرستي هزار نعمتن جي برابر آهي.' جسماني ۽ ذهني طور تي صحتمند ماڻهو ڪيترائي ڪم ڪري پنهنجي خاندان، ملڪ ۽ قوم لاءِ ڪارائتو ثابت ٿيندو آهي. باقي اهو ماڻهو، جيڪو پنهنجي صحت جي حفاظت نه ٿو ڪري، سو ڪمزور ۽ بيمار ٿئي ٿو ۽ پنهنجي ڪٽنب ۽ قبيلي مٿان بار ٿي پوندو آهي.

اسان کي پنهنجي صحت ڪيئن سلامت رکڻ گهرجي، ان لاءِ جيڪي ضروري شيون آهن، جيئن: کائڻ، پيئڻ، تازي هوا، ورزش، ننڊ ۽ تفريح. انهن جو گهڻو خيال رکڻ گهرجي. ان سان گڏ پنهنجي جسم، گهر، پاڙي، اسڪول ۽ ماحول کي صاف رکڻ نهايت ضروري آهي. صحت کي برقرار رکڻ لاءِ هيٺ ڪجهه اصول پيش ڪجن ٿا. جيڪڏهن انهن تي پوريءَ طرح عمل ڪبو ته ڪيترين ئي بيمارين کان بچاءُ ٿي ويندو.

اسان جي جسم ۾ رت جو دورو ورزش سان درست ٿئي ٿو. ورزش ڪرڻ تي نه ڪو ٿئي ڪو خرچ، نه ئي وري ان ۾ ڪا تڪليف ئي ٿيندي آهي. ورزش وسيلي ڪيترين ئي بيمارين کان ڇوٽڪارو حاصل ڪري سگهجي ٿو، مثال طور: شگر، ڪولسٽرول، بلڊ پريشر، ۽ دل جون بيماريون وغيره. ورزش لاءِ کليل هوا وارن هنڌن تي وڃڻ گهرجي ۽ صبح جو سوير ورزش ڪرڻ، صحت لاءِ مفيد هوندي آهي. صحت لاءِ راند روند به نهايت ضروري آهي. جنهن سان تفريح حاصل ٿئي ٿي ۽ سُٺي ننڊ پڻ اچي ٿي جيڪا جسم جي واڌ ويجهه ۽ دماغ جي قوت کي وڌائڻ لاءِ ضروري آهي.

متوازن غذا صحت لاءِ ضروري آهي. ڪاڏو اهڙو ڪائجي جنهن ۾ طاقت جا جزا ڀرپور نموني ۾ هجن. سُنو ۽ متوازن ڪاڌو اُهو آهي، جنهن ۾نشاستو، سٽيِ، وٽامن، پروٽين، ڪئلشم، پاڻي، لوڻ ۽ ٻيون ضروري شيون شامل هجن. اناج، داليون، ميوا، ڀاڄيون، مڇي ۽ گوشت وغيره ڪائڻ سان ماڻهو جسماني طور صحتمند رهي سگهي ٿو. جنهن ڪري عمر جي حساب سان سندن قد ۽ وزن به وڌي ٿو ۽ جسم ۾مضبوطي ۽ بيمارين کان بچڻ جي سگهه پيدا ٿئي ٿي.

صاف ۽ شفاف پاڻي صحت لاءِ تمام ضروري آهي، پاڻي اوٻاري پيئڻ وڌيڪ بهتر آهي ۽ ڀاڄيون هميشه تازيون ۽ اوٻاريل ڪائڻ گهرجن. ميوا به تازا ۽ ڌوئي ڪائڻ گهرجن. ڪاڌو ۽ ٻيون شيون ڍڪي رکڻ گهرجن. ڪپڙا موسم مطابق پائڻ گهرجن.

اسان کي صفائيءَ جو خاص خيال رکڻ گهرجي. اسان جي نبي صَلّي اللهُ عَلَيهِ وَعَليٰ وَآلِهِ وَاَصحَابِهٖ وَسَلَّم جو فرمان آهي ته: ”صفائي اڌ ايمان آهي.“ جسم ۽ گهر جي صفائي رکڻ گهرجي. هٿ منهن ڌوئي صاف ڪرڻ، روزانو وهنجڻ، ٻه ڀيرا ڏندڻ ڏيڻ، صاف لباس پهرڻ، ننهن ڪترڻ، وارن کي ڦڻي ڏيڻ ۽ هٿ ڌوئي ڪاڌو ڪائڻ اهي سڀ ڳالهيون، صفائيءَ سان واسطو رکن ٿيون. گهر روشن ۽ هوادار هئڻ گهرجن.

ماحول کي گدلاڻ کان صاف رکڻ لاءِ گند ڪچرو آباديءَ کان ٻاهر ڦِٽو ڪرڻ گهرجي. مکين ۽ مڇرن کان ماحول کي صاف رکجي، ڇاڪاڻ ته ڪيترين ئي بيمارين مثال طور: الٽي، دست، بخار، سائي وغيره انهن جي ڪري ئي پکڙجن ٿيون.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) تندرستيءَ لاءِ ڪهڙيون چوڻيون مشهور آهن؟

(ب) صحت برقرار رکڻ لاءِ ڪهڙا اصول ضروري آهن؟

(ج) صحت ۽ صفائي لاءِ اسان جي نبيءَ سڳوري جو ڪهڙو فرمان آهي؟
(د) گهر ڪيئن صاف رکجي؟

2- توهان پنهنجي صحت ۽ صفائيءَ جو خيال ڪيئن رکندا آهيو؟

3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڪارائتو - حفاظت - مفيد - چوٽڪارو - متوازن

4- هيٺيان جملا پڙهو جيڪي درست آهن تن تي (✓) جو نشان ۽ جيڪي غلط آهن تن تي (✗) جو نشان لڳايو:

- پاڻي اوباري پيئڻ صحت لاءِ وڌيڪ بهتر آهي. ....
- ڪپڙا موسم مطابق پائڻ نه گهرجن. ....
- رت جو دورو ورزش سان درست ٿئي ٿو. ....
- ڪاڌو ۽ پيئون شيون ڍڪي نه رکڻ گهرجن. ....
- تفريح لاءِ راند روند به نهايت ضروري آهي. ....

5- اسم جي بدران ڪم ايندڙ لفظ کي 'ضمير' چئبو آهي.

جيئن: آءٌ، اسين، تون، اوهان، هيءَ، هوءَ، انهن وغيره.

اوهان هن سبق مان اسم جي بدران ڪم آيل ضمير چونڊي لکو.

سرگرمي:

(1) يونين ڪائونسل جي اعليٰ اختياري کي پنهنجي ڳوٺ جي صفائي جي لاءِ درخواست لکو.
(2) اسڪول ۾ صفائيءَ جو هفتو ملهائي ٻارن ۾ صفائيءَ جي اهميت کي اُجاگر ڪيو وڃي.

ياد رکو ته:

ٻارن ۾ خوراڪ جي گهٽتائي يا بيمارين جي ڪري،ٻار غذائي ڪمزوريءَ جو شڪار ٿي ويندا آهن.اهڙن ٻارن ۾خاص طور تي جڏهن انهن جي خوراڪ ۾ پروٽين ۽ بي توانائي ڏيڻ واري خوراڪ جي گهٽتائي ٿيندي آهي ته انهن جو وزن ۽ قد،عمر جي لحاظ کان گهٽ ٿيندو آهي ۽ اهي ٻار سوڪهڙي جي بيماري جو شڪار ٿي ويندا آهن.اها بيماري ڇهن مهينن کان ٽن سالن جي عمر جي ٻارن ۾ عام هوندي آهي.اهڙا ٻار سست هوندا آهن ۽ انهن کي بک به گهٽ لڳندي آهي.

سکيا جي حاصلات

- سنڌ جي تاريخي ماڳن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- قديم آثارن بابت لکڻ.
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- ضمير خالص بابت ڄاڻڻ.

سبق نائون

ڀَنڀورُ

اسان وٽ سسئي ۽ پنهونءَ جو قصو تمام گهڻو مشهور آهي. سسئي ڀنڀور شهر جي رهاڪو هئي. ڀنڀور جو شهر هن وقت ڊٿل آهي، پر ان جي کوٽائيءَ مان اندازو لڳائي سگهجي ٿو تہ ڀنڀور ڏاڍو سُهڻو، وسندڙ شهر ۽ وڏو واپاري مرڪز هو. هن قصي ۾ ٻُڌايل آهي تہ وڏا وڏا واپاري قافلا هتي ايندا هئا. شهر جا ماڻهو ڏاڍا سُکيا ستابا هئا. هن وقت اهڙو سُکيو ستابو شهر مٽيءَ جو ڍير ٿيو پيو آهي.

ڀنڀور جو ڀڙو ڪراچيءَ کان اوير طرف 64 ڪلوميٽر پنڌ تي آهي. ڪراچيءَ کان نڪتي ڏانهن ايندڙ قومي شاهراهہ تي ’مل ايريا‘ وٽ هڪ وڏي بورڊ تي ٺُلهن اکرن ۾ ’ڀنڀور‘ لکيل آهي. دڙي جو طرف ڏيکارڻ لاءِ بورڊ تي تير جو نشان بہ ڏنل آهي. هن پنڌ کان دڙو اٽڪل 3 ڪلوميٽر ڏکڻ طرف آهي.

ڪجھ سال اڳي هتي ڪاٻہ وسندي ڪانہ هئي، رڳو مٽيءَ جو ڍير هو. چوڌاري نڪر پٿر ٽڙيا پکڙيا پيا هوندا هئا. هن وقت قديم آثارن جي کاتي طرفان اُتي عجائب گهر، مسافرخانو، هڪ ننڍي مسجد ۽ پارڪ قائم ڪيا ويا آهن. هتي پيئڻ جي پاڻيءَ جو مناسب انتظام ڪيل آهي. ڪراچيءَ کي ويجهو هئڻ ڪري هتي ماڻهن جي چڱي اچ وڃ آهي ۽ خاص ڪري موڪل جي ڏينهن ۾، هتي گهڻا ماڻهو گهمڻ لاءِ اچن ٿا.

هيءُ شهر ڪنهن ٻڏايو هو ۽ ڪڏهن آباد ٿيو يا ڦِٽو، اُن جي ڪابہ صحيح خبر ڪانہ آهي. ڀِڙي جي کوٽائيءَ مان هٿ آيل شين کي ڏسي، ماهرن اندازو لڳايو آهي تہ اُهو اڄ کان ٻہ هزار سال اڳ آباد هو.

هن ڀِڙي جا ٻہ حصا آهن. انهن مان هڪ آهي واردياسي ٽڪري، جنهن جي چوڌاري ڪنهن زماني ۾ پٿر جو مضبوط ڪوٽ ڏنل هو ۽ ٻيو آهي شهر جو ٻاهريون حصو، جيڪو قلعي جي اوڀر ۽ اتر طرف پکڙيل هو. ڀِڙي جي پاسي ۾ اوڀر طرف پراڻو قبرستان بہ آهي. شهر جي قلعي وارو حصو اٽڪل ست اٺ ايڪڙ ٿيندو، جو اولهہ کان اوڀر طرف پکڙيل آهي. ان قلعي جي ڊيگهہ ويڪر کان ٻيڻي ٿيندي. ڏکڻ طرف کان، عربي سمنڊ ڀِڙي سان لڳو بيٺو آهي. کوٽائي رڳو قلعي جي پٽ جي اتر ۽ اوڀر طرف ٿي آهي. قلعي جي اڏاوت پٿر سان ٿيل هئي. منجهس اُن وقت جي دستور موجب، ٿوري ٿوري مفاصلي تي مورچا ٺهيل آهن. هن وقت بہ قلعي جي پٽ، هيٺئين شهر کان ڇهہ ميٽر مٿي آهي. کوٽائيءَ بعد قلعي جا ٽي دروازا ظاهر ٿيا آهن، هڪ اوڀر طرف، ٻيو اتر طرف ۽ ٽيون ڏکڻ طرف. اُنهن جون چاڙهيون گهڙيل پٿرن جون آهن.

هن ڀِڙي جي مٿئين تَهہ مان، مسلمان حڪمرانن جي زماني جون ڪيتريون ئي شيون پڻ مليون آهن. قلعي اندر هڪ مسجد بہ ملي آهي، جا سٺيهہ ميٽر ڊگهي ۽ ڇٽيهہ ميٽر ويڪري آهي. ان جي اڱڻ ۾ پڪين سرن جو فرش لڳل آهي، وضوءَ واري جاءِ پڪي چُن سان لِتل آهي ۽ پاڻيءَ جي نيڪال لاءِ پڪي نالي ٺهيل آهي. مسجد کان اولهہ طرف ٿورو پريرو هڪ گهر مليو آهي، جنهن جو اڱڻ چُن سان لِتل آهي. جايون اڪثر ڪري پٿرن ۽ ڪچين سرن جون ٺهيل آهن. ڏکڻ طرف قلعي جي در وٽ هڪ جاءِ ملي آهي، جنهن لاءِ گمان آهي تہ اُها دِڪو هئي. قلعي جي اتر اوڀر ۾ هڪ ڍنڍ آهي، جا هيٺئر گهٽي لَٽجي وئي آهي، تنهن هوندي بہ وِير چڙهڻ وقت سمنڊ جي پاڻيءَ سان ڀرجي ويندي آهي. پاڻيءَ کان بچاءَ لاءِ قلعي کي پُستي لڳل هئي، جا کوٽائيءَ سان ظاهر ٿي پئي آهي.

شهر جي اتر طرف، قلعي جي پٽ جي ٻاهران هڪ ڪارخاني جا نشان مليا آهن. اُتي هڪ وڏو هال ۽ پاسي ۾ ننڍا ننڍا ڪمرا بہ ظاهر ٿيا آهن. ڪارخاني ۾ ننڍا وڏا ڪُونارَ پوريل مليا آهن. انهيءَ قسم جا ڪُونارَ شهر جي ٻين حصن ۾ پڻ مليا

آهن. ماهرن جو خيال آهي تہ هيءُ شهر ان وقت وڏو هنري مرڪز هو.

هِتان جيڪي شيون لڌيون آهن، سي سڀ هتي قائم ڪيل عجائب گهر ۾ رکيل آهن. مسلمانن کان اڳ جي زماني جا نِڪر جا چٽيل ٿانوَ، مٽيءَ ۽ چينيءَ جي ٿانون جا نمونا، پٿر تي عربيءَ ۾ اُڪريل مسجد مان هٿ آيل ڪتبا، سون، چانديءَ ۽ ٽامي جا سڪا، سڪن ٺاهڻ جا سانچا وغيره بئي پاسي رکيل آهن. انهيءَ کان سواءِ اُتي شيشي، عاج، سِپَ، لوهہ ۽ ٽامي جون هٿ آيل شيون پڻ رکيل آهن.

اسان کي پنهنجي قديم آثارن جي حفاظت ڪرڻ گهرجي ۽ ان قديم ورثي سان پيار ڪرڻ گهرجي.

مشق

1- **هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:**

(الف) ڀنڀور جو ڀڙو ڪٿي آهي؟

(ب) ڀنڀور شهر بابت ڪهڙو قصو مشهور آهي؟

(ج) قلعي جي اڏاوت ڇا سان ٿيل آهي؟

(د) ڀنڀور جي قلعي جا ڪيترا دروازا لڌا آهن؟

(هہ) هن ڀِڙي مان اسلامي دَور جي ڪهڙي مکيہ جاءِ ملي آهي؟

2- **هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:**

لفظ	معنيٰ	لفظ جو استعمال
قِتل		
ڀِڙو		
وسندي		
انتظام		
دستور		
گمان		

3- مناسب لفظ چوندي خال ڀريو:

* سسئي .... شهر جي رهاڪو هئي.
(ڪراچي - ٺٽو - ڀنڀور)
* ڀنڀور جو ڊِڙو ڪراچي کان اوڀر طرف .... پنڌ تي آهي.
(55 ڪلوميٽر - 64 ڪلوميٽر - 60 ڪلوميٽر)
* ڀنڀور شهر جي اتر طرف قلعي جي پٽ جي ٻاهران هڪ .... جا نشان مليا آهن.
(ڪارخاني - گهر - اوطاق)
* ڀنڀور واري قلعي جي اُتر اوڀر ۾ .... آهي.
(سمنڊ - ڍنڍ - درياهه)
* ڀنڀور جي مسجد جي وضوءَ واري جاءِ .... سان لِتل آهي.
(گاري - سيمينٽ - چُن)

4- توهان ڪنهن قديم آثار يا تاريخي جڳهه جو سير ڪيو هُجي تہ اُن جو احوال لکو.

5- اهڙا ضمير جيڪي فقط ماڻهن جي نالن بدران ڪم اچن تن کي ’ضمير خالص‘ چئبو آهي.
جيئن: آءٌ، اسين، تون، اوهان، هوءَ، هيءَ وغيره.

6- هيٺين جملن مان ضمير خالص چونڊيو:

- آءٌ وجان پيو.
- هو اچي ٿو.
- تون بيت پڙهہ.
- اسين ڪراچيءَ پيا وڃون.

سکيا جي حاصلات

- ملڪ جي مشاهيرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- مناسب لفظن سان خال پرڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- پڙهڻ ۽ لکڻ.
- ضمير متڪلم بابت ڄاڻڻ.

سَر شاهنواز ڀٽو

سنڌ جي سرزمين اهڙي تہ سڀاڳي آهي، جنهن ۾ هڪ طرف ڪيترا ئي عالم، عاقل، اديب ۽ شاعر پيدا ٿيا آهن. تہ ٻئي طرف وري ڪيترن ئي مانجهي مردن ۽ قومي اڳواڻن جنم ورتو. جن ملڪ ۽ قوم جي خدمت ڪندي زندگيون گذاري ڇڏيون. اهڙن مانجهي مردن مان شاهنواز ڀٽو بہ هڪ آهي.

سر شاهنواز ڀُٽو، محترمہ شهيد بي نظير ڀُٽو جو ڏاڏو ۽ شهيد ذوالفقار علي ڀُٽي جو پيءُ هو، سندس جنم لاڙڪاڻي ضلعي جي ڳوٺ ڳڙهي خدا بخش ۾، 2 مارچ 1888ع ۾ ٿيو. هن جي پيءُ جو نالو غلام مرتضيٰ خان ڀُٽو ۽ ڏاڏي جو نالو خدا بخش خان ڀُٽو هو. سندس وڏا جيسلمير کان اچي هتي آباد ٿيا هئا.

سر شاهنواز ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺ مان حاصل ڪئي، پوءِ کيس ڪراچيءَ جي سنڌ مدرسة الاسلام ۾ داخل ڪرايو ويو. هو هڪ ذهين ۽ محنتي شاگرد هو. تعليم لاءِ سندس چاهہ ڏسي کيس سينٽ پيٽرڪ اسڪول ۾ داخل ڪرايو ويو. بنيادي تعليم پوري ڪرڻ ڪانپوءِ انگلئنڊ روانو ٿيو. هن اتي وڏي چاهہ ۽ محنت سان تعليم حاصل ڪئي. ان عرصي دوران سندس ڏاڏو ۽ پيءُ هن دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويا. ان ڪري کيس ڏيهہ ورڻو پيو. هتي اچي پنهنجي مائٽاڻي ڪاروبار کي سنڀاليائين. هن روشن خيال نوجوان راڄ ۽ زمينداري نهايت ئي سني نموني سنڀالي. هن هارين، پورهيتن ۽ راڄ جي غريبن جي گهڻي مدد ڪئي. سَر شاهنواز ڀُٽي پنهنجي ماڻهن جي ڀلائيءَ لاءِ گهڻو ئي ڪم ڪيو. ان ڪري ماڻهو بہ ساڻس ڏاڍي محبت ڪندا هئا.

سَر شاهنواز 1910ع کان عملي سياست ۾ حصو ورتو. هُو سڀ کان پهرين لاڙڪاڻي لوڪل بورڊ جو ميمبر ۽ پوءِ ان جو صدر چونڊيو ويو. جتي هن لڳاتار ڏهه سال ڪم ڪيو. سَر شاهنواز ڀُٽي جي خدمتن کي ڏسي، انگريز سرڪار کيس ممبئي پرڳڻي جو وزير مقرر ڪيو. اهو عهدو وٺس ٻارهن سال رهيو پوءِ جهوناڳڙهه رياست جي ’ديوان‘ طور خدمتون سرانجام ڏنائين. هو ممبئيءَ جي پبلڪ سروس ڪميشن جو ميمبر به رهيو. اهڙيءَ ريت حڪومت پاران اعزازي فرسٽ ڪلاس مئجسٽريٽ جا اختيار ڏئي، کيس جج جو عهدو به ڏنو ويو.

سنڌ کي ممبئي صوبي کان ڌار ڪرائڻ لاءِ سَر شاهنواز ڀُٽي جون ڪوششون وسارڻ جهڙيون نه آهن. هن کي سنڌ جي نمائندي طور 1930ع ۾، لنڊن گول ميز ڪانفرنس ۾ موڪليو ويو. ان ڪانفرنس ۾ هن جي سنڌ جي حقن لاءِ ڪيل پرجوش تقرير همت ڀريو ڪارنامو آهي. اُن ڪُهر جي نتيجي ۾ پهرين اپريل 1936ع تي، سنڌ کي ممبئي کان ڌار ڪيو ويو. 1934ع ۾، هن ’سنڌ پيپلز پارٽي‘ نالي هڪ سياسي جماعت ناهي، غريب ۽ پورهيتن جي حقن لاءِ آواز اٿاريو. سَر شاهنواز ڀُٽي جي محنت ۽ غريبن جي خدمت عيوض سرڪار کيس ’خان بهادر‘ ۽ ’سَر‘ جا خطاب ڏنا. سندس زندگيءَ جو سفر سن 1957ع ۾ پورو ٿيو. کيس پنهنجي اباڻي ڳوٺ ڳڙهي خدا بخش ۾ مٽيءَ ماءُ حوالي ڪيو ويو.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) سر شاهنواز ڀُٽي جا وڏا اصل ڪٿي جا رهاڪو هئا؟

(ب) سر شاهنواز ڀُٽي سنڌ جي ڪهڙين درسگاهن مان تعليم پرائي؟

(ج) سر شاهنواز ڀُٽي عملي سياست ۾ حصو ڪڏهن ورتو؟

(د) سر شاهنواز ڀُٽي ممبئي پرڳڻي ۾ ڪهڙي عهدي تي رهيو؟

(ه) سر شاهنواز ڀُٽي جي وفات ڪڏهن ٿي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڳولي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

عاقل - اديب - ديوان - پرڳڻي - عالم - پرجوش

3- هيٺ ڏنل درست جواب ڳولي مناسب لفظن سان خالي جايون ڀريو:

* سر شاهنواز ڀٽي جو جنم .... ۾ ٿيو.
(ڳڙهي ياسين، ڳڙهي خدا بخش، ڳڙهي خيرو)
* سر شاهنواز ڀٽي ابتدائي تعليم .... ۾ ورتي.
(لنڊن، لاڙڪاڻي، پنهنجي ڳوٺ)
* سر شاهنواز ڀٽو .... رياست جو ديوان مقرر ٿيو.
(جهونا ڳڙهه، خيرپور، بهاولپور)
* سر شاهنواز ڀٽو ممبئي جي .... جو ميمبر رهيو.
(سائمن ڪميشن - پبلڪ سروس ڪميشن - وفاقي سروس ڪميشن)

4- هيٺيان جملا پڙهو جيڪي درست آهن انهن تي (✓) جو نشان ۽ غلط آهن تن تي (✗) جو نشان لڳايو.

* ڳڙهي خدا بخش لاڙڪاڻي ضلعي ۾ آهي. ....
* سينٽ پيٽرڪ اسڪول لنڊن ۾ آهي. ....
* سر شاهنواز کي اعزازي طور خصوصي مئجسٽريٽ جا اختيار به حاصل رهيا. ....
* سنڌ پيپلز پارٽي جو بنياد، 1934ع ۾ ذوالفقار علي ڀُٽي رکيو. ....

5- هيٺيان جملا پڙهو:

* آءٌ اچان ٿو. * اسين وڃون ٿا.

مٿين جملن ۾ آءٌ ۽ اسين ’ضمير متڪلم‘ آهن. هيٺين جملن مان ضمير متڪلم ڳولي ڏيکاريو.

* مون ڪالهه قلم ورتو. * اسان سيني گڏجي ماني کاڌي. * آءٌ خط لکان ٿو.

وصف: اهڙو لفظ جيڪو ڳالهائيندڙ پنهنجي لاءِ ڪم آڻي، اُن کي ضمير متڪلم چئبو آهي.

سرگرمي: سر شاهنواز ڀُٽي بابت سبق مان پڙهيل ڪارناما پنهنجي ڪاپيءَ تي لکي اچو.

سارنگ

سکيا جي حاصلات

- فطرت جي منظرن مان لطف حاصل ڪرڻ.
- مينهن جي مُند بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- بيتن جي سمجهاڻي لکڻ.
- لفظن جون معنائون لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- بيتن جون سِٽون مڪمل ڪرڻ.

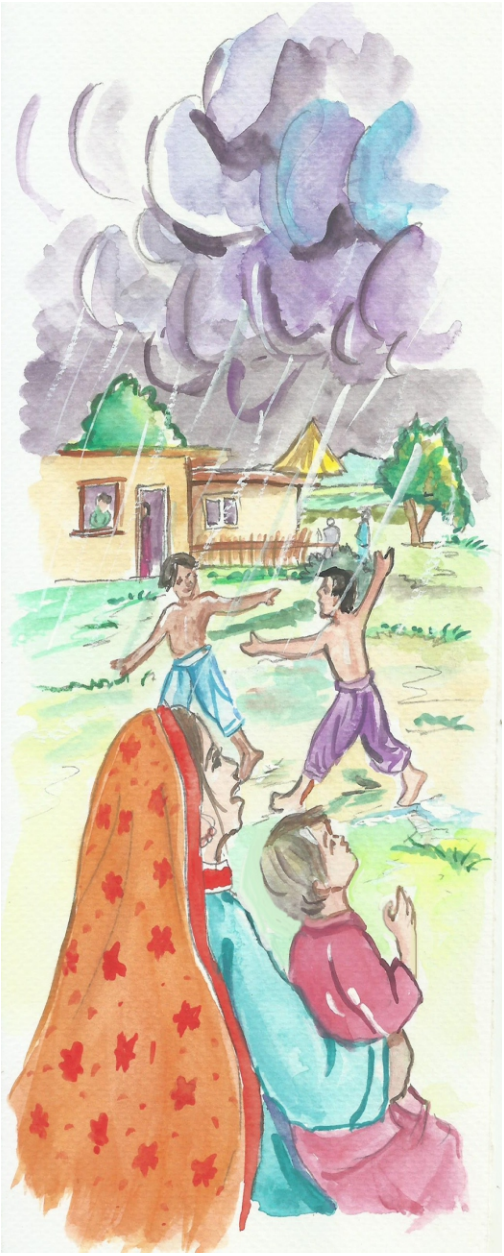

مِهر سندا مينهن، شاهه وسائين ٿل،
جُهريل منهنجي جهوپڙي، بنان جهلي جهل،
ڪاهِل تي ڪَهل، ڪندين شال ڪريم تون!

وسي پيو وڏ ڦڙو، ٻِنيون پٽ پريون،
ٻَٽاريون ٻِٽن تان، وٽاڻين وريون،
کِيرن جون ڪريون، چاڏيون ڏنئون چاهه مان.

والي وسائيج، دردمنديءَ جو ديس،
پرين مون پرديس، اُٺي ايندم اوڏڙا.

اُتران اوري ڪَئي، چمڪٽيءَ چمڪاٽ،
اُٺان ڪيائين اوچتي، لس ٻيلي تي لاٽ،
مندل ٺيا مڪران تي، گوڙين جا گڙگاٽ،
ڪڪر مٿان ڪيچ جي، ڦڙڪي ڪاڏا ڦاٽ،
وري ورتئون واٽ، ’سچل‘ سائيءَ سِنڌ جي.

سچل سائيءَ سِنڌ جي، وري وَرتائين واٽ،
جُهڙ ڦُڙ جهلي آئي، جهٽڪو ڏيئي جهاٽ،
وسي پيا وڏ ڦڙا، گهر پُسائي گهاٽ،
لاٽي اُڃ اُساٽ، سارنگ سنگهارن جي.

سچل سرمستؒ

مشق

1- **هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:**

(الف) شاعر هنن بيتن ۾ ڪهڙيءَ مُند جو ذڪر ڪيو آهي؟

(ب) مينهن مان ڪهڙا فائدا آهن؟

(ج) سنگهار ’مينهن‘ کي ڇو سنڀاريندا آهن؟

(د) شاعر پنهنجن بيتن ۾ ڪهڙن علائقن جو ذڪر ڪيو آهي؟

2- **هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏيئي جملن ۾ ڪم آڻيو:**

جُهريل - ڪاهل - اوڏڙا - منڊل - سارنگ - ڪڪر

3- **بيتن جون سِٽون مڪمل ڪريو:**

* والي وسائيج .... ديس،
پرين .... اُني ايندم اوڏڙا.

* سچل سائيءَ سِنڌ جي .... وات،
.... جهٽڪو ڏيئي جهات،

* وسي پيا وڏ ڦڙا، گهر پُسائي گهات،
لاٿي اُڃ اُسات، .... جي.

سرگرمي: مِينهن جي منظر کي پنهنجي لفظن ۾ لکي بيان ڪريو.

استاد لاءِ هدايت: ٻارن کي سچل سرمستؒ بابت ٻُڌائي ۽ بيتن جي سمجهاڻي ڏئي.

سکيا جي حاصلات

- صنعت ۽ زراعت بابت ڄاڻڻ.
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- ضمير حاضر ۽ غائب بابت ڄاڻڻ.

سبق ٻارھون

صنعت ۽ زراعت

اڄ ڇهين ڪلاس جا شاگرد علي حسن ۽ محسن علي اسڪول ويندي، ڪڻڪ جي ٻنيءَ مان گذريا تہ کين ڪجهہ مشينون نظر آيون. صلاح ڪيائون تہ انهن مشينن بابت استاد کان پڇنداسين. ٻئي دوست ڪلاس ۾ پهتا تہ اهڙي ڳالهہ ٻين شاگردن سان بہ ڪيائون. سڀني صلاح ڪئي تہ استاد کان ان بابت ڪجهہ معلومات وٺنداسين، ٿوري دير بعد استاد جيئن ئي ڪلاس ۾ پهتو تہ ٻارن اٿي بيهي سندس آڌرياءُ ڪيو. علي حسن اٿي بيهي چيو تہ: ’سائين جيڪڏهن اجازت هجي تہ اوهان کان ڪجهہ سوال ڪريون.‘ استاد کيس چيو تہ: ’ها پٽ، توهان ڀلي سوال ڪريو.‘ علي حسن پڇيو تہ: ’سائين اڄ آءٌ ۽ منهنجو دوست محسن علي، ڪڻڪ جي فصل مان گذري رهيا هئاسين تہ اتي ڪجهہ مشينون ڏٺل هيون ان بابت ڪجهہ ٻڌايو تہ انهن مشينن جا ڪهڙا فائدا آهن.‘ استاد، علي حسن کي چيو تہ: ’پٽ! اوهان تمام سٺو سوال ڪيو آهي ان سوال جو تعلق زرعي سائنس ۽ پاڪستان جي ترقيءَ سان آهي. زرعي سائنس جي ترقي ٻن شعبن جي مدد سان ٿي آهي. انهن مان هڪ شعبو صنعت ۽ ٻيو شعبو زراعت آهي.‘

پيارا ٻارو! هي رڳو هڪ شاگرد علي حسن جو سوال ناهي پر توهان سڀني جي لاءِ اهم سوال آهي.ڇوتہ ان جو تعلق ملڪ جي ترقيءَ سان آهي. پاڪستان هڪ زرعي ملڪ آهي ڪنهن بہ ملڪ جي ترقي ۽ خوشحاليءَ جو تعلق زراعت ۽ صنعت سان هوندو آهي. هي بہ شعبا انساني زندگيءَ جي ترقي لاءِ نهايت اهم آهن. پاڪستان دنيا جي انهن ملڪن ۾ شامل آهي جن ملڪن جي ترقي جو دارومدار زراعت ۽ صنعت تي آهي. پاڪستان جي ستر سيڪڙو آباديءَ جو گذر سفر زراعت تي آهي. پاڪستان جا زرعي فصل جن ۾ اناج، ميوا، ڀاڄيون وغيره سڄيءَ دنيا جي زرعي ملڪن ۾ مشهور آهن.

قديم ملڪن وانگر اسان وٽ زراعت ۾ پراڻا طريقا رائج هئا، ان سان وقت بہ زيان ٿيندو هو ۽ ان تي محنت بہ گهڻي ڪرڻي پوندي هئي، ان سان گڏ فصلن جي پيداوار ۾ ڪا خاص بهتري ۽ اضافو نہ ٿيندو هو، هن دور ۾ سائنس ڏاڍي ترقي ڪئي آهي. محسن علي، استاد کان پڇيو تہ: ’سائين، زراعت ۾ سائنس ڪهڙي ترقي ڪئي آهي؟‘

استاد: ’پٽ، زرعي سائنس ۾ بہ وڏو انقلاب اچي ويو آهي، گهٽ وقت ۽ تمام ٿوري محنت سان فصلن مان وڌيڪ پيداوار حاصل ٿئي ٿي، سائنس جي مدد سان مختلف جنسن جا ٻج پڻ اچي ويا آهن جن جي پوکائي سائنسي تجربن بعد ڪئي ويئي آهي جن مان پڻ پيداوار ۾ اضافو ٿي رهيو آهي. فصلن جي پيداوار وڌائڻ ۽ فصلن جي پوکائي ۽ ڪٽائيءَ لاءِ نيون نيون مشينون ايجاد ٿي ويون آهن. ان سان گڏ جديد قسم جا ٻج، ڀاڻ ۽ ڪيڙامار دوائن ذريعي فصلن ۾ نوان طريقا آزمايا ويا آهن، جن سان فصلن جي اُپت ۾ بهتري آئي آهي. ان سان گڏ اڄڪلهہ زراعت ۾ سائنسي ترقيءَ جي سهولت ذريعي، پاڻي جي کوٽ وارو مسئلو بہ ڪنهن حد تائين حل ڪيو

ويو آهي. مثال طور پراڻي زماني ۾ ماڻهو برسات جي پاڻيءَ تي فصلن جي پوکائي ڪندا هئا، اڄڪلهه ڪئنال، ٽيوب ويل، ننڍن ڊيمن ۽ ڪاريز وسيلي پاڻي فصلن تائين پهچائڻ جو ڪم ڪيو ويو آهي.'

استاد جڏهن ان موضوع تي ڪم واريون ڳالهيون ڪيون ته ڪلاس جي ٻارن استاد کي گذارش ڪئي ته سائين مهرباني ڪري اسان کي ڪنهن زرعي فارم جو سير ڪرايو. جيئن اسان سڀ انهن زرعي مشينن کي ڪم ڪندي ڏسون ۽ وڌيڪ معلومات حاصل ڪري سگهون.

ٻارن جو اهڙو شوق ۽ دلچسپي ڏسي، استاد پنهنجي هيڊ ماستر کان اجازت وٺي، زرعي فارم ٽنڊو ڄام يونيورسٽيءَ جي مينيجر کي فون ڪري، ان خواهش جو اظهار ڪيو ته اسڪول جا ٻار زرعي فارم ڏسڻ ٿا چاهين.

زرعي فارم جي مينيجر خوشيءَ سان اجازت ڏني، زرعي فارم جي سير لاءِ هڪ ڏينهن مقرر ڪيو ويو. ٻار زرعي فارم ڏسڻ لاءِ وڌيڪ بيچين ٿي ويا ۽ ان مقرر ڏينهن جو بيچيني سان انتظار ڪرڻ لڳا.

مقرر ڏينهن تي، ڇهين ڪلاس جا ٻار پنهنجي استاد جي اڳواڻيءَ ۾ زرعي فارم ڏسڻ لاءِ حيدرآباد مان روانا ٿيا. اڌ ڪلاڪ جي سفر بعد ٻار زرعي فارم ٽنڊو ڄام يونيورسٽي پهچي ويا. فارم جي مينيجر ۽ ان جي ٽيم، ٻارن جو آڌر ڀاءُ ڪيو ۽ کين فارم جي اندر وٺي ويا. مينيجر ٻارن کي پوکايل فصلن، ميون ۽ ڀاڄين بابت معلومات ڏني. جن مان ڪڻڪ، چانور وغيره اسان جي روزاني خوراڪ جو اهم حصو آهن. ان وقت ٻارن کي زرعي مشينن جا ماڊل به ڏيکاريا ويا، جيڪي فصل جي ڇڻائي، پوکائي ۽ ڪٽائي ۾ ڪم اچن ٿيون.

مينيجر، جديد زرعي اصولن جي وضاحت نهايت آسان ۽ دلچسپ انداز ۾ ڪئي. ماهرن جي نگرانيءَ ۾ ٻارن کي زرعي فارم ڏانهن روانو ڪيو ويو، ٻارن کي ڏيکاريو ويو ته ٻنيءَ ۾ ٽريڪٽر ذريعي هر ڪيئن هلايو ٿو وڃي ۽ ٽريڪٽر سان ٻج جي ڇڻائي ڪيئن ڪئي ٿي وڃي. ان وچ ۾ هڪ ٻار اسلم سوال ڪيو ته: 'سائين،

توهان اسان کي اهو ٻه ٻڌايو ته پراڻي زماني ۾ ٻج جي ڇٽائي ڪيئن ٿيندي هئي ۽ هَرُ ڪيئن ڪاهيو ويندو هو؟'

زرعي ماهر چيو ته: 'پٽ، پراڻي زماني ۾ ٻن ڏاندن کي پاڃاريءَ ۾ جوٽي هر ڪاهيو ويندو هو ۽ ناڙي ذريعي پوکائي ٻه ڏاندن جي مدد سان ڪئي ويندي هئي ۽ ٻيو وري زمين کي پاڻيءَ سان پرائي ان ۾ ٻج ڇٽيو ويندو هو.'

اسلم ماهر کان سوال ڪندي چيو ته: 'سائين پوءِ ته ان ۾ وقت گهڻو لڳندو هوندو؟'

زرعي ماهر جواب ڏنو ته 'ها پٽ، ان ۾ هفتا لڳي ويندا هئا، هينئر ٽريڪٽر جي ڪري هڪ ڏينهن ۾ ئي ڇٽائي ٿي وڃي ٿي ۽ ان سان فصل جي پيداوار ۾اضافو ٿئي ٿو ۽ ٻج جي ڇٽائي هڪجهڙي ۽ ترتيب وار به ٿئي ٿي. ان کان علاوه ٻارو ڏسو ته هي ٽريڪٽر ٻني سڌي ڪرڻ لاءِ هر ڪاهيندي نظر اچي رهيو آهي. هاڻي مهينن جو ڪم ڏينهن ۾ ٿو ٿئي، آهي نه ڪمال جي ڳالهه!'

ماهر، ٻارن کي هارويسٽر مشين بابت ڄاڻ ڏيندي ٻڌايو ته، هارويسٽر مشين ڪڻڪ جي ڪٽائي سان گڏ اَنُ ۽ ٻُهه الڳ الڳ ڪندي ويندي آهي. ماهر ٻارن کي ان مشين جي اهميت، ان جي الڳ الڳ پرزن ۽ ان جي ڪم بابت مرحلي وار ڄاڻ ڏيندو رهيو. اسڪول جا ٻار اهو ڏسي حيران ٿي ويا ته هيءَ مشين ڪيئن نه سوين ماڻهن جو ڪم اڪيلي سر ڪري رهي آهي.

ٻارن ٽيوب ويل ذريعي، فصلن تائين پاڻيءَ جي رسائيءَ جو سڄو ڪم پنهنجي اکين سان ڏٺو. ان ڪانپوءِ ٻار ٻاڃين جي فصل طرف ويا. ٻاڃين جي فصل جي اصل موسم ته گذري چڪي هئي، پر ٻارن جڏهن اهڙا فصل ڏٺا ته حيران رهجي ويا. ماهر ٻڌايو ته، ڪيميائي ڀاڻ، پاڻي جي فراهمي، گرمي جي حرارت کي ضابطي ۾ آڻي ۽ سائنسي اوزارن جي مدد سان هر موسم ۾ ٻاڃين جا فصل ڪاهڻ ۾ ڪامياب ٿي ويا آهيون. هاڻي ڪو به فصل سڄو سال اُپائي سگهجي ٿو. اسڪولي ٻار جديد اوزارن ۽ جديد زرعي طريقن کي ڏسي ڏاڍو خوش ٿيا.

زرعي فارم جي سير دوران ٻار ايترو ته خوش ۽ پُرجوش هئا جو هنن کي وقت جو احساس ئي نه رهيو. ڪجهه دير کان پوءِ ٻار ڏاڍا ٿڪجي پيا، ان ڪري ٻارن

گهر ڏانهن موٽڻ جو ارادو ڪيو. زرعي فارم جون سنيون ۽ ڪارائتيون ڳالهيون دل ۾ سانديي خوشيءَ سان گهر واپس پهتا.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) شاگردن کي ٻنيءَ مان گذرندي ڇا نظر آيو؟

(ب) زرعي سائنس جي ترقي ڪهڙن ٻن شعبن سان ٿي آهي؟

(ج) اُستاد، ٻارن کي ڪهڙي زرعي فارم جو سير ڪرائڻ وٺي ويو؟

(د) پُراڻي زماني ۾ پوکائي ڪيئن ڪئي ويندي هئي؟

(هه) هارويسٽر مشين ڪٽائيءَ کان سواءِ ٻيو ڇا ڇا ڪندي آهي؟

(و) ڪهڙا فصل اسان جي خوراڪ جو اهم حصو آهن؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

معلومات - صنعت - خوشحالي - دارومدار - حرارت - فراهمي

3- جملا درست ترتيب سان لکو:

- جي زرعي فارم مينيجر سان خوشي ڏني اجازت.
- ٻارن ان وقت کي جا زرعي مشينن ڏيکاريا ماڊل ويا.
- هڪ پاڇين ان طرح ٻار جي طرف فصل ويا.
- کي احساس هنن وقت جو ئي رهيو نه هو.

4- ضمير حاضر: (جيڪو موجود هجي يا جنهن سان ڳالهائجي)

جيئن: تون - توهان، اوهين - اوهان.

ضمير غائب: (جيڪو غائب هجي) جيئن: هُو، اُهي، انهن.

هيٺين جملن مان ضمير حاضر ۽ ضمير غائب چونڊيو.

* هُو ڪالهه آيو.
* اوهين ڪيڏانهن پيا وڃو.
* اُهي هليا ويا.
* تون ڪالهه اسڪول ويو هئين.

استاد لاءِ هدايت: استاد، ٻارن کي ٻڌائي ته زرعي پيداوار کي ڪهڙيءَ ريت محفوظ ڪري سگهي ٿو.

سبق تيرهون

اسلامي سربراهه ڪانفرنس

سکيا جي حاصلات

- اسلامي ملڪن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- هم معنيٰ لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- پڙهڻ ۽ لکڻ.
- حرف جر بابت ڄاڻڻ.

دنيا جي مسلمانن جي پراڻي خواهش هئي تہ ڪو اهڙو پليٽ فارم ناهجي، جنهن تي سمورا اسلامي ملڪ گڏجي، پنهنجن مسئلن جو حل ڳولين ۽ مسلمانن جي لاڳاپن کي مضبوط ڪن. ان ڪان سواءِ اسلامي دنيا کي پيش ايندڙ خطرن کي منهن ڏيڻ لاءِ حڪمت عملي جوڙين ان ڳالهہ کي نظر ۾ رکندي 1969ع ۾، اسلامي ڪانفرنس تنظيم جوڙڻ جو فيصلو ڪيو ويو.

12 آگسٽ 1969ع تي، والاريل بيت المقدس واري مسجدِ اقصيٰ ۾ باهہ لڳڻ جي واقعي ڪان پوءِ، اسلامي ملڪن جي اڳواڻن پاران هڪ ڪانفرنس ڪوٺائڻ جو فيصلو ڪيو ويو. اها ذميواري سعودي عرب ۽ مراڪش کنئي ۽ ان لاءِ ست رڪني هڪ ڪاميٽيءَ ناهي وئي، پاڪستان بہ هن ڪاميٽيءَ جو ميمبر هو.

اهڙيءَ طرح پهرين سربراهه ڪانفرنس 22 ڪان 25 سيپٽمبر 1969ع تي، مراڪش جي گاديءَ واري شهر رباط ۾ ٿي، جنهن ۾ چوويهن مسلمان ملڪن شرڪت ڪئي. اسلامي سربراهه ڪانفرنس هر ٽن سالن ڪان پوءِ ٿيڻ لڳي. ان جو مرڪزي دفتر سعودي عرب جي شهر ’جدي‘ ۾ آهي.

مسلمان ملڪن جي ٻي سربراهہ ڪانفرنس، 22 کان 24 فيبروري 1974ع تي ٿي، جنهن جي ميزبانيءَ جو اعزاز، پاڪستان کي حاصل ٿيو.هن ڪانفرنس جي ڪوٺائڻ ۾ پاڪستان جي اڳوڻي وزيراعظم قائد عوام ذوالفقار علي ڀُٽي جو هٿ هو. هيءَ ڪانفرنس لاهور ۾ ٿي. هن ڪانفرنس ۾ چاليهن اسلامي ملڪن جا سربراهہ ۽ وفد شريڪ ٿيا.

هن ڪانفرنس ۾ اسلامي دنيا کي درپيش مسئلن تي غور ڪيو ويو، جيئن:

1. فلسطين جي آزاديءَ جو مسئلو.
2. اسرائيل پاران والاريل علائقا، يروشلم سميت خالي ڪرائڻ.
3. مسلم دنيا جي ترقيءَ ۽ خوشحاليءَ لاءِ اُپاءَ وٺڻ.
4. پاڻ ۾ دوستي ۽ سهڪار وڌائڻ.
5. اسلامي مارڪيٽ قائم ڪرڻ.
6. ڪويت، ايران ۽ افغانستان ۾ جنگ بندي ڪرائڻ.

ان کان سواءِ واپار، اچ وڃ جي ذريعن، سياحت، بئنڪنگ، اليڪٽرانڪس، دوائن، ڪاٽين، پاڻ، زرعي اوزارن ۽ لوهہ جي صنعت کي ترقي وٺرائڻ جا مسئلا پڻ شامل هئا.

ٽين سربراهہ ڪانفرنس 1981ع ۾، سعودي عرب جي شهر طائف ۾ شاهہ خالد جي صدارت ۾ ٿي. ان ۾ اٺتيهن ملڪن شرڪت ڪئي. ڪانفرنس جي پڇاڙيءَ تي ”اعلان مڪي“ جاري ڪيو ويو، جنهن ۾ اسلامي دنيا جي مسئلن جو مڪمل جائزو ورتو ويو ۽ صيهونين جي وڌنڌڙ جارحيت کي ننديو، بيت المقدس ۽ افغانستان ۾ پرڏيهي فوجين جي نيڪالي، ايران-عراق جنگ ختم ڪرڻ تي زور ڏنو ويو. ان کان سواءِ هڪ عالمي اسلامي عدالت ناهڻ جي رٿ پڻ منظور ڪئي وئي.

اهڙيءَ طرح مختلف هنڌن تي اسلامي سربراهہ ڪانفرنس جا ڏهہ اجلاس ٿي چڪا آهن. نائون اجلاس دوها (قطر) ۾ ۽ ڏهون اجلاس 2003ع ۾، ملائيشيا ۾ ٿيو جنهن ۾ اجلاس جي سربراهہ ۽ ملائيشيا جي صدر مهاتير محمد، مسلمان ملڪن جي سربراهن کي اپيل ڪئي تہ اهي مسلمان ملڪن خلاف ٿيندڙ يهودي سازش جو پنهنجيءَ گڏيل سگهہ سان مقابلو ڪن.

اسلامي ملڪن جي تنظيم “Organization of the Islamic Conference” جون ڪيتريون ئي ننڍيون تنظيمون بہ آهن، جيئن:

- اسلامي ترقياتي بئنڪ
- بين الاقوامي خبرن پهچائڻ جي ايجنسي
- اسلامي رياستن جي براڊ ڪاسٽنگ جي تنظيم
- اسلامي اتحاد فنڊ

هن تنظيم جو ٻيو اهم ادارو، پرڏيهي وزيرن جي ڪانفرنس آهي، جنهن جو سال ۾ گهٽ ۾ گهٽ هڪ اجلاس ٿيندو آهي. اهڙن اجلاسن جي شروعات 1990ع ۾ مصر جي شهر قاهره ۾ ٿي. هن گڏجاڻيءَ ۾45 ملڪن جي پرڏيهي وزيرن شرڪت ڪئي. ٻي گڏجاڻي ملائيشيا جي گاديءَ واري شهر ڪوالالمپور ۾ ٿي. هن ڪانفرنس ۾ دهشتگردي ايجنڊا جو خاص اسم هو.2002ع ۾ ڪاغستان ۾، 38 ملڪن جا پرڏيهي وزير گڏ ٿيا، هن گڏجاڻي ۾ تنظيم جو نالو بدلائي اسلامي ڪانفرنس تنظيم رکيو ويو.

2012ع ۾، ڀهريون ڀيرو تنظيم جي ڪانفرنس ڪنهن غير اسلامي ملڪ ۾ ٿي. هي اجلاس آمريڪا جي شهر واشنگٽن ۾ ٿيو. هن اجلاس جي ويچار جو موضوع 'انساني حق' رکيو ويو. ۽ قاهره وارو انساني حقن جو پڌرنامو رد ڪري نئون گڏيل قومن وارو انساني حقن وارو پڌرنامو منظور ڪيو ويو. ان ڪانپوءِ 2014ع ۾ تنظيم جو اجلاس نيويارڪ ۾ سڏايو ويو. هن اجلاس ۾ ايران، مصر ۽ متحده عرب امارات جي نمائندن تُرڪيءَ جي قبرص واري نمائندي ڪي اعزازي نمائندي طور شريڪ ٿيڻ جي سخت مخالفت ڪئي. هي اجلاس بنا نتيجي ختم ٿي ويو.

ياد هجي تہ جڏهن بہ اسلامي ملڪن ۾ ڪي ويچار جهڙيون حالتون پيدا ٿين ٿيون تہ هنگامي اجلاس ڪوٺايو وڃي ٿو ۽ درپيش مسئلن ڪي حل ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي ٿي. اُن سان گڏ گڏيل صلاح مشوري سان تعليمي، سائنسي، دفاعي، معاشي ترقي لاءِ پڻ رٿون رٿيون وڃن ٿيون، اهڙين رٿن تي عملي طور تي هڪٻئي سان سهڪار پڻ ڪيو وڃي ٿو. آخر ۾ هرحال ۾ گڏجي اڳتي وڌڻ وارو وچن پڻ ورجايو وڃي ٿو.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) اسلامي ملڪن جي اتحاد لاءِ تنظيم جوڙڻ جو مقصد ڇا هو؟
(ب) پهرين اسلامي سربراهه ڪانفرنس ڪهڙي ملڪ ۾ ٿي؟
(ج) ٻي اسلامي سربراهه ڪانفرنس ڪنهن ڪوٺائي؟
(د) اسلامي ملڪن جي اتحاد تنظيم جي مرڪزي آفيس ڪٿي آهي؟
(هہ) اسلامي سربراهن جون ڪُل ڪيتريون گڏجاڻيون ٿي گذريون آهن؟
(و) هن ڪانفرنس جي ڪوٺائڻ جا مکيہ مقصد ڪهڙا آهن؟

-2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

سربراهه - تنظيم - شرڪت - ميزباني - سهڪار

-3 هيٺ ڏنل لفظن جا هم معنيٰ لفظ لکو، جيئن: اڳواڻ - سربراهه

مضبوط .... تنظيم ....

ڪوتائي .... پرڏيهي ....

-4 هيٺ ڏنل مناسب لفظن سان خال پريو:

- پهرين سربراهي ڪانفرنس ۾ .... مسلمان ملڪن شرڪت ڪئي.

(چوويهن - ستاويهن - پنجٽيهن)

- ٻي سربراهي ڪانفرنس 22 کان 24 فيبروري ....ع ۾ ٿي.

(1974 - 1997 - 1985)

- اسلامي سربراهه ڪانفرنس هر .... سالن بعد ٿيڻ لڳي.

(پنجن - ٽن - ستن)

- اسلامي ملڪن جي تنظيم جو مرڪزي دفتر سعودي عرب جي شهر .... ۾ آهي.

(رياض - جدي - مڪي)

-5 اسلامي ملڪن جي تنظيم جوڙڻ جو مقصد پنهنجن لفظن ۾ لکي ڏيکاريو.

-6 ڪن ٻه پنجن اسلامي ملڪن جا نالا ٻُڌايو.

-7 هينيان جملا پڙهو:

(الف) ساجد هُن کان ڊچي ٿو.

(ب) واجد جو خط آيو.

(پهرئين جملي ۾ ”هُن“ ضمير جي پُٺيان ”کان“ - ”حرف جر“ آيو آهي، تنهن ڪري هن جي ”حالت جري“ چئبي.)

(ٻئي جملي ۾ واجد جي پُٺيان ”جو“ حرف جر ڪم آيو آهي. تنهنڪري واجد اسم جي ”حالت جري“ چئبي.)

* اوهين اهڙا ٻيا جملا ناهي، اُن مان حالت جري ڳولي ڏيکاريو.

وصف: جنهن اسم يا ضمير پُٺيان ”حرف جر“ اچي، اُن جو جملي جي ٻين لفظن سان لاڳاپو ڏيکاري، تنهن اسم يا ضمير جي حالت کي ”حالت جري“ چئبو آهي.

سبق چوڏهون

آسمان

- فطرت جي نظارن مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نظم کي لئه ۽ سُر سان پڙهڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- اصطلاحن جي معنيٰ ڄاڻڻ.
- شعر مڪمل ڪرڻ.

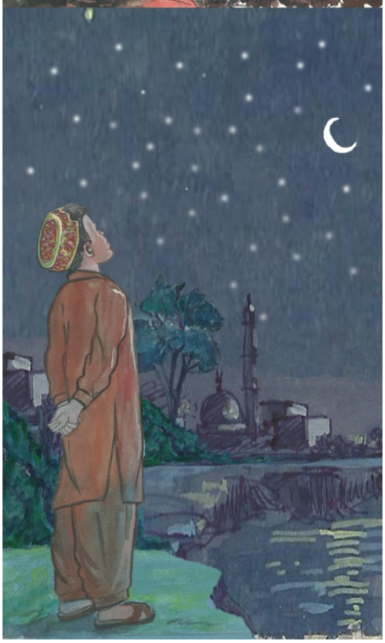

ڪنهن حال تي هلين ٿو، ڪنهن چال تي چلين ٿو،
مون سان نہ گُجهہ سَلين ٿو، پاٽان پري جهلين ٿو،
اي آسمان نيلا، تارن سندا وسيلا.

تيزي نظر نِهارين، ڌرتيءَ تي ٻاهہ ٻارين،
ماني نِگهہ سان نارين، تو هيٺ ڪِيرُ هارين،
تنهنجا هي نيڻ نِيارا، سج، چنڊ نانوَ وارا.

واسينگ ڦڻ پَٽن ٿا، هڪبئي سان مَڻ مَٽن ٿا،
ڪئن سيگهہ ۾ سَٽن ٿا، ڪئن جلد ۾ جَهٽن ٿا.
اهڙيون عجيب رانديون، آهن ڪٿان تو آنديون؟

گجگوڙ جئن گجي ٿي، مُرليءَ جي ڌُم مچي ٿي،
نانگڻ ڪِنوڻ اچي ٿي، لهريون هٽي نچي ٿي،
تنهنجو اندر ڄڃي ٿو، رئندي پِنجهر پڄي ٿو.

سُهڻا لغڙ سدائين، تو اندلٺ جان ناهين،
بادل مٿان اُڏائين، ڇا راند تو رَچائين،
ڇا صبح سونَ ڏنگي، ڇا شام لعل رنگي.

ڌرتيءَ سان سِر گسائڻ، ڌُوران رڳو پَسائڻ،
دوکو نظر کي لائڻ ۽ پورڙا پُلائڻ،
تو ڏانهن پَڄان مان جئن ٿو، ’بيوس‘ پَڄين تون تئن ٿو.

ڪشنچند ’بيوس‘

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هي نظم ڇا جي باري ۾ آهي؟

(ب) نانگڻ ڪِنوڻ اچي ٿي، جو مطلب ڇا آهي؟

(ج) آسمان تي صبح جي وقت ڪهڙو رنگ نظر ايندو آهي؟

(د) اندلٺ ۾ ڪيترا رنگ ٿين ٿا ۽ انهن جا نالا لکو؟

-2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	لفظ جو استعمال
ماني		
ڳجهه		
پورڙا		
نگهه		
پسائڻ		
پِنجهر		

-3 هيٺيان اصطلاح معنيٰ سان سمجهايو:

چال چلڻ - ڳجهه سلڻ - باهه ٻارڻ - پورڙا ڀُلائڻ - راند رچائڻ

-4 هيٺ ڏنل نظم جو بند مڪمل ڪريو:

* ڳجگوڙ جئن ڳجي ٿي، .... مچي ٿي،
نانگڻ ڪِنوڻ اچي ٿي، .... نچي ٿي،
تنهنجو اندر ڇِڇي ٿو، .... پِڇي ٿو.

-5 نظم مان هم قافيہ لفظ چوندي لکو. جيئن: نهارين - تارين

ايچ ايم خوجا

سکيا جي حاصلات

- تعليمي شخصيت بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- نوان لفظ سکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- درست جواب ڳولي خال پرڻ.
- امريہ جملن بابت ڄاڻڻ.

سنڌ سُونهاريءَ، هر دور ۾ اهڙا ماڻهو پيدا ڪيا آهن جن پاڻ ارپڻ جي جذبي سان ملڪ ۽ قوم جي خدمت ڪئي آهي. ايچ ايم خوجا بہ اهڙن ماڻهن مان هڪ آهي.هن تعليمي ميدان ۾ شاندار خدمتون سرانجام ڏنيون آهن. سندس پورو نالو حاجي خان ۽ سندس پيءُ جو نالو مهر علي آهي. جيڪو هڪ ننڍو واپاري هو.

ايچ ايم خوجا 8 آڪٽوبر 1907ع تي، ٽنڊي باگي ۾ ڄائو. هن ابتدائي تعليم بہ اتي ئي ورتي. جتي محمد صديق 'مسافر' جهڙو استاد مليس. ثانوي تعليم نورمحمد هاءِ اسڪول حيدرآباد سنڌ مان ورتائين، جتان 1928ع ۾، مئٽرڪ پاس ڪيائين. 1932ع ۾، ڊي-جي ڪاليج، ڪراچيءَ مان بي-اي ڪري، لاڙڪاڻي ۾ استاد مقرر ٿيو. 1934ع ۾، مدرسہ هاءِ اسڪول نوشهري فيروز ۾ استاد مقرر ٿيو. 1935ع ۾، ممبئي يونيورسٽيءَ مان، پنهنجي خرچ تي بي-ٽي امتحان پاس ڪيائين. پوءِ سِکيا ورتل اُستاد طور ميرپورخاص هاءِ اسڪول ۾ مقرر ٿيو. 1936ع ۾ سرڪاري نوڪري ڇڏي، ڊسٽرڪٽ لوڪل بورڊ نوابشاهہ جي هڪ ننڍي مڊل اسڪول ۾ هيڊ ماستري قبول ڪيائين. سندس محنت ۽ ڪوشش سان، 1940ع ۾، ان مڊل اسڪول کي هاءِ اسڪول جو درجو ڏنو ويو.

پاڪستان ٺهڻ کان پوءِ، ولس اسڪول کي بہ ايچ ايم خوجا (جي-پي) هاءِ اسڪول ۾ شامل ڪيو ويو، جيڪو 'خوجا گارڊن' جي نالي سان مشهور آهي. ايچ ايم خوجا شاگردن لاءِ هاسٽلون، استادن لاءِ ڪوارٽر ۽ لطيف هال تعمير ڪرايا. انٽرنئشنل هاسٽل پڻ جوڙايائين. جنهن ۾ سنڌ سميت، بلوچستان ۽ ٻين صوبن جا شاگرد بہ رهندا هئا.

ايڇ ايم خوجا جا شاگرد، وڏن عهدن تي فائز آهن.

ايڇ ايم خوجا کي گُلن ۽ وڻڪار سان بہ ڏاڍو چاھ هو. ميونسپل ڪاميٽيءَ جي اعزازي ميمبر جي حيثيت سان هن نواب شاھ ۾ وڻ پوکرايا ۽ رستا نھرايا. ان سان نواب شاھ جي خوبصورتيءَ ۾ اضافو ٿيو.

نواب شاھ جا سڀ تعليمي ادارا، جھڙوڪ: ميونسپل (اسلاميہ) هائر سيڪنڊري اسڪول، گورنمينٽ هائر سيڪنڊري اسڪول، ايڇ ايم خوجا (اپوا) گرلس اسڪول، گورنمينٽ ڊگري ڪاليج، قائداعظم لا ڪاليج بہ سندس ڪوشش جو نتيجو آهن. ان ڪان سواءِ ايڇ ايم خوجا هاءِ اسڪول سوسائٽي نواب شاھ ۽ ايڇ ايم خوجا گرلس مڊل اسڪول (نِيواِيرا) بہ سندس خرچ ۽ محنت سان قائم ٿيا.

ايڇ ايم خوجا 55-1954ع ۾، فورڊ فائونڊيشن آمريڪا جي دعوت تي آمريڪا پڻ ويو، جتي هن تعليمي ادارن جو معائنو ڪيو. اُتي هن آمريڪي تعليمي سرشتي، تجربن ۽ نظرين جو گُوڙهو اڀياس ڪيو. اتان موٽي هن پنھنجن تعليمي ادارن جي بھتريءَ لاءِ، وڏيڪ محنت ڪئي.

ايڇ ايم خوجا جي تعليمي خدمتن طور، پاڪستان جي صدر فيلڊ مارشل ايوب خان، ڪيس 'تمغہ خدمت' سان نوازيو. پاڪستان جي صدر فاروق احمد لغاريءَ پڻ ڪيس حُسنِ ڪارڪردگيءَجو تمغو ڏنو.

ايڇ ايم خوجا کي، ميونسپل ڪاميٽي نواب شاھ پاران، شھر جي سوني ڪُنجي پيش ڪئي وئي.

ايڇ ايم خوجا جو سڄي زندگي تعليم ۽ تدريس سان ئي لاڳاپو رهيو. هن پليءَ پت ڄاتو ٿي تہ قومي ترقيءَ لاءِ تعليم ڪيتري ضروري آهي. ايڇ ايم خوجا ان ڏس ۾ عملي طور ڄاڪوڙيو. تعليم جي واڌاري جو ڪيس ڏاڍو اونو هوندو هو. جنھن جو اندازو ان مان لڳائي سگھجي ٿو تہ آخري پساهن تائين تعليم جي واڌاري بابت هدايتون ڏيندو رهيو.

تعليمي ماهر، دانشور، ادب ۽ ثقافت جي گھڻگھري ايڇ ايم خوجا، 92 ورهين جي ڄمار ۾، 20 سيپٽمبر 1999ع تي حيدرآباد ۾ لاڏاڻو ڪيو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) ايڇ ايم کوجا جو پورو نالو ڇا آهي؟
(ب) هن ابتدائي تعليم ڪٿي ورتي؟
(ج) ايڇ ايم کوجا ميٽرڪ ڪهڙي اسڪول مان پاس ڪئي؟
(د) ايڇ ايم کوجا بي-اي ڪهڙي ڪاليج مان پاس ڪئي؟
(ھ) ايڇ ايم کوجا کي تعليمي خدمتن جي مڃتا طور ڪهڙا تمغا مليا؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ارپڻ - ثانوي - اپياس - تدريس - اونو - سرانجام - تمغو

3- هيٺ ڏنل خال مناسب لفظن سان پريو:

- ايڇ ايم کوجا .... شهر ۾ پيدا ٿيو.

(تلهار - بدين - ٽنڊو باگو)

- ايڇ ايم کوجا حيدرآباد جي .... هاءِ اسڪول مان تعليم ورتي.

(گورنمينٽ - نور محمد - مسلم)

- ايڇ ايم کوجا بي ٽي جو امتحان .... يونيورسٽي مان پاس ڪيو.

(ممبئي - سنڌ - پنجاب)

- ايڇ ايم کوجا کي تعليم جي خدمت عيوض پاڪستان جي صدر پاران .... جو تمغو ڏنو.

(ستاره امتياز - تمغ خدمت - حسنِ ڪارڪردگي)

4- امر معنيٰ ’حڪم‘ اهڙا جملا جن مان خبر پوي ته ڪنهن به ڪم ڪرڻ لاءِ حڪم ڪيو ويو آهي.

جيئن: ڪتاب پڙهه، قلم ڪٽي ڏي، چوڪر ٻاهر نه وڃ.

اوهين اهڙا ڪي به پنج امر وارا جملا ناهي ڏيکاريو.

سرگرمي:

1. اوهان پنهنجي علائقي جي ڪنهن به هڪ تعليمي شخصيت بابت مضمون لکو.
2. توهان سنڌ جي مختلف تعليمي ماهرن جي نالن جي لسٽ تيار ڪريو.
3. هيٺ ڏنل سنڌ جي تعليمدانن جون تصويرون ڏسي نالا پڙهي ٻڌايو:

حسن علي آفندي

علامه عمر بن محمد دائود پوٽو

محمد صديق مسافر

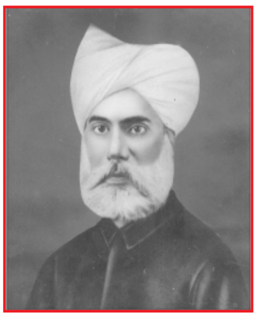
ديوان ڪوڙو مل

پروفيسر مريم نوحاڻي

پروفيسر شمس عباسي

سکيا جي حاصلات

- ماحول بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- سبق جو خلاصو لکڻ.
- وڻ ۽ انهن جي فائدن بابت ڄاڻ.
- نوان لفظ سکي لغت مان معنائون ڳولڻ.
- ڪنهن عنوان تي لکڻ.
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ.
- صفت جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق سورهون

ماحول دوست، وَڻَ

هر جاندار کي صحتمند رهڻ لاءِ صاف ماحول جي ضرورت هوندي آهي. گذريل ڪيترن ڏهاڪن کان ماڻهو ماحول ۾ ايندڙ تبديلين جي سببن ۽ اثرن کان واقف ٿي چڪا آهن. خاص طور تي عالمي تپش (Global Warming) سان گرمي پد ۾ واڌارو اچي ويو آهي. انساني آبادي جيئن جيئن وڌي رهي آهي، تيئن تيئن گرين هائوس گئسن ۾ اضافو ٿي رهيو آهي، عام ٽرئفڪ توڙي توانائي ۽ بجليءَ تي هلندڙ گاڏيون، ڪلون ۽ مشينون زهريلي گئس خارج ڪن ٿيون، جنهن سان آڪسيجن ۾ مسلسل ڪوٺ اچي رهي آهي.

وڻڪار ۽ ٻيلا نہ هئڻ ڪري، ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ وڌي رهي آهي جو تہ، وڻ ڌرتيءَ جي گدلاڻ کي گهٽائي آڪسيجن ۽ ٿڌي هوا ۾ اضافو ڪن ٿا ۽ زهريلي گئس کي جذب ڪن ٿا.

دنيا جي بقا لاءِ ضروري آهي تہ اسين ماحولياتي گدلاڻ کي روڪڻ لاءِ جوڳا اُپاءَ وٺون. عالمي تپش جي ڪري، اقوام متحده سميت سڄيءَ دنيا کي ڳڻتيءَ اچي ورايو آهي، جو تہ گدلاڻ سبب موسمن ۾ ڦيرگهير ٿي رهي آهي، جنهن سان وري قدرتي آفتن ۾ واڌارو ٿي رهيو آهي. سردين توڙي گرمين ۾ واڌ، تيز برساتون، زلزلا، طوفان، سونامي، واچوڙا، جنهن ڪري ٻوڏ يا خشڪ ساليءَ جي ڪري گهڻو جاني ۽ مالي نقصان ٿي رهيو آهي. ترقي يافتہ ملڪ جديد ٽيڪنالاجيءَ، سٺي انتظام

وسيلي گهڻي نقصان کان بچيو وڃن. توڙي جو ماحول جي بگاڙ ۾ سندن وڏو هٿ آهي پر غريب ۽ پنتي پيل ملڪن کي پوڳڻو پوي ٿو ان ڪري گدلاڻ کي روڪڻ لاءِ وڻ ۽ ٻوٽا پوکڻ تمام ضروري آهن.

”وڻ زمين جا زيور آهن“، وڻڪار جي ڪري اسان کي صاف هوا، پاڻي ۽ صاف سٿرو ماحول ملي ٿو. ان ڪانسواءِ ٻيا به انيڪ فائدا ملن ٿا. اسان وڻن مان ميوو، ڪاٺ، ماکي، مال جو چارو، ڪنئور، دوائون ۽ ٻيون روزاني واهپي جون بيشمار نعمتون حاصل ڪري سگهون ٿا.

زرعي فصلن تي ٽيندڙ جيت مار دوائن جو اسپري ۽ ڪارخانن جي ڪيميڪل وارو پاڻي، اسان جي کاڌ خوراڪ کي گدلو ۽ زهريلو ڪري رهيو آهي، زمين بنجر ٿي رهي آهي ان ڪري زرعي پيداوار متاثر ٿي رهي آهي. وڻ اهڙن سيني مرضن جو علاج آهن.

وڻڪاريءَ جا ڍهاڙا ته ملهايا وڃن ٿا پر انهن جي پوري سارسنڀال نٿي لڌي وڃي. وڻن جي ڇانگ، وڻن جي صحت لاءِ ضروري آهي پر وڻن جي ’واڍي‘ ڏوهه ۽ ’پوکڻ‘ ثواب آهي. سرڪار کي کپي ته وڻن جي واڍي روڪڻ واري قانون کي اڃا به سخت ڪري ۽ ان تي عمل ڪرايو وڃي.

وڻڪاري توڙي گلن ٻوٽن پوکڻ لاءِ ماڻهن ۾ سجاڳي آڻڻ لاءِ اهڙا پروگرام سرڪاري يا خانگي سطح تي ڪرايا وڃن جنهن تي خرچ گهٽ ٿئي ۽ فائدو گهڻو حاصل ڪري سگهجي. اسان مان هرڪو هڪ هڪ وڻ پوکي قومي فرض نڀائي ۽ دنيا کي جنت بڻائي.

وڻ سال جي هر مند توڙي هر جڳهه تي پوکي سگهجن ٿا، جيڪي تيزابيت کي ختم ڪري موسمي اثرن کي بهتر بڻائي سگهن ٿا.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) وڻ پوکڻ ڇو ضروري آهن؟
(ب) گرمي پد کي ڪهڙي شيءِ وڌائي ٿي؟
(ج) ڪهڙيون شيون زهريلي گئسون خارج ڪن ٿيون؟
(د) ڪهڙين شين کي قدرتي آفتون سڏيو وڃي ٿو؟
(هه) اسان جي کاڌ خوراڪ کي ڪهڙيون شيون گدلو ڪن ٿيون؟
(و) ماحولياتي گدلاڻ کي روڪڻ لاءِ ڪهڙا اُپاءَ وٺڻ گهرجن؟

2- سبق پڙهي ان جو خلاصو لکو ۽ بيان ڪريو.

3- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکو:

ماحوليات - پد - انيڪ - اضافو - سونامي - جذب

4- هيٺيان خال پريو:

* موسمن ۾ قير گهير جو سبب .... آهي.
* گدلاڻ کي روڪڻ لاءِ .... پوکڻ ضروري آهن.
* جيت مار دوائن سبب زمين .... ٿئي ٿي.
* وڻن جي صحت لاءِ .... ضروري آهي.

5- وڻن مان فائدا ۽ وڻن جي واڍيءَ جا نقصان پنهنجن لفظن ۾ لکي ڏيکاريو.

6- اهڙن لفظن کي صفت چئبو آهي جيڪي اسم جو گڻ، اوگڻ، تعداد، مقدار، قد وغيره ڏيکارين، اوهين هيٺ ڏنل جملن مان صفتون چونڊيو.

- سکر سهڻو شهر آهي.
- معصوم شاهه جو منارو گهڻو اوچو آهي.
- سچ لهڻ وقت ڏاڍي ڳاڙهاڻ ٿيندي آهي.

ياد رکو: توهان مان هرڪو هڪ هڪ وڻ ضرور پوکي.

سرگرمي: اُستاد ٻارن کان ماحوليات بابت تصويرون نهرائي انهن جي نمائش ڪري.

سکيا جي حاصلات
- گيت مان لطف اندوز ٿيڻ.
- گيت سُر ۽ لئہ سان پڙهڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- هم آواز لفظ ڳولڻ

سبق سترهون

ڳِدري ڦار چنڊ

آ ڳدري جي ڦار، امان! اڄ پورو ناهي چنڊ.
اسان ڪي بک بہ ڏاڍي آ!
ڏاڙهونءَ ڪَڻ چوڏار، امان! هي تارا تارا مَنڊُ.
اسان ڪي بک بہ ڏاڍي آ!
ڏُٿُ نہ ڏؤنرن ڏار، امان! تون پيهين خالي جنڊُ.
اسان ڪي بک بہ ڏاڍي آ!
هي چَنڊُ امان! هي مَنڊُ امان! پر سڀ ڪان ڳورو جَنڊُ، امان!
هي تنهنجو ڪورو جَنڊُ امان!

شيخ اياز

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
(الف) ”ڳدري جي ڦار“ جهڙو چنڊ ڪهڙي تاريخ جو ٿيندو آهي؟
(ب) ڏاڙهون ڪڻ چوڏار جو مطلب ڇا آهي؟

2- هيءُ گيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سُر سان ٻڌايو.

3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
ڦار - ڪَڻ - چوڏار - ڏُٿُ - ڳورو

4- گيت مان هم آواز لفظ ڳوليو: جيئن: جَنڊُ - منڊُ

سرگرمي: اوهان ڪي شيخ اياز جو ٻيو شعر ياد هجي تہ ٻڌايو.

استاد لاءِ هدايت: اُستاد ٻارن کي شيخ اياز بابت ٻڌائي.

سکيا جي حاصلات

- لوڪ ڪھاڻيءَ بابت ڄاڻڻ.
- سبق پڙھي سوالن جا جواب لکڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ.
- خال ڀرڻ.
- جملا درست ڪرڻ.
- اصطلاحن جي معنيٰ ڄاڻڻ.
- صفت جي قسمن بابت ڄاڻڻ.

سبق ارڙھون

مومل راڻي جي ڪھاڻي

سنڌ جي ماتيلي واري ڀاڱي تي، گجر ذات جو راجا نند حڪومت ڪندو هو. ڪيس دولت ڪٺي ڪرڻ ۽ شڪار ڪرڻ جو ڏاڍو شوق هوندو هو. هڪ ڀيري ڪنهن جانور جو شڪار ڪري، اُن جو ڏند هٿ ڪيائين ۽ ان جي مدد سان پنهنجو سمورو خزانو درياءَ جي پيٽ ۾ لڪائي ڇڏيائين.

راجا نند کي نَوَ نياڻيون هيون. منجهائن وڏي سومل سيني کان عقلمند هئي ۽ ننڍي مومل سيني کان وڌيڪ سهڻي هئي. راجا به ڪيس ڏاڍو ڀائيندو هو، انڪري اهو جادوئي ڏند ڪيس سنڀالي رکڻ لاءِ ڏنائين، پر ڏند جي اصلي راز جو نه ٻڌايائين.

هڪڙي جادوگر کي ڪنهن طرح راجا جي لڪايل خزاني جي خبر پئجي ويئي، سو هڪ ڏينهن جڏهن راجا شڪار تي ويل هو ته هُو مومل سان ٺڳي ڪري اهو ڏند وٺي، درياءَ مان سمورو خزانو ڪڍي غائب ٿي ويو. راجا جڏهن شڪار تان موٽيو ته ڪيس ڏند وڃائڻ جي خبر پئي. هو مومل تي ڏاڍو ناراض ٿيو، پر سندس وڏي ڌيءَ سومل آٿت ڏنس ته ”ايترو خزانو آءٌ اوهان کي گڏ ڪري ڏينديس.“

سومل پيءُ کان موڪل وٺي، ڪاڪ ڪنڌيءَ تي هڪڙي ماڙي اڏائي ۽ پنهنجي ڀينرن ۽ نوڪرياڻين کي ساڻ وٺي اُتي رهڻ لڳي. هن پنهنجي هوشياريءَ سان ماڙيءَ جي چوڌاري جادوءَ جو باغ تيار ڪرايو ۽ ان جي وچان لنگهندڙ سوڙهي رستي تي خوفناڪ جادوئي جانور بيهاري ڇڏيا، جن جي ڊيڄاريندڙ رڙين تي وڏا وڏا بهادر به ڏڪي ويندا هئا. ان ڪانسواءِ ڪيترائي گمراھ ڪندڙ ۽ موتمار جادوئي ڪيل پڻ تيار ڪرائي رکيائين.

جڏهن ڪاڪ جي ڪناري تي اهو جادوئي محل تيار ٿي ويو ته سومل پڙهو گهمرايو ته ”جيڪو شهزادو باغ مان لنگهي، مومل وٽ سلامتيءَ سان پهچندو، اهو ساڻس شادي ڪندو. ٻيءَ حالت ۾ ڪيس پنهنجي مال ۽ سامان تان هٿ ڪڻڻو پوندو.“

مومل جي سونهن جي هاڪ ٻڌي ڪيترائي شهزادا آيا، پر پنهنجو ڌن دولت

ڦرائي ويا ان وقت عمرڪوٽ جو بادشاهه همير سومرو هو. هڪڙي ڏينهن هو پنهنجن ٽن وزيرن سان گڏجي شڪار تي نڪتو. راڻو مينڌرو سوڍو انهن سڀني ۾ بهادر ۽ عقلمند هو ۽ همير سومري جو سالو به هو. رستي تي کين هڪ فقير مليو، جنهن مومل ۽ اُن جي ڪاڪ محل بابت پنهنجي روئداد ٻڌائي. انهيءَ ڳالهه چئني يارن جي دل ۾، مومل حاصل ڪرڻ جو شوق پيدا ڪري ڇڏيو. پوءِ ته چار ئي ڄڻا پنهنجو ڀاڳ آزمائڻ لاءِ ڪاڪ ڏانهن روانا ٿيا، اُتي پهچي، ماڙيءَ جي ٻاهر رکيل ڀير تي ڏونڪو هنيائون ته سيڪاريل نوڪرياڻي ناتر ٻاهر آئي ۽ سندن اچڻ جو اطلاع وڃي اندر ڪيائين.

ٿوري دير کان پوءِ ناتر طعام کڻائي اچي سندن اڳيان رکيو. راڻي مينڌري پنهنجي ٽنهي ساٿين کي اهو کائڻ کان منع ڪئي ۽ اُن مان ذرو کڻي ڪُتي کي ڏنو، جيڪو کائڻ سان مري ويو. ناتر پوءِ ٻيون به اٽڪلون ڪيون، پر سندس ڪابه اٽڪل ڪامياب نه ٿي. آخر ۾ کين چيائين ته ”مومل سان ملڻو اٿوَ ته مون سان هڪ هڪ ٿي هلو.“ پوءِ ته اهي هڪ هڪ ٿي ناتر سان گڏجي ويا، پر هوءَ رستي تي گوهي ڏئي نڪري ٿي ويئي . پڇاڙيءَ ۾ جڏهن راڻي مينڌري کي ساڻ ڪري، هُن رستي تان پڄڻ واري ڪئي ته راڻي کڻي وارن کان ورتس ۽ ڇڪي سڌو ڪيائينس. اڳيان هلي جڏهن هڪ تلاءُ تي پهتا ته ناتر وري به اٽڪل ڪري پڄي ويئي ۽ راڻو اڪيلو رهجي ويو. راڻي پاڻيءَ جي اونهائيءَ کي ڏسڻ لاءِ سوپاري ڪڍي پاڻيءَ ۾ اڇلائي، پر اُها آواز ڪندي پري وڃي پئي تڏهن راڻي سمجهيو ته تلاءُ رڳو نڳيءَ جو نهيل آهي. پوءِ ته گهوڙي کي ڊوڙائي اچي مومل جي ماڙيءَ وٽ پهتو، جتي ناتر اڳيئي بيٺي هئي. هوءَ کيس انهيءَ ڪمري ۾ وٺي آئي، جتي هڪجهڙيون ست کٽون هڪجهڙن هنڌن سان پيون هيون. راڻي جڏهن کٽن کي آزمائڻ لاءِ، پنهنجي لڪڻ سان مٿن زور ڏنو ته ڇهن کٽن جا هنڌ هيٺ وڃي کوهن ۾ ڪريا پوءِ راڻو ستين کٽ تي وينو، جيڪا صحيح ۽ سلامت هئي. جڏهن اها اٽڪل به ڪامياب نه ٿي ته ناتر کيس هڪڙي ٻئي ڪمري ۾ وٺي آئي، جتي هڪجهڙين سهڻين صورتن واريون ڪيتريون ئي عورتون بيٺيون هيون. سندن هٿن ۾ گلن جا هار هئا. ناتر راڻي کي چيو ته: ”هنن عورتن ۾ مومل به بيٺل آهي، پر تون جنهن جي ٻانهن ۾ هٿ وجهندين، اُن سان تنهنجي شادي ڪرائي ويندي.“

راڻو پهرين ته مُنجهي پيو، پر پوءِ هڪڙي عورت جو وارن جي مٿان پوئر پرندي

ڏنائين. راڻو سمجهي ويو تہ خوشبودار وارن واري ئي مومل تي سگهي ٿي. هن اڳتي وڌي وجي کيس هٿ کان ورتو تہ مومل پڻ گلن جو هار سندس ڳچيءَ ۾ وجهي ڇڏيو. پوءِ تہ خوشيون ٿي ويون ۽ ٻنهي جي شادي ٿي وئي.

راڻي جا ٽيئي دوست ڪاوڙجي، پنهنجي ملڪ ڏانهن روانا ٿي ويا. ٿورن ڏينهن کان پوءِ همير سومري ڪنهن بهاني سان راڻي کي پاڻ وٽ گهرائي ورتو تہ جيئن هو مومل سان ملي نہ سگهي. پر راڻي کان رهيو نہ ٿيو، هو روز رات جو تکي اُٺ تي چڙهي ڪاڪ هليو ويندو هو. ۽ مومل سان ملي جلد واپس ايندو هو.

هڪ ڀيري راڻي کي مومل سان ملڻ ۾ گهڻا ڏينهن ٿي ويا تہ سندس جدائيءَ ۾ مومل اُداس رهڻ لڳي ۽ پنهنجي وڏي ڀيڻ سومل کي راڻي جو لباس پهرائي، پاڻ سان گڏ سُمهاري ڇڏيندي هئي. هڪ رات راڻو جيئن ماڙيءَ تي پهتو تہ اونده ۾ سومل کي مرد سمجهي، ڪاوڙ ۾ پرجي ويو ۽ پنهنجو لڪڻ نشانيءَ طور مومل جي پرسان رکي واپس عمرڪوٽ هليو ويو.

صبح جو جڏهن مومل ننڊ مان اُٿي، تہ سمجهي وئي تہ راڻو ڪاوڙجي واپس هليو ويو آهي. پوءِ تہ کيس اچڻ لاءِ ڪيترائي نياپا موڪليائين، پر هو نہ آيو. مومل راڻي جي هلت مان ڏاڍي مايوس ٿي ۽ حياتيءَ کان بيزار ٿي وئي. تنهنڪري باھ جو هڪ مچ تيار ڪرائي پاڻ ڪٽي اُن ۾ اڇليائين. راڻي کي جڏهن اها خبر پئي تہ هو بہ ڊوڙندو اُتي پهتو. پر تڏهن گهڻي دير ٿي وئي هئي، انڪري پاڻ بہ اُن مچ ۾ ٽپي پيو ۽ مومل سان ملي مٽي ٿي ويو.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) راجا نند کي ڪهڙو اولاد هو؟

(ب) هن پنهنجو خزانو ڪٿي ۽ ڪيئن لڪايو؟

(ج) بادشاھ مومل تي ڇو ناراض ٿيو؟

(د) سومل ڪاڪ نديءَ تي ماڙي ڇو اڏائي؟

(ھ) راڻي، مومل کي ڪيئن سڃاتو؟

(و) راڻو، مومل کان ڇو ڪاوڙجي ويو؟

(ز) راڻي ۽ مومل جو موت ڪيئن ٿيو؟

-2 هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

آڌت - موتمار - روئداد - گمراهه - اُداس - ڪنڌي

-3 هيٺيان خال ڀريو:

- سنڌ جي ماتيلي واري ڀاڱي تي، گجر ذات جو .... حڪومت ڪندو هو.
- راڻو مينڌرو سوڍو انهن سيني ۾ .... ۽ عقلمند هو.
- ٿوري دير کان پوءِ .... طعام ڪٽائي اچي سنڌن اڳيان رکيو.
- راڻي پاٽيءَ جي اونهائيءَ کي ڏسڻ لاءِ .... ڪڍي پاٽيءَ ۾ اڇلائي.
- هو روز رات جو تکي .... تي چڙهي ڪاڪ هليو ويندو هو.

-4 جملا درست ڪريو:

- افضل اچي تي ۽ جميلا پڙهي ٿو.
- ماني ڪائجي ٿو ۽ پينسل چلجي ٿو.
- ڇوڪرو ڊوڙي تي تہ ڏڪو ڪائي تي.

-5 هيٺ ڏنل اصطلاحن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

هٿ ڪٽڻ - پڙهو گهمائڻ - پير تي ڏونڪو هڻڻ - پؤنر ڀرڻ

-6 هڪ ٻہ ٽي چار صفت آهن پر هڪڙو، ٻيو، ٽيون چوٿون بہ صفتون آهن. صفت جا ٻہ قسم آهن: هڪ ٻہ ٽي صفت شماري آهي جڏهن تہ هڪڙو، ٻيو، ٽيون صفت قطاري آهي.

يعني صفت جا ٻہ قسم: 1- صفت شماري 2- صفت قطاري.

هيٺ ڏنل جملن مان صفت شماري ۽ صفت قطاري چونڊيو.

* اسين ڏهہ ڇوڪرا آهيون.
* ڏهين نمبر ڇوڪري کي سڏ ڪري اچو.
* اسين ڇهين ڪلاس ۾ پڙهون ٿا.
* پهريون نمبر ڇوڪرو ڪهڙو آهي؟

-7 اوهان کي ٻِي ڪا لوڪ ڪهاڻي ياد هجي تہ لکي اچو.

سکيا جي حاصلات

- وطن جي آزاديءَ ۾ عورتن جي ڪردار بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- ڪنهن شخصيت بابت لکڻ.
- فعل بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق اوڻيهون

بيگم صغرا هدايت الله

تاريخ ۾ پهريون ڀيرو، پاڪستان جو جهنڊو ڪوڙڻ واريءَ جنهن خاتون جو ذڪر ڪيو وڃي ٿو، اها هئي بيگم صغرا هدايت الله، جيڪا آل انڊيا مسلم ليگ

وومين ڪاميٽيءَ جي صدر پڻ هئي. سندس جنم جو هَنڌ، سنڌ جو تاريخي شهر شڪارپور آهي. تن ڏينهن جي رواج مطابق ڪيس گهر ۾ تعليم ڏياري وئي.

بيگم صغرا جي شادي غلام حسين هدايت الله نالي هڪ نوجوان سان ٿي. جيڪو تازو ئي لنڊن مان وڪالت جي اعليٰ تعليم پوري ڪري وطن وريو هو.

ان وقت هندستان تي انگريزن جو راڄ هو ۽ سنڌ، ممبئي پريزيڊنسي ۾ شامل ڪئي وئي هئي، تڏهن هن نوجوان سياستدان کي، ممبئي پريزيڊنسي طرفان وزير چونڊيو ويو ۽ هو انن سالن تائين وزير رهيو. جڏهن مسلم ليگ، عورتن جي سب ڪاميٽيءَ جوڙي وئي ته ان جو صدر بيگم صغرا کي چونڊيو ويو.

سندس ساٿي ڪارڪنن ۾، بيگم شعبان ۽ مِس ولي محمد جان جا نالا ذڪر جوڳا آهن. هن ڪاميٽيءَ جو پهريون اجلاس ڪراچي شهر جي 'گانڌي گارڊن' ۾ ٿيو، ان اجلاس کي بيگم هدايت الله ۽ بيگم شفيع خطاب ڪيو.

ليڊي هدايت الله، ڪانفرنس جي صدر جا ٿورا مڃيندي، تاريخ ۾ مسلم عورتن جا ڪارناما ٻڌايا. هن پنهنجي پُرجوش تقرير ۾ چيو ته: ”مسلمان عورتن کي ليگ جي جهنڊي هيٺ گڏ ٿي پنهنجي پيدائشي حق آزاد وطن جي جدوجهد ڪرڻ گهرجي.“

بيگم صغرا، سنڌ جو طوفاني دورو ڪري مسلمان عورتن کي مسلم ليگ ۾ شامل ڪرايو ۽ ڪيترين ئي سجاڳ عورتون مسلم ليگ جون ميمبر بڻيون.

جڏهن لاهور ۾، مسلم ليگ جي عورتن جو هڪ وڏو احتجاجي جلوس، بيگم صغرا جي اڳواڻيءَ ۾ نڪتو ته اُن وقت جي سرڪار ٻنهي طرفن کان پوليس جا وڏا جَٿا بيهاري ڇڏيا. هڪ پوليس عملدار اڳتي وڌي، بيگم صغرا جي رستا روڪ ڪندي کيس چيو ته: ”اوهان اڳتي نه ٿا وڌي سگهو“. بيگم صغرا کيس چيو ته: ”خبردار! اسين سنڌ مان آيون آهيون ۽ اسان موٽي وڃڻ لاءِ نه، پر جهنڊو عمارت جي مٿان کوڙڻ آيون آهيون.“ پوءِ بيگم صغرا جهنڊي ۽ ساٿين سميت ٻاهر ڇپر تي ويهي رهي. ايتري ۾ هڪ سيڪيورٽي گارڊ، بيگم صغرا کي وارننگ ڏيندي چيو ته: ” گرائونڊ خالي ڪريو! ڳوڙها گئس جا شيل ۽ هوائي فائرنگ ٿيڻ واري آهي. “ پر هن کين ڪُتو جواب ڏنو ته: ”اسين ايستائين نه وينديوسين جيستائين پنجاب سيڪريٽريٽ جي عمارت تي جهنڊو نه چاڙهينديوسين.“

نيٺ هنن بهادر عورتن کي سوڀ نصيب ٿي ليڊي صغرا وڃي عمارت تي جهنڊو چاڙهيو. ٻئي ڏينهن، ليڊي هدايت الله کي ساٿي عورتن سميت گرفتار ڪيو ويو. آخرڪار ٽن ڏينهن کان پوءِ اُهي باندي عورتون آزاد ٿيون. هن بهادر عورت پاڪستان جي آزاديءَ واريءَ تحريڪ ۾ وڏا ڪارناما سرانجام ڏنا ۽ عورتن جي سجاڳيءَ لاءِ گهڻو پاڻ پتوڙيو.

1982ع ڌاري، ڪراچيءَ ۾ ”پهرين سنڌي عورت سربراهه ڪانفرنس“ جي صدارت جو اعزاز پڻ بيگم صغرا هدايت الله کي حاصل آهي. هن بهادر عورت 1985ع ۾، ڪراچيءَ ۾ وفات ڪئي.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) بيگم صغرا هدايت الله سنڌ جي ڪهڙي شهر ۾ جنم ورتو؟
(ب) پاڪستاني جهنڊو ڦڙڪائڻ واري پهرين عورت جو نالو ڇا آهي؟
(ج) بيگم صغرا جي شادي ڪنهن سان ٿي؟
(د) 1982ع ۾، ”پهرين عورت سنڌي سربراهه ڪانفرنس“ ڪٿي ٿي؟
(هه) پهرين عورت سنڌي سربراهه ڪانفرنس جي صدارت ڪنهن ڪئي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڳولي لکو:

مستقل - سوڀ - تحريڪ - احتجاج - اعزاز

3- هيٺ ڏنل جملا درست آهن تہ ’ها‘ تي (✓) جو نشان ۽ غلط آهن تہ ’نہ‘ تي (✗) جو نشان لڳايو:

- بيگم هدايت الله جي جنم جو هنڌ ممبئي آهي. (ها - نہ)
- بيگم صغرا پنجاب سيڪريٽريٽ جي عمارت تي پاڪستان جو جهنڊو چاڙهيو. (ها - نہ)
- ان وقت هندستان تي انگريزن جو راڄ هو. (ها - نہ)
- جڏهن مسلم ليگ عورتن جي سب ڪاميٽيءَ جوڙي وئي تہ ان جو صدر پڻ بيگم شفيع کي چونڊيو ويو. (ها - نہ)
- هن بهادر عورت 1985ع ۾ ڪراچيءَ ۾ وفات ڪئي. (ها - نہ)

4- بيگم صغرا هدايت الله جي ڪارنامن بابت پنهنجن لفظن ۾ مضمون لکو.

5- اهو لفظ، جنهن مان هئڻ، ڪرڻ، سهڻ يا ڪنهن ڪم ٿيڻ جي معنيٰ نڪري اُن کي فعل چئبو آهي. فعل جا ٻہ قسم آهن: فعل لازمي ۽ فعل متعدي.

مثال: (1) وفاداريءَ سبب ماڻهو حيوان کي بہ پيار ڪندا آهن.
(2) جيڏا اُٺ تيڏا لوڏا.
(3) پاڻي ۽ باھ گهٽ ڪري نہ ڇاڙجن.

6- هن سبق مان فعل چونڊي لکو.

سرگرمي:

(i) استاد بيگم صغرا جي زندگيءَ تي شاگردن کان ٽيبلو ڪرائي.

(ii) استاد جي مدد سان هڪ ننڍو البم ٺاهيو جنهن ۾ تحريڪ پاڪستان ۾ ڪردار ادا ڪندڙ ٻين عورتن جون تصويرون نالن سميت لڳايو.

سبق ويهون

سکر جو سير

سکيا جي حاصلات

- نظم مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نظم سُر ۾ لئہ سان پڙهڻ.
- لفظن جون معنائون لکڻ.
- لفظن جا ضد ڳولي لکڻ.
- فعل لازمي بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سنڌ سڄيءَ ۾ ٽيون نمبر،
ڏسو هي سهڻو شهر سکر!

’ڪرڙيءَ‘ جو ميدان هتي،
سنڌوءَ جو وڌ شان هتي،
تفريح سان گڏ ڄاڻ پريو،
آهہ سَجايو هيءُ سفر،
ڏسو هي سهڻو شهر سکر.

هتي ’معصوم شاهہ‘ جو منارو،
ان تان ٿئي ٿو خوب نظارو،
ماضيءَ جو هي منظر پيارو،
پري کان ايندو آهي نظر،
ڏسو هي سُهڻو شهر سکر!

آدم شاهہ جي ٽڪريءَ چڙهبو،
ساڌ ٻيلي ٻيڙيءَ تي هلبو،
پُل جي پريان هلي ڏسبو،
وچ درياهہ ۾ ٻيٽ بکر،
ڏسو هي سُهڻو شهر سکر.

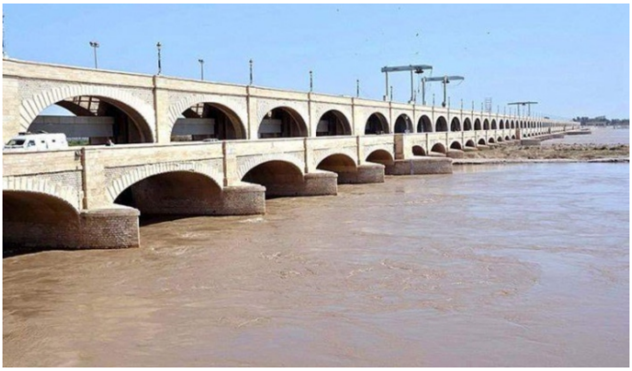

سج لهڻ تي آهي هاڻ،
گهمڻ هلون تا لَبِ مهراڻ،
بئراج کان موٽي ڏسنداسين،
وچ شهر ۾ گهنٽا گهر،
ڏسو هي سُهڻو شهر سکر.

ادل سومرو

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) سنڌ ۾ ڪهڙا ڪهڙا وڏا شهر آهن؟

(ب) سکر شهر ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون جڳهيون ڏسڻ وٽان آهن؟

(ج) سنڌ ۾ سکر شهر جو نمبر ڪهڙو آهي؟

(د) توهان جي شهر ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون مشهور جايون آهن؟

-2 هيٺين لفظن جي معنيٰ ڏئي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

شان - بئراج - مهراڻ - ماضي - منظر

-3 هيٺين لفظن جا ضد لکو:

لفظ	سجي	شهر	ماضي	پريان	سجايو
ضد					

-4 اهڙو فعل جيڪو صرف فاعل سان لاڳاپو ڏيکاري ۽ اُن جملي مان پورو مطلب ظاهر ٿئي تنهن کي 'فعل لازمي' چئبو آهي.

مثال: * چوڪرو پڙهي ٿو. * پکي اُڏامن ٿا.

ڏنل جملن ۾ چوڪرو ۽ پکي فاعل آهن ۽ پڙهي ٿو ۽ اُڏامن ٿا فعل آهن. هتي فاعل پنيان فعل ملائڻ سان جملي جو پورو مطلب نڪري ٿو، اهڙا فعل لازمي آهن.

سرگرمي: توهان ڪي ٻه اهڙا پنج جملا لکو جن ۾ فعل لازمي ڪي هينان ليڪ ڏئي واضح ڪريو.

سکيا جي حاصلات

- رياضيءَ جي علم بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- روزاني زندگيءَ ۾ رياضيءَ کي استعمال ڪرڻ.
- رياضيءَ ۽ زبان جي تعلق جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- مناسب لفظن جو استعمال ڪرڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.
- جملن مان فعل متعدي ۽ فعل لازمي ڳولڻ جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق ايڪيهون

رياضيءَ جي اهميت

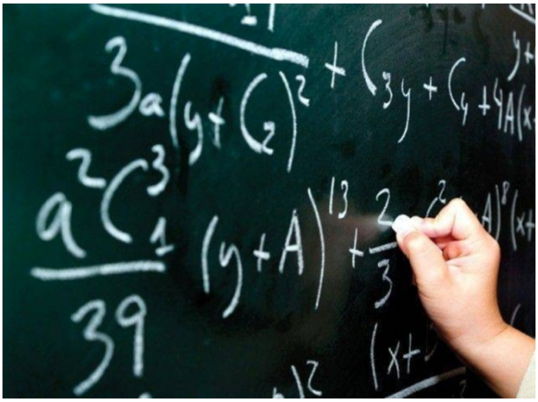

رياضي، انگن يا حسابن جي علم کي چئبو آهي. علم رياضيءَ کي انگريزي ۾ مئٿميٽڪس (Mathematics) چئبو آهي. رياضي ڏاهپ جي علمن جو هڪ مجموعو آهي. ان ۾ حساب، الجبرا، جاميٽري ۽ ٽرگناميٽري جهڙن مضمونن کان سواءِ ٻيا علم به اچي وڃن ٿا. ڪن عالمن رياضيءَ کي مقدار، فاصلي ۽ وقت جو حساب به سڏيو آهي. ٻين علمن وانگر وقت گذرڻ سان گڏ رياضيءَ جي علم ۾ ترقي ٿي آهي.

رياضي اصل ۾ ڳاڻيٽي ۽ حساب جو علم آهي جنهن جو انسان سان نهايت آڳاٽو واسطو آهي. جيئن اڪيلي انسان مان جوڙو ۽ پوءِ تعداد ۾ واڌارو ايندو ويو يا جڏهن شروعاتي انسان کي ڪا گهرج پيش آئي ته ان جي پوري ڪرڻ لاءِ انگن سندس مدد ڪئي، هن ڳڻپ شروع ڪئي ۽ گهرجن جي پورائيءَ لاءِ عددن جو استعمال ڪيو. ان لاءِ هن ليڪا، پٿريون، تيليون يا ڳنڍيون ڪم آنديون.

اهڙي نموني انساني زندگيءَ سان گڏ، رياضيءَ جي ميدان ۾ به واڌارو ايندو ويو. قومن جي تاريخ تي نظر وجهڻ سان معلوم ٿئي ٿو ته، رياضيءَ جو علم مسلمانن جي ڪوشش سان وڌيو ۽ ويجهيو. الجبرا جي علم کي، يونان ۽ ننڍي کنڊ مان ميڙي چوندي عروج تي رسايو ويو. رياضيءَ جو پهريون ڪتاب، جيڪو عربن وٽ هندستان مان پهتو، ان جو نالو ’سڌانتا‘ آهي. ان کي بنياد بنائي هن علم ۾ واڌارو آندو ويو. باقي ’ٻڙي‘ يا ’زيرو‘ رياضي جي ميدان ۾ آڻڻ وارو انقلابي قدم

عربن جو ئي ڪارنامو آهي. اهڙو عظيم ڪارنامو مسلمان رياضيدان ابو موسيٰ خوارزمي جو آهي.

رياضي، هڪ اهڙو مضمون آهي جنهن جي ضرورت انساني زندگيءَ ۾ هر قدم تي پوي ٿي. ڏيتي ليتي هجي، توڙي تور ماپ هجي يا ڪا رٿا، جنهن جو تخمينو لڳائڻو هجي، نقشو ناهڻو هجي، ڊيگهه، ويڪر يا اوچائي ڏسڻي هجي، سڌائي، ڏنگائي ناهڻي يا ماپڻي هجي، پڪيڙ لهڻي هجي يا ڪي انگ نشان ناهڻا هجن ته رياضيءَ جو سهارو وٺڻو پوندو. ايتري قدر جو جسم ڍڪڻ لاءِ ڪپڙو، رهائش لاءِ گهر، کاڌي پيتي جي شين لاءِ رقم جي ڏي وٺ، سڀ انگن يا حساب جا محتاج آهن.

حساب ۽ ان جا سمورا پاڱا يعني الجبرا، جاميٽري ۽ ٽرگناميٽري وغيره سمورن انساني معاملن ۾ نه فقط ساٿ ڏين ٿا پر ڪيترن مسئلن کي سلجهائين به ٿا. مطلب ته زنده توڙي مرده انسان لاءِ انگن ۽ ماپن جي هر قدم تي ضرورت پوي ٿي. انساني زندگيءَ جو هر مرحلو ڄمڻ کان حياتيءَ جي آخري گهڙين تائين رياضيءَ سان واڳيل آهي. رياضي انسان لاءِ ڇا پر هر جاندار لاءِ سڌيءَ يا اڻ سڌيءَ طرح ايترو ئي اهم آهي جيترو جسم لاءِ ساهه. اهو هڪ نه ٽٽڻ وارو رشتو آهي. رياضي فقط ڪارائتي نه آهي پر دلچسپ پڻ آهي. رياضي انساني زندگيءَ لاءِ هر قسم جو آرام ۽ آسائش پيدا ڪري ٿي.

مشق

1- **هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:**

(الف) رياضيءَ کي انگريزي ۾ ڇا چئبو آهي؟

(ب) رياضيءَ جو روزاني زندگيءَ جي ڪاروهنوار سان ڪهڙو تعلق آهي؟

(ج) رياضيءَ جي علم ۾ ڪهڙا ڪهڙا مضمون اچي وڃن ٿا؟

(د) رياضيءَ جو بنياد ڪڏهن ۽ ڪيئن پيو؟

(هہ) 'سڌانتا' ڪنهن جو نالو آهي؟

(و) ٻڙي يا زيرو ڪنهن ايجاد ڪيو؟

2- هيٺين لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکو:

مقدار - تخمينو - ڪارائتو - ڏاهپ - آسائش

3- هيٺ ڏنل مناسب لفظن سان خال ڀريو:

• رياضيءَ کي انگريزي ۾ .... چئبو آهي.
(ڳڻت وديا - حساب - مئٿميٽڪس)

• هندستان کان عربن وٽ رياضيءَ جو آيل پهريون ڪتاب .... هو.
(ساهت وديا - سڌانتا - چند وديا)

• ٻڙي يا زيرو کي رياضيءَ جي ميدانَ ۾ آڻڻ وارو انقلابي قدم مسلمان رياضيدان .... جو آهي.
(ابو موسيٰ خوارزمي - ابن خلدون - ابو ريحان)

• رياضي اصل ۾ ڳاڻيٽي جو علم آهي جنهن جو انسان سان نهايت .... واسطو آهي.
(آڳاٽو - هاٽوڪو - ويجهو)

4- هيٺيان جملا پڙهو:

* ڪتي چادر ڏوئي ٿو. * الياس لڏون ڪاڏو.

پهرئين جملي ۾ ”ڏوئڻ“ جي ڪم جو اثر ”چادر“ تي ٿيو. ٻئي جملي ۾ ”ڪائڻ“ جي ڪم جو اثر ”لڏون“ تي اچي پيو، تنهنڪري اُهي فعل متعدي آهن.

5- هيٺين جملن مان فعل لازمي ۽ متعدي ڳوليو:

* هاري ٻج ڇٽي پيو. * بس اچي پئي. * عرفان بسڪوٽ ڪاڌا.
* ٻار روئي ٿو. * شمشاد شربت پيتو.

6- رياضيءَ جو ٻوليءَ سان لاڳاپو بيان ڪريو.

سبق ٻاويهون

شيخ سعدي رحمة الله عليه جا قول

سکيا جي حاصلات

- شيخ سعدي جي اخلاقي نُڪتن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- اخلاقي موضوعن تي تقرير ڪرڻ.
- لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکڻ.
- خال ڀرڻ.
- سادن جملن مان مرڪب جملا ٺاهڻ.

شيخ سعديءَ جا وڏا شيراز جا رهاڪو هئا. ان ڪري هُو سعدي شيرازيءَ جي نالي سان مشهور ٿيو. سندس ولادت 589هه مطابق 1333ع ۾ ٿي. هن جو نالو شرف الدين ۽ سندس پيءُ جو نالو عبدالله هو. شيخ سعدي ابتدائي تعليم شيراز ۾ حاصل ڪئي. وڌيڪ علم حاصل ڪرڻ لاءِ بغداد ڏانهن رخ رکيائين، جتي ان وقت جا وڏا عالم ۽ درويش ٻاهران آيل شاگردن کي تعليم ڏيندا هئا. اهڙن نامورن استادن ۾ امام غزاليؒ شيخ عبدالقادر سهرورديؒ ۽ ابو عمادالدين موصليؒ جا نالا اچي وڃن ٿا. هن حديث ۽ تفسير جو علم، ناليواري استاد عبدالرحمان ابن جوزيءَ کان حاصل ڪيو. علم حاصل ڪرڻ کان پوءِ، شيخ سعدي سيد عبدالقادر جيلانيءَ جي بيعت ڪري ان کي پنهنجو روحاني رهبر ڪري ورتو. ۽ اتان ئي تصوف جو علم، معرفت جو طريقو ۽ سلوڪ حاصل ڪيائين.

شيخ سعدي، محنتي ۽ جفا ڪش انسان هو. ڪيس سير ۽ سياحت جو گهڻو شوق هو. هن ڪيترائي حج پيرين پنڌ ڪيا. هو نهايت ئي سادو، ملڻو جلڻو ۽ منصف مزاج انسان هو. شيخ سعدي فارسي زبان جو وڏو شاعر ۽ نثر نويس هو. گلستان ۽ بوستان، ڪريما، غزلن جو ديوان (ٽي جلد) سندس مشهور ڪتابَ آهن ۽ ٻيا پڻ ڪيترا مجموعا آهن. تاريخ عباسيه، تاريخ بغداد، آفريڪا جا جزيرا، تصوف جا مسئلا ۽ حڪايتون سندس نثر جا شاهڪار ڪتاب آهن.

شيخ سعديءَ، سن 691هه مطابق 1435ع ۾، 102 سالن جي ڄمار ۾ وفات ڪئي. سندس آخري آرامگاهه، ’سعديه‘ نالي مقام، ايران جي شهر شيراز ۾ آهي.

شيخ سعديؒ فرمائي ٿو:

* جنهن عمارت جو بنياد ڪمزور هوندو، اها ڪڏهن بہ مضبوط نٿي ٿي سگهي.
* الله تعاليٰ ان شخص کي انصاف ڏئي ٿو، جنهن کي ڪنهن ٻئي کان انصاف جي طلب نہ آهي.
* ڪندا پوکي گلن جي تمنا نہ ڪر.
* جيڪڏهن چاهين تہ مرڻ کان پوءِ توکي ڪو برو نہ چوي تہ: ’نيڪ ٿيءُ‘.
* الله تعاليٰ ڏاڍو رحيم ۽ ڪريم آهي. اهو گناهگارن کي توبهہ ڪرڻ جي مهلت ڏئي ٿو ۽ کيس پنهنجي رحمت جي پاڇي ۾ جاءِ ڏئي ٿو.
* جڏهن تون خدا کان رحمت ۽ بخشش جي آس رکين ٿو تہ پوءِ انهن کي بہ مايوس نہ ڪر جيڪي تو ۾ اُميد رکن ٿا.
* حقيقي طور تي اُهو ماڻهو وڏو آهي، جيڪو پاڻ کان ننڍن جي ضرورتن جو خيال رکي ٿو.
* وڏ ۾ وڏ نيڪيون ڪريو، ڇو تہ آخرت ۾ نيڪين جي آڌار مرتبو ملندو.
* مشڪل ۾ همت نہ هاريو، همت طاقت کان وڌيڪ ڪم ڏيندي آهي.
* ٻين جي ڏکن کي ڏک سمجهڻ کي ئي احساس چئبو آهي.
* انسان اهو آهي، جنهن جي ذات مان ٻين کي فائدو حاصل ٿئي.
* نيڪي ڪرڻ واري کي، نيڪيءَ جو صلو ضرور ملندو آهي.
* بي رحم انسان، ماڻهو نہ پر جانور آهي.
* مظلوم جي تڪليف تہ ڪجهہ پَل هوندي آهي، پر ظالم سدائين مصيبت ۾ هوندو آهي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) شيخ سعديؒ جو اصل نالو ڇا هو؟
(ب) شيخ سعديؒ کي شيرازي ڇو سڏين ٿا؟
(ج) شيخ سعديؒ وڌيڪ علم ڪٿان حاصل ڪيو؟
(د) شيخ سعديؒ جي نامور استادن جا نالا ٻُڌايو؟
(هہ) شيخ سعديؒ ڪهڙي بزرگ جي بيعت ڪئي؟
(و) شيخ سعديؒ جي مشهور ڪتابن جا نالا ٻڌايو؟

-2 توهان مان هرهڪ شيخ سعديؒ جي ڏنل اخلاقي نُڪتن مان ڪو هڪ موضوع ڪٽي اُن تي تقرير ڪري، سمجهاڻي ڏئي.

-3 هيٺين لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکو:

نامور - تصوف - انصاف - بيعت - معرفت - شاهڪار - منصف

-4 هيٺيان خال ڀريو:

* جنهن عمارت جو بنياد ڪمزور هوندو، اها ڪڏهن به .... نٽي ٽي سگهي.
* ڪنڌا پوکي .... جي تمنا نہ ڪر.
* بي رحم انسان، ماڻهو نہ پر .... آهي.
* نيڪي ڪرڻ واري کي نيڪيءَ جو .... ضرور ملندو آهي.

-5 هيٺ ڏنل سادن جملن مان مرڪب جملو ٺاهيو، جيئن:

-1 آءٌ اسڪول وڃان ٿو.

-2 هو بہ اسڪول ايندو.

مرڪب جملو: آءٌ اسڪول وڃان ٿو ۽ هو بہ اسڪول ايندو.

مٿي ڏنل ٻئي جملا سادا آهن، انهن کي گڏي هڪڙو جملو بڻائبو. اهڙا جملا جن ۾ هڪ فاعل، هڪ فعل ۽ هڪ مفعول هجي يا فقط فاعل ۽ فعل هجن تہ اهڙا جملا ’سادا جملا‘ آهن. پر اهڙا جملا جن ۾ هڪ کان وڌيڪ فاعل، فعل يا مفعول هجن تہ اهڙا جملا ’مرڪب جملا‘ سڏبا آهن.

اوهان هيٺ ڏنل سادن جملن مان مرڪب جملو ٺاهي لکو:

* آءٌ وڃان ٿو.
* تون ماني کائي موٽي اچ.

سرگرمي: سبق ۾ آيل سخنن جيان، اوهان اهڙا ٻيا مختلف سهڻا سخن گڏ ڪري، چارٽ ٺاهيو ۽ ڪلاس ۾ لڳائي ڇڏايو.

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي سادن جملن مان مرڪب جملا ٺهرائڻ جي اهڙي وڌيڪ مشق ڪرائي وڃي.

سکيا جي حاصلات

- ٻڌيءَ جو جذبو پيدا ڪرڻ.
- نظم جو مرڪزي خيال بيان ڪرڻ.
- نظم مان لطف اندوز ٿيڻ.
- نظم سُر ۽ لئہ سان پڙهڻ.
- لفظن جون معنائون لکڻ.
- جملا تير سان ملائڻ.
- هم آواز لفظ ڳولڻ.
- لغت جو استعمال ڪرڻ.

سبق ڏهون

صبح نہ آهي دُور ساٿي

صبح نہ آهي دور ساٿي،
صبح نہ آهي دور!

لمبي رات وهامي ويندي، ڏک جي آگ اُجهامي ويندي،
آس نہ لاٿي جي تو ساٿي، اوندھ مان ئي باکون ڦٽنديون،
ڪاريون راتيون نيٺ تہ ڪٽنديون، چو ڻو وڄين وهلور ساٿي!

صبح نہ آهي دور!

ڪارن پردن مان پرياتيون، اوپر ڪان ٿيون پائن جهاتيون،
صبح ٿئي ٿو نور وسي ٿو، رات ٿي پنهنجو دم ٻوساٽي،
اونداهين جو هانءُ ٿو ڦاٽي، چاڻ لٿا هي سور ساٿي!

صبح نہ آهي دور!

ڏس تہ شفق مان صبح سياڳو، ڪر موڙي ننڊ مان جاڳو،
نور جو ڦهريون ڦهريون ڪرٽو، اونداهين جو سينو چيري،
وڏندو اڃي ٿو ڏيري ڏيري، چاڻ وسي ٿو نور ساٿي!

صبح نہ آهي دور!

هل تہ رفيقن کي جاڳايون، صبح سان ڳڏجي جوت جلايون،
منهنجا ساٿي منهنجا سنگتي، آءُ تہ ڳايون گيت سحر جا،
اچ تہ ڪريون دنيا ۾ اُجالا، چو ٿو پچائين پور ساٿي!
صبح نہ آهي دور!

تنوير عباسي

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هن گيت ۾ اوهان کي ڪهڙي ڳالهہ پسند آهي؟

(ب) ’صبح ناهي دور‘ مان شاعر جي ڇا مراد آهي؟

(ج) ’ڪاريون راتيون‘ مان شاعر جي ڇا مراد آهي؟

(هہ) هن گيت ۾ شاعر رفيقن کي ڇا لاءِ جاڳائڻ ٿو گهري؟

2- هيٺين لفظن جون معنائون لغت مان ڳولي لکو:

وهامي - ٻاڪ - وهلور - اُجهامي - شفق - آس - سحر - اُجالا

3- هيءُ گيت زباني ياد ڪريو ۽ ڪورس ۾ سُر سان ٻڌايو.

4- هن گيت مان هم آواز لفظ ڳوليو، جيئن: وهامي - اجهامي

5- لفظن سان نهڪندڙ جملو تير وسيلي ملايو:

پورهئي ڪان	محبت ۽ پيار ڪرڻ گهرجي.
امڙ جو	شفقت ۽ مهرباني ڪجي.
يتيم کي	ادب ۽ احترام ڪجي ۽ چيو مڃجي.
ننڍڙن سان	پيائڻ گهرجي.
هڪجيڏن سان	عار نہ ڪرڻ گهرجي.

سرگرمي: نظم پڙهي اُن جو مرڪزي خيال بيان ڪريو.

سبق چوويهون

منهنجو نالو گُوگل آهي

سکيا جي حاصلات

- سائنسي ايجاد بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- جديد سائنسي شيون استعمال ڪرڻ.
- نون سائنسي اصطلاحن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ٻٽا لفظ سکي درست استعمال ڪرڻ.
- زمان ماضيءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

اڪثر ماڻهو پاڻ کي ٻئي کان لڪائڻ لاءِ مختلف ڳجها طريقا ڪم آڻيندا آهن. پر متان سمجهو ته اوهين مون کان به لڪي ويندا. گهٻرايو نه، چو ته آءٌ اوهان جو بهترين رازدان آهيان ۽ اوهان جي رازن جي صرف مون کي ئي خبر آهي. ڏسو اوهين پريشان نه ٿيو، آءٌ اوهان جي ذاتي زندگيءَ ۾ دخل ڏيڻ کان سواءِ ڳولا (Search) وارن نتيجن کي بهتر ڪري سگهان ٿو. منهنجو نالو آهي ”گُوگل“ (Google)، آءٌ هر شيءِ تي نظر رکان ٿو.

منهنجي لاءِ اهو سمجهيو ويندو آهي ته، آءٌ ڪمپيوٽر استعمال ڪندڙن جي جاسوسي ڪريان ٿو. پر خير ائين نه آهي، جهڙي ريت اوهان ڏهاڙي ڪم ايندڙ ڪابه شيءِ خريد ڪندا آهيو، جيستائين ان جي فائدي، نقصان، جنس، قيمت ۽ معيار کان واقف نه ٿيندا آهيو ته بهتر شيءِ خريد ڪرڻ جي چونڊ به نه ڪري سگهندا آهيو يا پنهنجي

ڪنهن دوست کي سوکڙيءَ طور ڪا شيءِ ڏيڻ چاهيو ٿا ته جيستائين ان جي مزاج، مشغولين، پسند، ناپسند جي ڄاڻ نه رکندؤ ته بهتر تحفو ڪيئن ڏئي سگهندؤ.

هاڻي اچو ته اوهان کي ٻڌايان ته، آءٌ اوهان جي باري ۾ ڇا ڇا ڄاڻان ٿو. ۽ اوهان جي ذاتي معلومات ڪيئن ٿو گڏ ڪريان. جيڪڏهن دنيا جي ڪنهن به ڪُنڊ ۾ ڪمپيوٽر اڳيان ويهي گوگل (Google) جي ڪابه سهولت استعمال ڪريو ٿا ته مون کي خبر هوندي آهي ته اوهين ڪٿي وينل آهيو ۽ ڪنهن سان رابطي ۾ آهيو. پر خبردار! نه صرف ايترو، آءٌ اوهان جي عمر، سماجي لاڙن، صحبت، شخصيت، ذهني لاڙن، جي به خبر رکي سگهان ٿو. اوهين حيران ٿيندا ته اهو ڪيئن ٿو ٿي سگهي! ان سوال جو سڌو جواب آهي آءٌ. ٻي ائڊريس، انٽرنيٽ سان واسطو رکندڙ برقي اوزار، جهڙوڪ: مشينون، ڪمپيوٽر، ليپ ٽاپ، موبائيل فون وغيره ۽ جڏهن اوهين برائوزر (Browser) تي ڪنهن شيءِ جي تلاش ۾ مصروف هوندا آهيو، تڏهن گُوگل خاموشيءَ سان اوهان متعلق معلومات گڏ ڪندو آهي. هاڻي آءٌ يعني گوگل (Google) توهان کي پنهنجي ٻين خدمتن کان آگاهه ڪريان ٿو.

گُوگل ڪروم: گُوگل سرچ انجڻ وانگر هيءَ منهنجي مشهور سروس آهي. هن سهولت ۾ وڃڻ ڪانپوءِ اوهان کي گُوگل سرچ ۾ وڃڻ جي ضرورت نه پوندي. هن سروس تي اوهين جيڪي ٽائيپ ڪندا، گُوگل سرچ انجڻ وانگي نتيجا اوهان جي سامهون ايندا.

ڄي ميل گوگل: جي ميل گوگل به مشهور سروس آهي، جيڪا اِي ميل لاءِ ياهُو (Yahoo) ۽ هاٽ ميل (Hotmail) ڪانپوءِ آئي. هن ۾ اوهان پنهنجو ذاتي اڪائونٽ کولي سگهو ٿا، جنهن ۾ ذاتي ۽ دفتري اي ميل (Email) جمع ٿين ٿيون. هن کاتي جي حفاظت لاءِ چاٻي (Password) به گوگل وٽ محفوظ آهي.

اينڊروائيڊ: (Android) هي استعمال ڪرڻ جو آپريٽنگ سسٽم اينڊروائيڊ فون ذريعي گوگل اوهان جي هجڻ واري هنڌ ۽ آس پاس جي چرپر تي نظر رکي ٿو.

گوگل ڊاڪ: هن سروس تي اوهان پنهنجا دستاويز (Documents) رکي ۽ ٻين جا ڏسي سگهو ٿا. گوگل به ڊاڪيومينٽيشن جي نه صرف چند ڄاڻ ڪري ٿو، پر نظر به رکي ٿو.

گوگل مئپس: گوگل مئپس کان ته اوهان واقف هوندا، مان اوهان جي رهنمائي ڪندس، جيڪڏهن اوهان ڪنهن نئين شهر ۾ اچو ٿا ته پريشان نه ٿيو گوگل مئپ دوست

اوهان جي مدد لاءِ حاضر آهي! توهان کي ڪنهن نئين جاءِ تي وڃڻو آهي، يا وري ٽرئفڪ جام ۾ ڦاٿل آهيو ته مئپ آهي نه! متبادل رستو ٻڌائڻ ۾ اوهان جي مدد ڪندو. اچو ته آءٌ اوهان کي پنهنجي خدمت کان آگاهه ڪريان.

مثال طور، جيڪڏهن اوهان چاندني چوڪ يا ريشم بازار ۾ بيٺا آهيو ۽ سنڌ ميوزيم وڃڻ گهرو ٿا جيڪڏهن رستي کان غير واقف آهيو ته گوگل مئپ جي "سرچ باڪس" کوليو، حيدرآباد لکي ڇڏيو هاڻي شهر جو پورو نقشو اوهان جي سامهون آهي. لوگو جي هيٺان "Get Direction" جي بٽڻ تي ڪِلڪ ڪيو جنهن جي هيٺان ٻه ائڊريس خانا هوندا. مٿئين خاني ۾ ان هنڌ جو نالو لکو جتي اوهين بيٺا آهيو يعني "چاندني چوڪ" ٻئي خاني ۾ سنڌ ميوزيم لکو جتي اوهان کي وڃڻو آهي. انٽر ڪيو ٿوري دير کان پوءِ مئپ وسيلي گهربل مقام جو مختصر ترين رستو نظر ايندو جيڪڏهن اوهان کي شڪ آهي ته رستو ڊگهو آهي ته گوگل مئپ ۾ نيري ليڪ وسيلي ظاهر ٿيندڙ رستي کي پوائنٽر ذريعي حرڪت ڏيندؤ ته مئپ متبادل رستن جي به نشاندهي ڪندو تنهن کان پوءِ جيڪو بهتر سمجهو اوڏانهن سفر ڪيو. جيڪڏهن توهان ڪمپيوٽر، موبائيل فون، ٽيبليٽ استعمال ڪيو ٿا ته مئپ اوهان کي دنيا جا سير ڪرائيندو ۽ مشهور مقامن جي تصويري معلومات به فراهم ڪندو.

يوٽيوب: يوٽيوب (U-Tube) کي وڊيو ڏسڻ لاءِ استعمال ڪيو وڃي ٿو. هونئن ته انٽرنيٽ تي ٻيون به ويب سائيٽون (Web Sites) آهن، پر هن جي مقبوليت کي ڪوبه چئلينج نه ٿو ڪري سگهي.

فيس بوڪ: جيتوڻيڪ فيس بُڪ (Face book) گوگل سروس نه آهي، تنهن هوندي به اوهين منهنجي اک ۾ آهيو. ان کي 'سوشل ميڊيا' چئجي ٿو. جڏهن فيس بُڪ تي اوهين لاگ اِن (داخل) ٿيو ٿا ان وقت به آءٌ اوهان جي نگراني ڪريان ٿو، جڏهن اوهين 'ياهو'، 'هاٽ ميل' يا 'اسڪائيپ' تي هوندا آهيو، ته پاڻ کي لڪائي نه ٿا سگهو. ڪو ئي ڏسي نه ڏسي ليڪن گوگل سڀ ڪجهه ڏسي ٿو.

چڱو دوستو! موڪلاڻي ڪونهي، هن خوشخبريءَ سان اجازت وٺندس ته، آءٌ هاڻي اوهان جي پنهنجي پياري ٻوليءَ ۾ به خدمت مهيا ڪري سگهان ٿو ۽ اوهين سنڌيءَ ۾ پڻ ڳولا (Search) ڪري سگهو ٿا.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) ’گوگل‘ جو ڪم ڪهڙو آهي؟

(ب) ’گوگل‘ ڪنهن جي باري ۾ معلومات گڏ ڪندو آهي؟

(ج) انٽرنيٽ سان واسطيدار شين جا نالا لکو؟

(د) ’جِي ميل‘ گوگل ڪهڙي سروس آهي؟

(هه) اينڊرائيڊ جو ڪم ڪهڙو آهي؟

(و) ’گوگل‘ مئپ جو ڪم ڪهڙو آهي؟

-2 هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو:

رازدان - معيار - مزاج - مصروف - چندچاڻ - سرچ

اِي ميل - ڊاڪيومينٽيشن - سوشل ميڊيا - پاس ورڊ

-3 رازدان ٻٽو لفظ آهي. ’راز‘ لفظ سان ’دان‘ ڳنڍي ’رازدان‘ ٺاهيو ويو آهي، اوهان اهڙا پنج لفظ ’دان‘ ملائي ٺاهي لکو.

-4 جملا درست ترتيب سان لکو:

(الف) متان لکي ويندا اوهان مون کان.

(ب) رکان نظر هر شيءِ تي ٿو آءٌ.

(ج) اچو اوهان تہ باري ۾ آءٌ جاڻان جا جا ٿو ٻڌايان کي.

-5 گوگل جي باري ۾ حاصل ڪيل معلومات بيان ڪريو.

-6 ”زمان ماضي“ اهو زمان آهي، جنهن مان گذريل وقت جي معنيٰ نڪري. جيئن: مون خط لکيو.

توهان اهڙا ٽي جملا ٺاهيو جنهن مان زمان ماضي ظاهر ٿئي.

سرگرمي: (1) شاگردن کان شاديءَ جي ڪارڊ جو نمونو گوگل تان ڳولرايو.

(2) تصوير ڏسو ۽ نالو پڙهي ٻُڌايو.

سنڌي ڪمپيوٽنگ جو باني
ماجد ڀرڳڙي

سبق پنجويهون

ڪارونجهر جا ڪرشما

سکيا جي حاصلات

- سنڌ جي ماڳن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- ڪنهن ڏنل ماڳ بابت پنهنجي لفظن ۾ لکڻ.
- زمان حال بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- پڙهڻ ۽ لکڻ.

ٿرپارڪر واري پاڱي ۾ ننگرپارڪر شهر ڏانهن ويندي، هڪ خوبصورت جبل ’ڪارونجهر‘ سڏبو آهي. اٽڪل 26 ڪلوميٽرن ۾ پکڙيل دنيا جو هي خوبصورت جبل سنڌ جو شان لڳندو آهي.

ڪارونجهر جبل جي اُتانهين چوٽي 1500 فوٽ مٿي چڙهي وڃي ٿي، جنهن کي ’صاحب چگو‘ چوندا آهن. هن چوٽيءَ تي شروع ۾ سيمينٽ جو نهيل هڪ ٿَلهو هوندو هو، جيڪو انگريزن جي دور ۾ ’ڪرنل ٽروٽ‘ نهرايو هو. هاڻي اهو ٿَلهو ڊهي ويو آهي. سير ۽ سياحت جا شوقين انهيءَ ٿلهي تي ضرور چڙهندا آهن، جتان چؤگرد قدرت جا عجيب نظارا ڏسڻ ۾ ايندا آهن، ’ويرا واهه‘، جيڪو اُتان اٽڪل

26 ڪلوميٽرن جي پنڌ تي آهي، سو ايئن پيو ڏسبو آهي، جڻ ٻن ٽن ڪلوميٽرن جي پنڌ تي آهي. ننگرپارڪر جو شهر گهاٽن، چانوَدار وڻن جي وچ ۾ ايئن پيو نظر ايندو آهي، جڻ ڪنهن هوشيار مصور جي ڪا رنگارنگ تصوير آهي. ڏکڻ طرف نظر ڦيرائبي ته ڪڇ جو سڄو رڻ اجهاڳ سمنڊ وانگر ڏسڻ ۾ پيو ايندو. ’صاحب چڳّي‘ تي چڙهڻ ۾ ڪلاڪ سوا لڳندو آهي، ته لهڻ ۾ ڏيڍ ٻن ڪلاڪن ڪان ٻه وڌيڪ وقت لڳيو وڃي. مٿي چڙهڻ لاءِ ورن وڪڙن واري واٽ آهي، جنهنڪري سڌو چڙهڻ ناممڪن آهي. جبل تي چڙهڻ وقت بهتر آهي ته ربڙ جي تري وارو ڪو جوگر جوتو پائجي، ٻيءَ صورت ۾ جيڪڏهن ڪڙين يا ڪوڪن وارو بوٽ پائبو يا ڪا ٻِي جُتِي پيل هوندي ته ٻه پير ترڪڻ جو انديشو آهي. پارڪر جا ڪولهي ته ڏينهن رات جبل ۾ پيرن اگهاڙا آرام سان هلندا وتندا آهن.

ڪارونجهر جبل جو پٿر ست رنگو سنگمرمر يا گرئنائيٽ سڏبو آهي. اهو پٿر عام طور تي ڪاري رنگ جو آهي، اُن جو چمڪو اهڙو آهي، جڻ واريءَ ۾ شيشي جا سنها ذرڙا شامل هجن. ڪارونجهر ۾ موجود گرئنائيٽ جا رنگ ڳاڙهسرا، ڪارسرا، سُرمائي، اڇڙا، پورڙا، نيرڙا، سائيرڙا ۽ گلابي آهن. سنگمرمر جو هي قسم نهايت اٽلپ ۽ قيمتي آهي ۽ مارڪيٽ ۾ تمام وڏي اگهه تي وڪامي ٿو.

ڪارونجهر جي هنج ۾ ڪُل اَٺ حَسين ماڙيون آهن. ڪارونجهر جي پرپاسي ۾ پوڏيسر، ڪاسٻو، آڏيگام، گهرٽياري، موندرو، ڪارڙيو ۽ مٺو جي نالن سان ڳوٺ موجود آهن. ڪارونجهر جبل مان ڪل پنج نئيون، يعني برساتي پاڻيءَ جون نديون نڪرن ٿيون. جيڪي سڌو ڪڇ جي رڻ ۾ پون ٿيون. انهن ندين جا نالا گوڙڌرو، ڀٽياڻي، گهرٽياري، موندرو ۽ سابوسڻ آهن. مينهن جي موسم ۾ انهن ندين جو پاڻي ڏاڍو تکو وهندو آهي. انهن مان ڪن ندين تي برسات جو پاڻي روڪي، پيئڻ ۽ زمين جي آباديءَ لائق بنائڻ لاءِ ڪارونجهر جبل جي هنج ۾ بند ٺهرايا ويا هئا، جيڪي پاڻيءَ جي وهڪري ۾ لڙهي ويا ۽ جٽاءُ نه ڪري سگهيا. هن وقت سرڪار باقاعدي رٿابنديءَ سان ڊيم ٺهرائي رهي آهي.

ڪارونجهر جبل ۾ جين ڌرم ۽ هندو ڌرم جا ڪيترائي مندر آهن، جن ۾ ساڙڌرو، انچلي سر، گئو مُکي، پوڏيسر، ڀيم ڪُن، ٻاوي جو ٻيسٽو، چندن گڍ وغيره شامل آهن. ڪارونجهر جبل ۾ جهنگلي جانور، جهڙوڪ: هرڻ، گدڙ، چراخ، ٻگهڙ، روجهه ۽ مور پکي وغيره وڏي تعداد ۾ ملن ٿا، پر نامناسب حالتن جي ڪري انهن جو تعداد ڏينهون ڏينهن گهٽبو پيو وڃي. هتي قسمين قسمين ٻوٽيون پيدا ٿين ٿيون، جيڪي هتي جا رهاڪو دوائن طور ڪم آڻيندا آهن. هتي پيدا ٿيندڙ ٻوٽن مان گگلاڻ مان گگر ۽ ڪونيٽن مان ڪؤنر گهڻو پيدا ٿئي ٿو، جيڪو وڪري لاءِ ٻاهر موڪليو ويندو آهي. جبل ۾ ڪيترن ئي قسمن جا گُل ۽ ٻوٽا ٿين ٿا، جن جو رس چوسي ماکيءَ جون مکيون ماکي ناهين ٿيون. اها ماکي نهايت ڪارائتي آهي جيڪا حڪيم ڪم آڻيندا آهن ۽ سوکڙيءَ طور به ڏني ويندي آهي. عام چوٽي آهي ته ”ڪارونجهر ۾ روزانو سوا سير سون پيدا ٿئي ٿو“.

اونهاري جي موسم ۾ ڪڏهن ڪڏهن هن جبل مان زوردار آواز ايندا آهن، جيڪي ڪيترن ميلن جي مفاصلي تائين ٻڌڻ ۾ ايندا آهن. امڪان آهي ته جبل گندرف ۽ ٻين معدني شين سان ڀريل هجي!

ڪارونجهر جبل هونئن ته سمورو ئي سُونهن سان ڀريل آهي، پر ان ۾ ڪي اهڙا هنڌ به آهن، جتي وندر ۽ ورونهن جو سامان ڪجهه سرس آهي. اهي هنڌ چندن گڍ، ساڙڌرو، پاراسر جو آستان، گئو مکي، ڀيم گوڏا، ڀنراج گڍ، تروٽ جو ٿلهو، انچلي سر، لڪل کوهه، پؤنرو (تهه خانو) آهن، جن جو وڏو تاريخي پس منظر آهي ۽ اهي هنڌ ڏسڻ وٽان آهن. ڪارونجهر جي چوٽيءَ تي مور جو ناچ وڻندڙ لڳندو آهي. ڪيترن عوامي شاعرن ان کي ڳايو آهي. مينهوڳيءَ جي مُند ۾ ڪارونجهر جو علائقو ويتر سرسبز ۽ سهڻو ٿي پوندو آهي. اهي نظارا ڏسڻ لاءِ پري پري کان ماڻهو ايندا آهن ۽ ساراهه ڪرڻ مان ڍاپندا ئي ناهن.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) ڪارونجھر جبل ڪٿي آهي؟
(ب) ڪارونجھر جبل ڪيترا فوٽ اُتانهون آهي؟
(ج) ڪارونجھر جبل ۾ ڪهڙي قسم جو پٿر ملي ٿو؟
(د) ڪارونجھر مان ڪهڙيون ماتريون ۽ نديون نڪرن ٿيون؟
(هـ) ڪارونجھر جبل مان روزانو سوا سير سون ڪيئن پيدا ٿئي ٿو؟
(و) ڪارونجھر جبل تي تفريحي ماڳن جا نالا ٻڌايو؟
(ز) ڪارونجھر جبل ۾ موجود مذهبي آستانن مان ڪجھ آستانن جا نالا ٻڌايو؟
(ح) ڪارونجھر جبل ۾ رهندڙ جهنگلي جانورن ۽ پکين جا نالا ٻڌايو؟

-2 هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

اُتانهين - مصور - اجهاڳ - نئيون - جٿاءُ - سرس - ويتر

-3 سبق پڙهي هيٺ ڏنل خال ڀريو:

(الف) ڪارونجھر جبل جي اُتاهين چوٽي .... فوٽ مٿي چئي وڃي ٿي.
(ب) ڪارونجھر جبل تي چڙهڻ وقت .... جي تري وارو ....پائجي.
(ج) ڪارونجھر جي هنج ۾ ڪل .... ماتريون آهن.
(د) مينهوڳيءَ جي مُند ۾ ڪارونجھر جو علائقو ويتر سرسبز ۽ .... ٿي پوندو آهي.

-4 ’زمان حال‘ اهو آهي، جو هلندڙ وقت ۾ ڪنهن ڪم ٿيڻ جي معنيٰ ڏيکاري.

جيئن: آءٌ خط لکان ٿو.

اوهين اهڙا ٽي جملا لکو جن مان زمان حال ظاهر ٿئي.

سرگرمي: توهان ڪنهن ٻئي ڏنل ماڳ بابت اکين ڏٺو احوال لکي ٻڌايو.

سبق چويهون

سکيا جي حاصلات

- مزاحيہ شاعريءَ مان لطف اندوز ٿيڻ.
- لفظن جون معنائون لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- نظم جو بند مڪمل ڪرڻ.
- نظم سُر ۾ لئہ سان پڙهڻ.

ٽيليفون

ٽيليفون اي ٽيليفون،
هيلو هيلو، ڪير بہ ڪونہ!
سائين ڳالهايو ٿا چو نہ؟

”اَنڪل“ نانءُ اوهان جو چاهي؟
منهنجو نالو ”نورل“ آهي،
هاڻي تہ ڪجهہ آواز ئي ناهي.

هيلو هيلو، ڪير بہ ڪونہ!
سائين ڳالهايو ٿا چو نہ؟
ٽيليفون اي ٽيليفون!

عمر ڪوٺ جي ”آنٽي“ آهين؟
يا ٻوبڪ جي ”پاپي“ آهين؟
چا ڏيپلي جي ”ڏاڏي“ آهين؟

هيلو هيلو، ڪير بہ ڪونہ!
سائين ڳالهايو ٿا چو نہ؟
ٽيليفون اي ٽيليفون!

ڦيرايو مون نمبر هڪڙو،
لڳي ويو آ ليڪن ٻيو ڪو،
اڳلو خوب غصي ۾ هو ڪو.

هيلو هيلو، ڪير بہ ڪونہ!
سائين ڳالهايو ٿا ڇو نہ؟
ٽيليفون اي ٽيليفون!

آڌي رات جو وڳي گھنٽي،
ساري گھر جي ننڊ ڦٽي،
غلط نمبر هو ويو لڳي.

هيلو هيلو، ڪير بہ ڪونہ!
سائين ڳالهايو ٿا ڇو نہ؟
ٽيليفون اي ٽيليفون!

هري دلگير

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) ٽيليفون مان ڪھڙي سھولت آهي؟
(ب) آڌيءَ رات مهل فون جي گھنٽي وڄڻ ڪري ڇا ٿيندو آهي؟
(ج) هن نظم ۾ ڪھڙن شهرن جا نالا آيل آهن؟
(د) هن نظم ۾ ڪھڙن رشتن جا نالا آيل آهن؟

2- هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

اڳلو - خوب - غصو - آڌي

3- نظم جو هيٺ ڏنل بند مڪمل ڪريو:

آڌي رات .... گھنٽي،
ساري .... ننڊ ڦٽي،
غلط نمبر .... لڳي.

4- اهڙو ڪو ٻيو مزاحيہ بيت ياد ڪري ٻڌايو.

سکيا جي حاصلات

- گھرو هنرن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ.
- خال ڀرڻ.
- زمان مستقبل بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق ستاويهون

تَڏا ۽ تَونريون ٺاهڻ

قديم زماني کان وٺي اسان جي سنڌ سڌريل ۽ هنرن ۾ مشهور رهي آهي. هتي جا مرد محنتي، بهادر ۽ زالون سُگھڙ ۽ سُڄاڻ آهن. مرد پوکي راهي ڪن ته زالون وري گھر جي رڌي پڪي ۽ اُٽي ويڻي ڪن. زالون گھر جي ڪم ڪار کان پوءِ هٿ ٻڌي ڪين ويهن، پر ڪونه ڪو ويهي هٿ جو پورهيو ڪن. ائين وندر به ٿئين ته گھر ۾ چار پئسا به ڪريو وٺن. اهڙن هنرن ۾ تڏا ۽ تونريون پنهنجي فائدي توڙي ڪارج ڪري ڏاڍيون ڪمائتيون شيون آهن.

تڏا کجيءَ جي ڦڙهن يعني پنن مان ناهيا ويندا آهن ۽ 'پِيش' نالي هڪ جابلو ٻوٽي جي پنن مان به ناهيا ويندا آهن. پِيش جا پن کجيءَ جي پنن جھڙا هوندا آهن، پر اهي کجيءَ جي پنن کان وڌيڪ مضبوط ٿيندا آهن. انهن مان نهيل تڏا گھٽو وقت جٽاءُ ڪن ٿا. اڳي گھرن، توڙي اوطاقن ۾ تڏن ۽ تونرين جو استعمال عام جام هو،

ان ڪري سنڌيءَ ۾ هيءَ چوڻي عام آهي تہ ”ادا! فلاڻو پنهنجي تڏي وارو آهي.“ هن وقت بہ مسجدن، اوطاقن ۽ گهرن ۾ تڏا اڪثر ڪم اچن ٿا.

سنڌ جي اُترئين پاڳي يعني خيرپور، سکر ۽ لاڙڪاڻي ضلعن ۾ کجيءَ جي ڦڙهن مان تڏن ناهڻ جو هنر عام جام آهي. هتي کجين جا تمام گهڻا باغ آهن، انڪري ڦڙها بنان پئسي ملن ٿا. کجيءَ جي ڦڙهن يعني پنن مان تڏا، پنڊيون يا ڊبڪيون، پکا، چبا، چليون ۽ ٻيو سامان نهي ٿو. اهي سڀ شيون اڪثر ڪري عورتون ناهين ٿيون. تڏي ناهڻ لاءِ پهريائين صرف هڪ ڊگهي پٽي ناهي ويندي آهي، جنهن مان پوءِ مرضيءَ موجب ٽڪر ڪٽي هڪٻئي سان ڳنڍيا آهن، جنهن کي ’کيڙڻ‘ چيو ويندو آهي. ان طرح سان هو مختلف قسمن ۽ نمونن جا تڏا ناهينديون آهن. جون، جولاءِ ۽ آگسٽ مهينن ۾ ڪارڪن کي سُڪائڻ ۽ انهن کي بند ڪرڻ لاءِ تڏن جي تمام گهڻي ضرورت پوي ٿي. تڏهن ماپ ۽ ڪم جي لحاظ کان جدا جدا نالا رکيل آهن، جيئن تڏا، پنڊا ۽ سيتل وغيره.

پِيش مان تڏن ناهڻ جو هنر بہ سولو آهي. پهرين ڪاريگر پِيش جي ڦڙهن کي سوئي، صاف ڪري پانو پانو ڪري، مُوڙيون ٻَڌي، پُسائي رکندا آهن. ٻئي ڏينهن انهن پانن کي ملائي ويهي تڏو تيار ڪندا آهن. هو پنهنجي هنر ۾ اهڙا تہ پڙ هوندا آهن، جو ڏسندي ڏسندي تڏو تيار ڪري وٺندا آهن.

پِيش جو تڏو ڏاڍو ڪمائتي شيءِ آهي. مالوند مارو ماڻهو، جيڪي رات ڏينهن مال سانگي پيا هلندا آهن، تن لاءِ تڏو نهايت ضروري وَٿ آهي. رات جو تڏو پکيڙي، اُن تي سُمهن، ڏينهن جو مٿي ٽنگي، اُن سان ڇانوَ ڪن ۽ برسات ۾ اُن مان تنبوءَ جو ڪم وٺن. تڏو سَني ۽ سستي شيءِ آهي، تنهنڪري امير توڙي غريب استعمال ڪري ٿو. ڪيترائي ڪاريگر تڏن ۽ نُکن ۾ ڪاري ڏاس جا ڏورا وجهندا آهن ۽ وڏيڪ سُونهن لاءِ ٽونرَ بہ وجهندا آهن. اهي تڏا گهڻو ڪري امير ماڻهن کي خوشيءَ جي

موقعن تي سوکڙيءَ طور ڏنا ويندا آهن.

تونريون وري ’پَنِ‘ نالي هڪ ٻوٽي جي پنن مان نهنديون آهن، پَنِ تلائن ۽ ڍنڍن ۾ عام جام ٿيندي آهي. پَنِ جا پَنَ نرم ۽ لسا ٿين ٿا، تنهنڪري تونريون اُن مان نهنديون آهن، جيڪي ڏاڍيون نرم هونديون آهن. اهو ئي سبب آهي، جو ماڻهو تونرين کي گهڻو پسند ڪندا آهن. تونريون نرم هئڻ ڪري، نرم بستري ڪان بہ وڌيڪ سُک ڏيندڙ آهن، انڪري انهن کي کٽ تي وڇائي آرام ڪبو آهي.

سنڌ ۾ تونريون عام جام نهنديون آهن. ڪي تونريون اهڙيون تہ سهڻيون ۽ سنيون هونديون آهن، جو ماڻهو انهن جي سونهن ۽ نزاڪت ڏسي حيران ٿيو وڃي. سنين ۽ اُڇين تونرين ۾ ڪنارن ڪان گل ٻيل هوندا آهن. تونريون نہ فقط سنڌ ۾، پر سنڌ ڪان ٻاهر بہ وڪامڻ لاءِ موڪليون وڃن ٿيون.

سنڌ جو هيءُ هنر توڙي ٻيا گهرو هنر، جن تي اسان کي فخر آهي، تن کي جيڪڏهن ترقي وٺائي وڃي تہ، جيڪر اسان جا ڳوٺاڻا ماڻهو چڱو ناڻو ڪمائين ۽ ٻهراڙيءَ ۾ جيڪي ماڻهو بيڪار وينا آهن، تن کي بہ روزگار مهيا ٿي پوي. ان مقصد لاءِ حڪومت اڄڪلهہ ڳوٺاڻن هنرن کي ترقي ڏيارڻ لاءِ وڏيون ڪوششون وٺي رهي آهي.

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) تڏا سنڌ جي ڪهڙي ڀاڱي ۾ نهندا آهن؟

(ب) تڏا ۽ تونريون ڇا لاءِ ڪم اينديون آهن؟

(ج) تڏا، تونريون، پنديون ۽ دٻڪيون وغيره ڪير ناهيندو آهي؟

(د) ڪاريگر تڏن ۽ ٽُڪن کي ڪيئن ناهيندا آهن؟

(هہ) حڪومت گهرو هنرن کي ڇو زور وٺائي رهي آهي؟

-2 هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	لفظ جو استعمال
سُجاڻ		
ڪارج		
پَڙُ		
وَٽ		
نزاڪت		
ڏاس		

-3 هيٺيان خال ڀريو:

(الف) ڪاريگر............ جي ڦڙهن ڪي سوئي، صاف ڪري پانو ڪري، مُوڙيون ٻَڌي، .... رکندا آهن.

(ب) ادا، فلاڻو پنهنجي .... وارو آهي.

(ج) ڪي تونريون اهڙيون سهڻيون ۽ سُنيون هونديون آهن جو ماڻهو انهن جي .... ۽ .... ڏسي حيران ٿيو وڃي.

(د) پيش جو تڏو ڏاڍو .... آهي.

-4 ’زمان مستقبل‘ اهو زمان آهي، جنهن مان ايندڙ وقت جي معنيٰ نڪري.

مثال: * آءٌ خط لکندس.

* اسين سڀاڻي ڪراچي ويندا سين.

اوهين اهڙا چار جملا لکي اُستاد کي ڏيکاريو، جنهن مان ايندڙ وقت جي معنيٰ نڪري.

سرگرمي: اوهان ڀين هٿ جي هنرن بابت لکي اچو.

سبق اٺاويهون

سکيا جي حاصلات

- مزاحيه ڳالهين مان لطف اندوز ٿيڻ.
- مقامي ڏاهن جا ڏاهپ ڀريا قول پڙهي نصيحت حاصل ڪرڻ.
- نون لفظن جي معنيٰ لکڻ.
- جملن کي درست ترتيب سان لکڻ.
- تشبيهه بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

وتائي فقير جا ڳُفتا

ڌرتيءَ جي گولي تي، هر ملڪ توڙي قوم ۾ ڪيترائي ڏاها انسان پيدا ٿيا آهن. سيئي انسان پنهنجيءَ سيرت ۽ ڪردار ۾ هڪجهڙا نه هوندا آهن. هر ماڻهوءَ ۾ قدرت ڌار ڌار ڏاهپ، مٽيا ۽ ذات رکي آهي. ڪيترا ئي ماڻهو ظاهري طرح کل ڀوڳ ۽ مزاح جون ڳالهيون ڪندا آهن، پر اُهي ڏاهپ ڀري ڳالهه اهڙي انداز ۾ ڪرڻ جي سگهه رکندا آهن جو روئندڙ به کليو پون ۽ عقل وارا اُن مان نصيحت جا ڪي نُڪتا ڪڍيو نروار ڪن.

اسان جي آڏو اهڙا املهه انسان اڄ به موجود آهن. وتايو فقير به اهڙو ئي هڪ ڏاهو انسان هو. هن جون ڳالهيون ظاهريءَ طرح چرچو لڳنديون هيون پر انهن جو مطلب معنيٰ وارو هوندو هو.

ڳالهه ٿا ڪن ته:

* هڪ ڀيري وتايو فقير، گڏهه تي سوار ٿي سفر تي روانو ٿيو. گڏهه ڪو جَڙو هو، تنهن ڦيرائي ڪٽي فقير کي پَٽ تي ڪيرايو. وتائي کي ڌڪ به ڏاڍو آيو، پر اُٿي هيڏانهن هوڏانهن نهاري چيائين ته: ”جيڪو توکي سڌڻ کپي، سو ته تون پاڻ آهين، وڏيڪ ڇا چوانءِ!“

* هڪ ڀيري وتائي فقير ڪنهن عالم کان ٻڌو ته، الله تعاليٰ هر ساهواري کي روزي رسائڻ جو ذمو پاڻ تي کنيو آهي. اها ڳالهه ٻڌي، فقير هڪ وڏي وڻ تي چڙهي وجي

ويهي رهيو ۽ انتظار ڪرڻ لڳو تہ اِجهو ٿو ڏٽي روزي موڪلي. اتفاق سان ٻہ ٽي واٺهڙو ان وڻ هينان اچي ويٺا. هنن ٽڏيءَ چانو ۾ پاڻ سان آندل ماني ڪڍي کائڻ شروع ڪئي. فقير کي بہ لڳي هئي بُک، سو من ئي من ۾ سوچيائين تہ هن ويران هنڌ تي ماني تہ ملندي ڪا نہ، ڇو نہ پنهنجي همت ڪريان، سو زور زور سان کنگهڻ شروع ڪيائين. مسافرن جو ڌيان هڪدم کنگهندڙ ماڻهوءَ ڏانهن ويو. هيڏانهن هوڏانهن ڏٺائون، پر ڪين ڪو بہ ماڻهو نظر نہ آيو، پر کنگهڻ جو آواز لڳاتار ايندو رهيو. اوچتو هڪڙي همراهہ جي نگاهہ وڻ تي وڃي پئي، ڏسي تہ ڪو ماڻهو وڻ تي وينو آهي. اهو ڏسي رواداريءَ طور مانيءَ کائڻ جي صلاح ڪيائونس. فقير کي بہ لڳي هئي بُک، سو دير ئي ڪا نہ ڪيائين. لهي اچي ساڻن ماني کائڻ لڳو. ماني کائي ڊؤ ڪري آسمان ڏي هٿ کڻي چيائين تہ: ”روزي تہ ڏين ٿو پر کنگهائي کنگهائي.“

* چون ٿا تہ وتايو فقير جنهن ڳوٺ ۾ رهندو هو، ان ڳوٺ کي اوچتو اچي باهہ لڳي. هر ماڻهو لڳو پنهنجي گهر جو سامان ڪڍڻ. هوند وارن تہ سامان سڙو پئي ڪڍيو پر وتائي فقير ماءُ کي پنيءَ تي چاڙهي بہ رليون ڪلهي تي رکي، اچي ٻاهر ميدان تي پهتو. ماڻهو حيرت مان فقير کي ڏسڻ لڳا تہ فقير ڪين ڏسي چيو تہ: ”يار ڪڏهن سُجائي بہ ڪم اچيو وڃي.“

* وتائي فقير کي سَيُون ڏاڍيون وڻنديون هيون، عيد جي رات هئي، فقير ڏٽيءَ در سوال ڪيو تہ ”يا الله! اڄ جنهن وقت سڀ ڳوٺ وارا سيون تيار ڪن، تہ سمورا ماڻهو مري وڃن. پوءِ آءٌ ۽ امان سڄي ڳوٺ جون سيون کڻي اچي گهر رکون پوءِ امان بہ الله کي پياري ٿي وڃي. پوءِ رڳو آءٌ ۽ سيون!“

وتايو فقير ضلعي ٽنڊي الهيار جي نصرپور شهر جو رهواسي هو. سندس ڪيترائي قصا مشهور آهن. ماڻهو سندس ڳالهين تي کلندا بہ آهن. تہ اُنهن مان سبق بہ پِرائيندا آهن. سندس قبر ٽنڊي الهيار جي پرسان قُبي نالي مقام ۾ موجود آهي.

مشق

1- **هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:**

(الف) وتايو فقير سفر تي ڪهڙيءَ سواريءَ تي چڙهي نڪتو؟
(ب) گڏهه جي ڦيرائي پٽ تي هڻڻ وقت وتائي فقير گڏهه کي ڇا چيو؟
(ج) وتائي فقير، ڪنهن عالم کان روزي رسائڻ بابت ڇا ٻڌو هو؟
(د) وتائي فقير واٽهڙن جي ماني کائڻ کانپوءِ الله سائين کي مخاطب ٿي ڇا چيو؟
(هه) ”ڪٿي ڪٿي سُجائي بہ ڪم اچيو وڃي“ وتائي فقير ڪهڙي موقعي تي چيو؟

2- **هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو:**

ذات	:	حيرت	: ....
مزاج	:	نُڪتا	: ....
لڳاتار	:	مُقام	: ....

3- **جملن کي درست ترتيب ڏيو:**

- اوچتوڪي لڳي باهہ ان ڳوٺ.
- آيو ڏک کي بہ ڏاڍو وتائي.
- وينا اچي هيٺان وڻ.
- رهواسي جو نصرپور شهر وتايو فقير.

4- **تشبيهہ:** جيئن: * گُلن جهڙا ٻارڙا ڦلن جيئن نپجن.
* ابراهيم چنڊ جهڙو سُهڻو آهي.

ڏنل جملن ۾ گُلن سان ٻارن کي ۽ ابراهيم کي چنڊ سان ڀيٽيو ويو آهي. اهڙي ڀيٽ کي تشبيهہ چئبو آهي. تشبيهہ ۾ ڀيٽ ڏيکاريندڙ لفظ، جيئن، تيئن، اهڙو، جهڙو ڪم آندل هوندا آهن.

هيٺ ڏنل جملا پڙهي ٻڌايو تہ ڪنهن کي ڪنهن سان تشبيهہ ڏني وئي آهي:
* موتين جهڙا ڏند.
* گهوڙي جهڙو تکو ڇوڪرو.
* هاٿي جهڙو پهلوان مڙس.

سرگرمي: توهان کي ٻيا کي اهڙا نُڪتا ياد هجن تہ ڪلاس ۾ ٻُڌايو.

اسين وطن جا مزور هاري

سکيا جي حاصلات

- پورهئي جي عظمت بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- هاريءَ جي عظمت ڄاڻڻ.
- موسمن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- ٻڌا لفظ سکي درست نموني استعمال ڪرڻ.
- قافيي بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- تجنيس حرفي ۽ تجنيس تام بابت معلومات حاصل ڪرڻ.
- نظم سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.

اسين وطن جا مزور هاري،
خزان ڪيون پيا بهار ٻڻجي،
گهٽي گهٽي اڄ گُلن سان واسي،
پکي پکي وئي، پُڪار ٻڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

ڏڪار ڏيهان تڙي ڇڏيوسين،
سُڪار ساٿيهه ۾ اچي ويو،
خوشي ۾ هر دل نچي رهي آ،
”جِئو! جِئو!“ جي تنوار ٻڻجي،
اسين وطن مزور هاري!

ٻنيءَ ٻنيءَ تي مَنَهَ نهي ويا،
ڪسيءَ ڪسيءَ تي قدم ڪُپي ويا،
سَلي سَلي تي صفا جمي ويا،
نِنديا وڏا جان نثار ٻڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

مٽان ڪنوڻ ڪو گرو جلائي!
مٽان ڪڪرُ ڪو ڳڙو وسائي،
هتان جي هر شيءِ حسِين آهي،
وَسو وَسو پر ملهار ٻڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

ڪتي مِلنِ ۾ پگهر وهايون،
ڪتي ٻنين ۾ ڪڙهي ڪمايون،
نِراڙ ساڙيون لُهار ٻڻجي،
ڪندا لتاڙيون ڏنار ٻڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

مزور ڪُڙمي ضرور آهيون!
مگر وطن جو غرور آهيون،
جِيون تہ جيءَ جا جيار ٻڻجي،
مرون وفا جا مِنار ٻڻجي،
اسين وطن جا مزور هاري!

استاد بخاري

مشق

-1 هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هن نظم ۾ شاعر ڪنهن جي ساراهہ ڪئي آهي؟
(ب) اسان کي ڪيئن جيئڻ گهرجي؟
(ج) شاعر مزور کي وطن جو مزور ڇو ٿو سڏي؟
(د) شاعر نظم ۾ پورهيتن کي پيش ايندڙ ڪهڙين مشڪلاتن جو ذڪر ڪيو آهي؟
(هہ) مزور ۽ هاري جي محنت مُلڪ لاءِ ڇو ضروري آهي؟

-2 هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

خزان - ساٽيهہ - تنوار - ملهار - غرور - جانثار

-3 هم آواز لفظن کي قافيو چئبو آهي، جيئن: بَهار، پُڪار وغيره، توهين هن نظم مان ٻيا هم آواز لفظ چونڊيو.

-4 هيٺين جملن مان ضد ڳولي لکو:

(الف) خزان ڪڏهن پيا بهار ٻڌجي.

(ب) ڏُڪار ڏيهان تڙي ڪڍيوسين.

(ج) سُڪار ساٽيهه ۾ اچي ويو.

(د) ننڊيا وڏا جان نثار ٻڌجي.

-5 هن نظم ۾ آيل ٻٽا لفظ ڳولي لکو. جيئن: گهٽي گهٽي

-6 تجنيس حرفي: ڪنهن بہ شعر ۾ اهڙا لفظ ڪم آيل هجن، جن جو پهريون اکر ساڳيو هجي تہ اُن کي 'تجنيس حرفي' چئبو آهي.

مثال: اڄ پڻ اڪڙين، سڄڻ پنهنجا سارِيا،
ڳلن تان ڳوڙهن جون، بوندون بس نہ ڪن،
سندي سک پرين، لوڪ ڏني نہ لهي!

جيئن: اڄ ۽ اڪڙين ۾ الف تجنيس حُرفيءَ جو مثال آهي.

تجنيس جا بہ مکيہ قسم آهن.

(1) تجنيس تام: ڪنهن بہ شعر ۾ اهڙا لفظ ڪم آندل هُجن، جن جي صورتخطي هڪجهڙي هجي، پر معنيٰ جدا جدا هجي.

مثال: وَرَ ۾ ڪونهي وَرُ، ڏيرن وَرُ وڏو ڪيو.

(2) تجنيس ناقص: هيءَ تجنيس بہ تجنيس تام جهڙي آهي. پر حرفن جي حرڪتن يعني زير، زبر، پيش يا حرف علتن ۾ مختلف آهي.

مثال: * گهرجي نہ ڪرڻ جيڪي، ڪيو مون سوئي،
ڏسي پنهنجي ڪَرم ڏي، ڪين ڏس منهنجا ڪَرمَ.

* ڪٿي آهي هڏو جنهن ۾ هوئي مِکُ،
ڏني ڪٿ آهي ڪنهن ماکيءَ بنان مَکِ.

(قليچ)

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
سنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگيءَ واري کاتي جي مراسلي نمبر ايس او (جِي-1) اِي ائنڊ ايل/ڪريڪيولم 2014 تاريخ 2015-04-07 موجب سنڌ صوبي جي سيني سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽيءَ جو چڪاسيل

قومي ترانو

پاڪ سر زمين شاد باد ڪِشورِ حَسِين شاد باد
تونشانِ عزمِ عالي شان اَرضِ پاڪستان
مرڪزِ يقين شاد باد

پاڪ سر زمين ڪا نظام قوّتِ اُخوّت عوام
قوم، مُلڪ، سلطنت پائنده تابنده باد
شاد باد منزلِ مُراد

پاڪ سر زمين شاد باد ڪِشورِ حَسِين شاد باد
تونشانِ عزمِ عالي شان ارضِ پاڪستان
سايهٔ خدائي ذوالجلال

سلسليوار نمبر			
ڇپجڻ جو سال	ڇاپو	تعداد	قيمت
			مفت

مفت ورهاست لاءِ

نوان لفظ

لفظ	معنيٰ
سبق پهريون	
اول	پهريون، منڍ وارو، آڳاٽو.
اعليٰ	وڏي مرتبي وارو، بُلند، تمام وڏو، اُتم.
اوتڙ	ڏکيو ماڳ، ڏکيو لنگهه، ڏکيو تڙ.
اوليو	ستايو، ڏکويو
جوڙ	ناهه
جوڙون جوڙڻ	خلقڻ، پيدا ڪرڻ، ناهڻ.
حمد	خدا پاڪ جي تعريف، ساراهه نيڪي، واکاڻ.
حڪيم	الله تعاليٰ جو هڪ صفاتي نالو، ڏاهو، عقلمند، حڪمت جو ڄاڻو.
رازق	الله تعاليٰ جو صفاتي نالو، رزق رسائيندڙ، پالڻهار.
ڪارٽي	واسطي، محابي
والي	سنڀاليندڙ، مددگار، محافظ، مالڪ، وارث.
هيجان	دل سان، وڏيءَ خوشي سان
سبق ٻيو	
اُمت	خلق، مخلوقات، ڪنهن نبيءَ جا پوئلڳ، پيروي ڪندڙ گروهه يا قوم.
اڳواڻ	سردار، سونهون، رهبر
اڏاوت	ڪنهن عمارت جي بناوت، جوڙجڪ، بيهڪ، ناهُ
خندق	کاهي، کڏ
رزق	روزي، کاڌو، داڻوپاڻي، ڌن دولت
عارُ	حياءُ، شرم، لڄ، ڦڪائي
عظمت	وڏائي، برتري، شان شوڪت، بُلندي
قدر	ڳُڻ، ماڻُ، درجو، خيال، رُتبو
لُقمو	گرهه، ٽُڪر، پور، گِيو
محتاج	گهُرجائو، حاجتمند، ٻي پهچ
نگاهه	نهار، سرسري نظر، ڏسڻي، ديد، اک ٽيٽ
سبق ٽيون	
موچارا	سُنا ، وڻندڙ
سُڌير	دلداري، آسرو
سياهه	ڪارو، اونداهي، انڌيرو.
قلب	دل
ڪامل	پورو
ماڙ	مدد، واهر، مهرباني.
وير	ڏاهو، سياڻو.

نوان لفظ

سبق چوٿون

لفظ	معنيٰ
اصول	قانون، بنيادي قاعدو
اهم	خاص، بلڪل ضروري
اهميت	ضرورت، قدر
تهذيب	خوش اخلاقي، انسانيت
ٺهراءُ	فيصلو، پرچاءُ، راضي نامو
خوش مزاج	سهڻي سڀاءُ وارو
روايتون	ريتون، رسمون، هلت
رحمدل	ٻاجهه وارو، مهربان
گرڪٽ	پيش مان ٺهيل جُتي
منظور	مڃيل، قبول ڪيل

سبق پنجون

لفظ	معنيٰ
آڻ	هار، شڪست
بغاوت	سرڪشي، نافرماني
تبليغ	پرچار، شريعت جو حڪم پهچائڻ
تعلق	لاڳاپو، ڳانڍاپو
پلي پار	مَڪو/مدينو
ثاني	ٻيو
حُرُ	آزاد
خطاب	لقب
ڊائناميٽ	بارودي سرنگهه
راغب	چاهيندڙ
سجاده نشين	پڳدار، گادي نشين
سوري	ڦاهي، ڦاسي
سرويچ	دلير، ارڏو، اڻ موٽ
شعور	سمجهه، ساڃاهه، دانائي
غازي	اسلام جو سپاهي، جنگ ڪٽي زنده موٽي اچڻ وارو
ڪوشانُ	ڪوشش ڪندڙ، جدوجهد ڪندڙ
مانجهي مرد	همت وارو، بهادر
وضاحت	کولي بيان ڪرڻ، ڪنهن ڳالهه جي صفائي پيش ڪرڻ

سبق ڇهون

لفظ	معنيٰ
اعتبار	ڀروسو، يقين
انگبازي	اٽڪل ڄاڻڻ، حرفت ڄاڻڻ (ملهه جا انگ يا داوَ ڄاڻڻ)
اوج	مٿانهون درجو، ترقي
ٻانهين	ميڙ جي قطار (ملاڪڙي ڏسندڙن جو هڪ پاسو)
پهلوان	دلير، سگهارو، طاقتور
سرسي	ڪاميابي، فتح، سوڀ
سَندرو	ملهن جي چيلهه سان ٻڌڻ وارو ڪپڙو
ڪيڏ	راند، حرفت، اٽڪل بازي
مڃتا	عزت، مان، قدر
مقبول	وڻندڙ، پسند ڪيل

نوان لفظ

سبق ستون

لفظ	معنيٰ
آستان	جاءِ، مڪان، هنڌ.
آباد	وسيل
برپٽ	ويرانو
پيچُ	ڳانڍاپو، رشتو
پلرُ	مينهن جو پاڻي
سانگي	مال وارا، ماروئڙا
سباجهڙا	قرب وارا، سادڙا
سگهڙ	ڏاها، عقل وارا، سيبتا
سِرو	سنڌ جو اتر وارو ڀاڱو
ڪُڙمي	هاري
گهوريون	قربان ڪريون
لاڙُ	سنڌ جي ڏکڻ وارو ڀاڱو
لعل	قيمتي پٿر يا هيرو
وسايون	آباد ڪريون
وسڪارو	مينهن
ورونهن	وندر، مشغولي، هيج

سبق انون

لفظ	معنيٰ
اوباري	ٿهڪائي
تفريح	آرام، سير، گهمڻ
ڇوٽڪارو	آزادي، نجات
حفاظت	سنڀال، بچاءُ
شفاف	جنهن مان آرپار ڏسي سگهجي
ڪارائتو	ڪمائتو
ڪڙم	ڪٽنب، قبيلو
مفيد	فائدي وارو
متوازن	برابر
ماحول	چوڌاري، آسپاس

سبق نائون

لفظ	معنيٰ
انتظام	بندوبست
اُڪريل	چِٽيل (ڪنهن سخت شيءِ تي چِٽ ڪڍڻ)
ڦِڙو	ڏڙو، ڍير
پُستي	بند، ٽيڪ
دستور	رواج
ڦِتل	ويران
قديم آثار	پُراڻا نشان، آڳاٽا نشان
گُمان	شڪ
وسندي	بستي، واهڻ، آبادي

سبق ڏهون

لفظ	معنيٰ
اديب	علم ادب جو ماهر، استاد،
	سهڻي لکيت سان دلچسپي رکندڙ
اعزازي	مفت، بنا اجوري
پرڳڻي	ملڪ جي هڪ ڀاڱي، حصي، علائقي
پُرجوش	جوشيلو، همت ڀريو
ديوان	منشي، وزير
زرخيز	ڀلي زمين، گهڻي پيداوار
	ڏيڻ واري

نوان لفظ

لفظ	معنيٰ
عاقل	عقل وارو، ڏاهو، سياڻو
عالم	علم وارو، پڙهيل، سڄاڻ
مٽيادار	نُور وارو، گهڻين خوبين وارو

سبق يارهون

لفظ	معنيٰ
اوڏڙا	ويجهڙو، نزديڪ
اُسات	اُڃ، پياس
پِنيون	آليون ٿيون، پُسي پيون
جُهريل	ڪمزور ٿيل
سارنگ	مينهُن
ڪاهل	سُست، ٽوٽي
ڪهل	رحم، ٻاجهه
ڪڪر	جهڙ
مندل	مزو، تماشو، کيل

سبق ٻارهون

لفظ	معنيٰ
اُپت	فائدو، پيداوار، آمدني
اُپائي	پيدا ڪري
حرارت	گرمي، تپش، ڪوساڻ
خوشحالي	آسودگي، سُکيائي، هوندَ
دارومدار	پروسو، آڌار
صنعت	ڪاريگري، هنر، فن
ضابطي	قاعدي، رواجي، پابندي
فراهمي	گڏ ڪري ڏيڻ، موجود ڪري ڏيڻ
موضوع	مضمون جو مقصد، عنوان

لفظ	معنيٰ
معلومات	ڄاڻ، خبرچار، واقفيت
مرحليوار	ڏاڪي ٻہ ڏاڪي، سلسليوار

سبق تيرهون

لفظ	معنيٰ
اجلاس	جلسو، بيٺڪ، ميڙ
تنظيم	جوڙجڪ، انتظام، ترتيب، جي سُهٽائي
پرڏيهي	غيرملڪي، پرديسي
حڪمت عملي	چالاڪي، اٽڪل بازي، هوشياري
خواهش	طلب، مطلب، خيال، گهُر
درپيش	اڳيان يا آڏو ايندڙ
دفتر	آفيس
سربراهه	اڳواڻ، ليڊر
سياحت	سير، سفر، گهمڻ ڦرڻ
سهڪار	هڪ ٻئي جي مدد ڪرڻ، همراهي
شرڪت	گڏجاڻي، شموليت، ساٿ
ڪانفرنس	صلاح، جلسو، مشورو
ميزباني	مهمان نوازي، خدمت خاطري
وفد	ماڻهن جو ميڙ

نوان لفظ

سبق چوڏهون

لفظ	معنيٰ
باھ ٻارڻ	فساد جاڳائڻ
پورڙا	اٻوجھ، سادو، عقل جو پورو سورو
پنجُھر	مٽيءَ جو زرو (اک ۾ پيل)
پورڙا پُلائڻ	اٻوجھن کي منجھائڻ، موڳڻ کان پُل ڪرائڻ
پَسائڻ	ڏيکارڻ، ديدار ڪرائڻ
چال چلڻ	هلت، چالاڪي، اٽڪل
راند رچائڻ	راند ڪيڏڻ، راند مچائڻ
سيگھ	تيزي، تکائي، جلدي
ڳُجھ	لڪل ڳالھ، راز
ڳجھ سلڻ	راز پڌرو ڪرڻ، لڪل ڳالھ کي ظاهر ڪرڻ
ماٺي	چُپ چاپ، خاموش
نِگھ	ديد، نظر

سبق پندرهون

لفظ	معنيٰ
اپياس	مطالعو، پرک، جائزو
ارپڻ	حوالي ڪرڻ
اونو	فڪر، خيال، سوچ
ڀَليءَ پت	چڱي طرح، سُٺي نموني
تمغو	چاندي يا سون جو ٻِلو، مهر، نشان
تدريس	سکيا
تمغ خدمت	خدمت جو ٻِلو يا نشان
ثانوي	ٻيو
جاکوڙ	جدوجهد، محنت
دانشور	ڏاهو، سياڻو
سرانجام	ڪم پورو ڪرڻ
سوسائٽي	جماعت، ٽولي
معائنو	جائزو، جانچ

سبق سورهون

لفظ	معنيٰ
اضافو	واڌارو
انيڪ	گھڻا
بقا	هميشه رهندڙ
بنجر	غيرآباد، ويران
پَدُ	درجو، رتبو، منزل
جذب	چوس، چِڪ، ڪشش
جوڳا اُپاءَ	مناسب طريقا، مناسب بندوبست
خانگي	نج پنهنجو (غير سرڪاري)، ذاتي
سونامي	سمنڊ مان اٿندڙ لهر يا ڇولي
قدرتي آفتون	آسماني مشڪلاتون يا مصيبتون
گدلاڻ	ميراڻ
مسلسل	لڳاتار، لاڳيتو
ماحوليات	آسپاس وارن شين جو علم
نعمتون	برڪتون، بخششون

سبق سترهون

لفظ	معنيٰ
چوڌار	چوئني پاسي، چوطرف
ڌُٽ	جهنگ جي ڳاھ مان پيدا ٿيل اَنُ

نوان لفظ

لفظ	معنيٰ
قارَ	حصو، ٽُڪرو (گدري يا چانهين وغيره جي)
ڪَڻ	ڪنهن اَنَ جو داڻو، ڪَڻو
ڪورو	نئون، تازو
ڳورو	وزن دار
منڊُ	ٽوٽو، ٽوٽڪو، اٽڪل بازي

سبق ارڙهون

لفظ	معنيٰ
آٽت	دلاسو، دلداري
اُداس	پريشان، مايوس
اڏائي	جوڙائي، ٺهرائي
روئداد	ڪارگذاري، پوري ڳالهه
ڪنڌي	ڪنارو، ڪَپر
گمراهه	ڀٽڪيل، رُليل
موتمار	خطرناڪ

سبق اوڻيهون

لفظ	معنيٰ
اعزاز	ماڻُ، مرتبو
احتجاج	اعتراض، انڪار، مخالفت ڪرڻ
باندي	قيدي
تحريڪ	هلچل، چرپر
پرجوش	جوشيلو، همت ڀريو

لفظ	معنيٰ
جدوجهد	ڪوشش
سوڀ	فتح، ڪاميابي
شامل	گڏُ
ڪارڪن	ڪم ڪرڻ وارو
ڪتو جواب	صاف جواب
مستقل	هميشه

سبق ويهون

لفظ	معنيٰ
ٻئراج	درياهه تي ٺهيل پل ۽ اتان واهن نڪرڻ وارو هنڌ
شان	عزت، آبرو
منظر	ڏيک، نظارو
مهراڻ	سنڌو درياهه جو هڪ نالو
ماضي	گذريل وقت

سبق ايڪيهون

لفظ	معنيٰ
آسائش	آرام، سُک، فرحت
آڳاٽو	پراڻو، گهڻو وقت اڳي
تخمينو	اندازو ڪرڻ (ڳڻپ يا تور جو)
ڏاهپ	سياڻپ، عقلمندي.
رياضي	انگن ۽ حسابن جو علم
ساعت	گهڙي، وقت، پل
عظيم	وڏو، اعليٰ، مان وارو
فاصلو	دوري، پنڌ، وڇوٽو، فرق
ڪارنامو	ساراهه جوڳو ڪم

نوان لفظ

لفظ	معنيٰ
ڪارائتو	ڪم وارو
مقدار	وزن، تور، ماپ

سبق ٻاويهون

لفظ	معنيٰ
انصاف	عدل، نياءُ، نبيرو
بيعت	تابعداري جو اقرار، اطاعت فرمانبرداري
تفسير	وضاحت، سمجهاڻي
تحصيل	سکڻ، حاصل ڪرڻ
تصوف	صوفين جو عقيدو، علم جي معرفت
جزيرا	ٻيٽ
حڪايتون	ڳالهيون، قصا
حديث	ڳالهه جيڪا نبي سڳوري جن فرمائي هجي
سلوڪ	رستو، طريقو، واٽ
شاهڪار	وڏو ڪارنامو
معرفت	سڃاڻپ، ساڃهه
منصف	انصاف ڪندڙ
نامور	ناليوارو، مشهور

سبق ٽيويهون

لفظ	معنيٰ
آس	اُميد، آسرو، مراد
اُجالا	سوجهرا
اُجهامي	وسامي
باک	پرهه ڦُٽي
سحر	صبح
شفق	سج لهڻ ۽ اُڀرڻ وقت ظاهر ٿيل ڳاڙهاڻ
وهامي	ڳڏري، لنگهي
وهلور وڃڻ	بيزار ٿيڻ، پري ڀڄڻ

سبق چوويهون

لفظ	معنيٰ
اِي ميل	برقي ٽپال
پاس ورڊ	ڳُجهو لفظ
چئلينج	للڪار
چنڊڇاڻ	جانچ جونچ
ڊاڪيومينٽيشن	دستاويز محفوظ ڪرڻ، دستاويزڪاري
رابطو	ميلاپ، ڳانڊاپو
رازدان	راز ڄاڻڻ وارو، ويجهو دوست
سرچ	ڳولا
سوشل ميڊيا	سماجي رابطن جو ذريعو
معيار	پرک، جانچ، ڪسوٽي
مزاج	سڀاءُ، طبيعت
مصروف	ڪم ۾ رُڌل، مشغول
مقبوليت	مشهوري

سبق پنجويهون

لفظ	معنيٰ
اُتانهين	مٿانهين
اجهاڳ	تمام گهڻو پاڻي، وڏو پاڻي

نوان لفظ

لفظ	معنيٰ
انديشو	امڪان، ڊپ، سوچ
پسمنظر	پُٺيان، پوئتان
جٽاءُ	بقا، پائيداري، ٽڪاءُ
چؤگرد	چوڌاري، چؤطرف
ڊيم	بند
سنگمرمر	هڪ قسم جو قيمتي پٿر
سرس	سوايو، ٿورو وڌيڪ
مصور	تصويرون ٺاهيندڙ
ناممڪن	نہ ٿيڻ جهڙو
نئيون	جبل تان مينهن جو پاڻي آڻيندڙ نديون
ويتر	وڌيڪ

سبق چوويهون

لفظ	معنيٰ
آڌي	اڌ رات جو وقت
اڳلو	اڳيون، سامهون وارو
خوب	گهڻو
غصو	ڪاوڙ، چڙ

سبق ستاويهون

لفظ	معنيٰ
پَڙُ	چاڙو، هوشيار
جٽاءُ	بقاءُ، پائيداري
ڌاس	ٻڪرين جا وار
سُڄاڻ	سمجهُو، ڏاهو، عقلمند
فخر	وڏائي
ڪارج	ڪم، غرض
مُهيا ڪرڻ	موجود ڪري ڏيڻ، ميسر ڪرڻ
نزاڪت	نازڪ مزاجي، ڏيک ويک
وَٿ	شيءِ، چيز

سبق اٺاويهون

لفظ	معنيٰ
حيرت	اچرج، عجب
ڏات	قُدرت طرفان مليل عقل يا ڏاهپ
رواداري	رکُ رکاءُ، رسمي طور
سيرت	خصلت، ڪردار
لڳاتار	لاڳيتو
مٽيا	خوبي، گُڻ، خاصيت
مزاج	کل ڀوڳ، چرچو
مُقام	قبرستان
نصيحت	سمجهاڻي
نُڪتا	چوند ڳالهيون

سبق اوڻٽيهون

لفظ	معنيٰ
تنوار	سڏ، پُڪار
جانثار	جان قُربان ڪرڻ وارو، وفادار
جِيار	جياريندڙ، حياتي بخش
خزان	سرءُ موسم جو نالو
ڏُڪار	اڻ هوند، شين جي کوٽ
سُڪار	شين جي گهڻائي، خوشحالي، هوند
ساٽيهه	وطن، مُلڪ، ديس
غرور	هَٺ، وڏائي
گرو	ان جو ڍِڳ، ڍيرو
ملهار	جهُڙ، ڪڪر
مِنار	مُنارو، ٿُلهه، گُنبذ